

HAK REHBERİ GÖNÜL DEFTERİ

ONBEŞİNCİ HİCRİ YÜZYILIN SOHBET KİTABI
M. Ali PEKER
(Garibullah)

BEN, ANCAK GÜZEL AHLAKI TAMAMLAMAK İÇİN GÖNDERİLDİM,
İSLAM GÜZEL AHLAKTAN İBARETTİR.
(Hadis-i Şerif)

Bu eser hazırlanırken İslam'ın doğuşundan bu ana kadar Kitap ve sünnetin
özüne uygun, birçok İslam ulemasının eserleri göz önünde tutularak hazırlanmıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANNİRRAHİM

EMROLUNDUĞUN GİBİ DOSDOĞRU OL

Hûd Suresi 112

“FESTAKİM KEMÂ UMÜRTE” SIRRI, ŞAŞIRTTI BENİ, VARLIĞIM YAKTI.
NEDAMET HİSSİ BENDE UYANDI. YANDI İÇİM DERDE BOYANDI.”

“BEN GİZLİ BİR HAZİNE İDİM, BİLİNMEYİ VE TANINMAYI SEVDİM.
BİLİNMEM VE TANINMAM İÇİN DE MAHLUKATI YARATTIM. BENİ
TANISINLAR VE BİLSİNLER DİYE KENDİMİ, ONLARA SEVDİRDİM.”
(Hadis-i Kudsî)

BİSMİLLAHİRRAHMANNİRRAHİM

“BİLMİŞ OLUNUZ Kİ; HER CESETTE BİR KALP VARDIR, HER KALPTE
BİR GÖNÜL VARDIR, HER GÖNÜLDE BİR SIR VARDIR, HER SIRDA BİR
GİZLİLİK VARDIR, HER GİZLİLİKTE DAHA BÜYÜK BİR GİZLİLİK GİZLİDİR.
İŞTE BEN, BU GİZLİLERİN GİZLİSİNDEYİM”

(Hadis-i Kudsî)

Bu gönül defteri
Öyle bir devadır ki;
İnsanı ölümsüzlüğe götürür...

BİSMİLLAHİRRAHMANNİRRAHİM

Evvelâ Allah-u Teâla'ya hamd ü sena eder ve Resulü'ne selât ü selam ederim. Manevi evlâdım makamında olan M. Ali Efendi'ye bir eser yazmasını, tarikatımızın niteliklerini belirtmesini vasiyet ettim, tefrika çıkmasın. Zaman fitne ve ahir zamandır. Gerek kendi içimizden ve gerek dıştan ihlâssız ve edepsiz kişiler bu güzel cemaatimizi yıkmaya, bozup dağıtmaya cüret etmektedirler. Bu kişiler M. Ali Efendi'ye baş kaldırarak piranı ve beni rahatsız etmesinler. Benim M. Ali'ye teveccühüm iradem dışında cereyan etmektedir. Ben onun için o da benim için, ikimiz de Allah için gönderildik. Ona tabi olan aynen bana tabi olmuş, ona isyan eden de aynen bana isyan etmiş sayılır. Biz dünyada, ahirette beraberiz, bu dergahımız mahşere kadar gidecektir.

Evlâdımın kaleme aldığı şu «Hak Rehberi, Gönül Defteri» ismini verdiği küçük, ama çok manidar olan risale ile amel eden herkesin dünyasında izzetli yaşamasına ahirette büyük derece ve makama ermesine vesile olacağına hiç şüphe edilmemelidir. Şüphem yoktur. Bütün kardeşlerimden ona yardımcı olup bu toplumumuzun çoğalmasına gayret sarfetmelerini isterim. Ben ebedi hayata intikâl ettiğimde dahi ruhaniyetim M. Ali Efendi ve ona tabi olanlarla beraberdir. Ben sizlerden ayrı değilim. Tevfik Allah'tandır.

Ş.H.Bedir Karahan
20 Şubat 1981

ÖNSÖZ

Bu Hak Rehberi, Gönül Defteri vasıflı küçük risalemiz, bütün hakikatleri dile getirmek için kaleme alınmıştır. Onbeşinci hicri yüzyılın başlangıcında acizane M. Ali Garibullah'tan Resulullah (S.A.V.) Efendimiz'e bir armağan olmak gayesi nazar-ı itibare alınmıştır.

Bütün tarikatlar aşağı yukarı tahrif edilmiştir. Amel çokluğu, itikat eksikliğini telafi edemez; ama gerçek itikat amel eksikliğini telafi eder. İslamiyetten başka yol yoktur. Tarikatı şeriattan ayrı gösterenlerin hepsi de dalalettedir. İşte bu dalalet fırkalarına aldanmadan İslam Tasavvufunu bütün kudretimizle yaşamaya, bütün samimiyetimizle Allah ve Resulü'nün rızasını kazanmaya gayret ve himmet sarfetmeliyiz. “Biz bildiğimizle amel edersek, Allah bize bilmediklerimizi öğretir” Hadisi ışığ altında bütün bid'at ve hurafeleri reddedip Sünnet-i Resulullah'a yapışalım.

Resulullah (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur: “Cahiller helak olur ve alimler de helak olur. Cahiller bilmedikleri, alimler de amel etmedikleri için. Amel eden alimler de helak olur, İhlas sahibi olmadıkları için. Ancak kurtulanlar, ihlas sahibi olanlardır.”

Bu itibarla nice büyükler dahi ihlas devletine, rıza makamına varamamışlardır. Kaldı ki bugünün cahil, nefsinin esiri, menfaatperest, ilmini ve şahsiyetini madde karşısında küçültüp, kendini ehli ilimden ve tasavvuf erbabı sayanların vay haline...

Bu Hak Rehberi, Gönül Defteri'nin kardeşlerimize ve bütün İslam Alemi'ne hayırlı, uğurlu olmasını Yüce Allah'tan niyaz ederim. Tevfik Allah'tandır.

M. Ali PEKER
(Garibullah)
21 Ocak 1973

TAKDİM

Malum ola ki en evvel insana farz olan tavhid-i bari ve Hak Sübhanehü Teala hazretlerinin canib-i maneviyesinden Resul-ü Ekrem (S.A.V.) Hazretleri'nin getirdiği talim ve tebliğ buyurdukları şariat-ı garrayı tasdik ve kabul eyleyip, ilmihal kitaplarından akaid ve fıkıh İlimlerini öğrenip, muktezasıyla azimetle amel eyledikten sonra, Tarikat-ı Aliyye'ye dahil olmak isteyen zat (Vebdeğu ileyhil vesile...) ayet-i celilesinin hükmüne tabi olmakla Allah'a vuslata vesile olan bir şeyhi kamile iktida ve bir mürşide intisab ederek matluba vuslat müyesser olur.

Biz bu küçük risaleyi üç konuda mütalaa edeceğiz: Akaid, fıkıh, ahlak-ı hamide. Yani tasavvuf üzerinde duracağız. Tevfik Allah'tandır.

Ey ihvan-ı din! Bilmiş ol ki; Resulullah (S.A.V.) Efendimizden, bizi tenvir ve tezyin için bütün ilimlere kaynak olarak üç ilim gelmiştir. Şöyle ki;

- 1-Akaid: Yani, itikat ve imana tealluk eden ilim.
- 2-Fıkıh : Yani, amel ve muameleye tealluk eden ilim.
- 3-Ahlak: Yani, ahlak-ı hamideye tealluk eden ilim.

İşte tasavvuf bu üç cevher ile vücud bulup ve böylece İslam'ın inceliklerine vakıf olup, "MUTİ KABLE ENTE MUTİ" sırrına mazhar, herşeyden fani olmaktır. Cenab-ı Allah'la (C.C.) baki olduğunu hakal yakın müşahade etmektir.

AKAİD – FIKIH

Bu yolculuğun şartı edeptir. Müjdeler olsun o devletliye ki edep ve teslimiyeti kendisinde cem etmiştir. Bunu başaran kişi evliya namzetidir. “Edep imandan bir cüzdür” hadis-i şerifi gereğince;

- 1-Allah'a karşı edep
 - 2-Resulullah'a karşı edep
 - 3-Ehlullah'a karşı edep
 - 4-Cümle mahlukata karşı edep
- Bahsini açıklamaya çalışalım.

(İtikatta edep ise 'Amentü'ye inanıp kalbimizle tasdik, dilimizle ikrar, fiilimizle ispat etmektir.)

1- ALLAH'A EDEP:

‘Amentübillah’ dediğimizde Allah-u Azimüşşan’ın Zatı’nı yirmiiki sıfatıyla ispat etmemiz lazımdır. Şöyle ki; bu sıfatlar üçe ayrılır;

- 1-Sıfat-ı Zatiyye,
- 2-Sıfat-ı subutiyye
- 3-Sıfat-ı fiiliyye.

Sıfat-ı Zatiyye;

- 1-Vücud: Allah’ın var olması
- 2-Kıdem: Varlığının başlangıcı olmaması
- 3-Beka: Varlığının sonu olmaması
- 4-Vahdaniyyet: Varlığının bir olması
- 5-Muhalefettin lil Havadis: Hiç benzeri olmaması
- 6-Kıyam bi-nefsihi: Bizatihi varolması, hiç kimseye muhtaç olmaması, her varlığın ona muhtaç olması demektir.

Sıfat-ı Subutiyyesi:

- 1-Hayat: Allahımızın diri olması,
- 2-İlim: Bilmesi,
- 3-Semi: İşitmesi,
- 4-Kudret: Gücü yetmesi,
- 5-Basar: Görmesi,
- 6-İrade: Dilemesi,
- 7-Kelam: Söylemesi,
- 8-Tekvin: Yaratması demektir.

Tekvin sıfatına giren Sıfat-ı Fiiliyye’si;

- 1-Öldürmek,
- 2-Diriltmek,
- 3-Rızık vermek,
- 4-Nimete erdirmek,
- 5-Azaba uğratmak,
- 6-Maddesiz veya maddeden bir şeyi var etmek kudretine haiz olduğunu dille ikrar, kalbimizle tasdik eylemek.

Kainatta bütün tasarrufun Allah’ın kabze-i kudretinde olduğuna yakinen inanmak gerekir.

2-PEYGAMBERLERE EDEP:

Peygamberlerde ve Peygamberimiz’de bulunan sıfatlar şunlardır:

- 1-Sıdk: Peygamberlerin söz ve işlerinde doğru olmalarıdır.
- 2-Emanet: En emniyetli olmalarıdır.
- 3-Tebliğ: İlahi emirleri doğru olarak insanlara bildirmeleridir.
- 4-İsmet: Hiç günah işlemez olmalarıdır.
- 5-Fetanet: İnsanlar içinde en akıllı ve İstidatlı olmalarıdır.

Ayrıca sevgili Peygamberimizin hiçbir peygambere nasip olmayan üç sıfatı daha vardır.

- 1-Bütün peygamberlerin ve insanların en efdalı,
- 2-İnsin ve cinnin peygamberi,
- 3-Son peygamber olmasıdır. Kıyamete kadar başka peygamber gelmeyecektir.

Bir müslümanın Peygamberimizin (S.A.V.) Allahu Azimüş-şan’ın zat-ı maneviyesinden her ne getirdiyse cümlesine inanıp, Resulullah (S.A.V.) Efendimizi her şeyden ve kendi nefsinden daha çok sevip, sünnetine uyması gerekir.

3-EHLULLAHA KARŞI EDEP:

Peygamberimize layıkıyla uyan, varis-i enbiya olan ehlullah, kıyamete kadar bu dini mübini idame ettireceklerdir.

Ehlullaha edep, muhabbet rabıtası yaparak şeyhe karşı teslimiyeti sağlam tutarak sağlanır.

Bir müride kendi mürşidinden başkalarıyla konuşmak ve mürşidini sevmeyen kimselerle sohbet etmek caiz değildir. Mürid şöyle demelidir: “Ancak benim şeyhim Hakka vasıl olmuştur ve beni ancak şeyhim Hakka vasıl eder.”

Nakş-ı Bendilik’te şeyhin her teklifini candan ve gönülden kabul edip, hepsini de yerine getirmelidir. Mürşidini Resulullah (S.A.V.)’ın vekili diye kabul etmelidir. Şeyhe tâbi olmak, Resulullah’a (S.A.V.) tâbi olmaktır. Şeyhe itaat Allah’a itaat demektir. Eğer mürid böyle düşünmez ve böyle itikat etmezse, iktida nuru kalbinden yok olur; neticesinde dalalete düşer. Hakka vasıl olamaz.

Nakş-ı Bendilik’te şeyhe edebi sağlayan rabıta-ı muhabbet ise müridin şeyhine olan muhabbeti demektir. Eğer müridde, şeyhine böyle muhabbet olmazsa o kimseye feyiz yoktur. Çünkü feyiz vermeye, feyiz almaya sebep olan muhabbet rabıtasıdır. İşte şeyhe riayet edilecek edep böyledir.

4-MAHLUKATA KARŞI EDEP:

Herkesin hukukuna riayet edip, insanların tarak dişi gibi eşit olduklarını kabul edip, nefesine layık gördüğünü, diğer din kardeşlerine de layık görüp, kendi nefsinden daha aşağı mahlukat görmeyip, her an kalb-i vukufa riayet edip Allah'ın rızasını kazanmaya gayret etmektir.

Sevgili kardeşim; Buraya kadar bir müridin sahip olması gereken edep bahsini açıkladıktan sonra, şimdi de her mükellef müslümanın öğrenip, tatbik etmesi şart olan fıkıh bilgisini bildirelim. Şöyle ki;

İslamın şartı	(5)
İmanın şartı	(6)
Abdestin şartı	(4)
Guslün şartı	(3)
Teyemmümün şartı	(2)
Namazın şartı	(12)

İSLAMIN FARZLARI:

- 1-Savm :Oruç tutmak
- 2-Selat :Namaz kılmak
- 3-Hac :Hacca gitmek
- 4-Zekat :Zekat vermek
- 5-Şehadet getirmek: “Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve Resuluh” demektir.

İMANIN FARZLARI:

- 1-Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed (S.A.V.)'in Allah'ın kulu ve peygamberi olduğuna,
- 2-Allah'ın meleklerine,
- 3-Allah'ın Kitaplarına,
- 4-Allah'ın bütün peygamberlerine,
- 5-Öldükten sonra dirilmeye (Ahiret Günü'ne),
- 6-İyilik ve kötülüğün, Allah'ın takdiri ve yaratması ile olduğuna inanmaktır.

ABDESTİN FARZLARI:

- 1-Dirseklerle birlikte elleri yıkamak,
- 2-Yüzü yıkamak,
- 3-Başın dörtte birini mesh etmek,
- 4-Ayakları bilekler ile birlikte yıkamak.

GUSLÜN FARZLARI:

- 1-Ağıza su alıp boğaza kadar çalkalamak,
- 2-Genize kadar buruna su çekmek,
- 3-Tepeden tırnağa kadar bütün vücudu yıkamak.

TEYEMMÜM FARZLARI:

- 1-Niyet etmek,
- 2-El içlerinin toprağa birinci sürülmesiyle yüzün mesh edilmesi, el içlerinin toprağa ikinci sürülmesiyle kolların mesh edilmesi.

NAMAZIN FARZLARI:

On ikidir. Bu on iki farzdan biri namazda bulunmazsa, namaz tamam olmaz; tekrar kılmak gerekir. Bunların altısının namazdan önce bulunması şarttır. Bunlara namazın şartları denir. Altısı da namazın içinde bulunur ki; bunlara da namazın rükünleri denir.

Namazın dışındaki şartlar:

- 1-Abdestsiz olanın abdest alması, (Gusül icab edenin gusul etmesi)
- 2-Bedende giyilen elbise ve çamaşırlar ile namaz kılınacak yerin temiz olması,
- 3-Bedende açılması yasak olan yerlerin örtülmesi,
 - a-Erkeklerde göbek ile diz kapağı arası,
 - b-Kadınlarda yüz, el ve ayaklardan başka her yer,
- 4-Namazı kibleye karşı kılmak, {vücut kibleden çevrilirse namaz bozulur.}
- 5-Beş vakit namazı, vakitleri içinde kılmak,
- 6-Kılacağı namazın, hangi namaz olduğunu hatırlayıp niyet etmek. (Dil ile söylenmesi sünnettir.)

Namazın içindeki farzlar: (Namazın Rükünleri)

- 1-Namaza tekbir ile başlamak (iftitah tekbiri),
- 2-Namazda ayakta durmak (kıyam),
- 3-Namazda ayakta iken Kur'an'dan bir miktar okumak (kıraat),
- 4-eller dizlere erişecek kadar eğilmek (rûku),
- 5-Burunla beraber alnı, el, diz ve ayakları yere koymak suretiyle iki defa secde etmek (sücut),
- 6-Namazın sonunda teşehhüt miktarı oturmak (kaide-i ahire)

Otuz iki farzın yanı sıra, her müslümanın bilmesi gereken Elli Dört Farz da şöyledir:

- 1-Allahü Teala'yı bir bilip, daima zikretmek,
- 2-Helal yemek ve içmek,
- 3-Abdest almak,
- 4-Beş vakit namaz kılmak,
- 5-Cünüplükten gusletmek,
- 6-Kişinin rızıkına Allah ü Teala'nın kefil olduğunu hak bilmek,

- 7-Helalden pak libas giymek,
- 8-Hakka tevekkül etmek,
- 9-Kanaat etmek,
- 10-Nimetlere mukabil Hak Teala'ya şükretmek,
- 11-Hak'tan gelen kazaya razı olmak,
- 12-Belalara sabretmek,
- 13-Günahlara hemen tövbe etmek,
- 14-İhlas üzerine ibadet etmek,
- 15-Şeytanı düşman bilmek,
- 16-Kur'an'ı hüccet tutmak,
- 17-Ölümü hak bilmek,
- 18-Allah-u Teala'nın sevdiğini sevip, sevmediğinden kaçmak,
- 19-Babaya, anaya iyilik etmek,
- 20-El-emri bi'l ma'ruf ve nehyi ani'l münker yapmak (iyiliği emredip, kötülüğü yasaklamak.),
- 21-Akrabayı ziyaret etmek,
- 22-Emanete hıyanet etmemek,
- 23-Daima Allahü Teala'dan korkup ferahı terk etmek,
- 24-Allahü Teala ve Resulü'ne itaat etmek,
- 25-Günahlardan kaçıp, ibadetlerle meşgul olmak,
- 26-Din reislerine itaat etmek,
- 27-Aleme, ibret nazarı ile bakmak,
- 28-Tefekkür etmek,
- 29-Dilini fuhuş sözlerden korumak,
- 30-Kalbini pak tutmak,
- 31-Hiç kimse ile alay etmemek,
- 32-Harama bakmamak,
- 33-Sözlerinde sadık olmak,
- 34-Kulağını münkerat dinlemekten men etmek,
- 35-İlim talep etmek,
- 36-Kile ve terazisini hak üzere tutmak,
- 37-Hakkın azabından emin olmayıp, daima korkmak,
- 38-Allahü Teala'nın rahmetinden ümidi kesmemek,
- 39-Fukaraya sadaka vermek ve yardım etmek,
- 40-Nefsin 'hevasına uymamak,
- 41-Allah rızası için yemek yedirmek,
- 42-Kifayet miktarı rızık talep etmek,
- 43-Malının zekaatını vermek,
- 44-Hayız, nifas halinde iken eşine yaklaşmamak,
- 45-Cemi masiyetten kalbini pak tutmak,
- 46-Kibirliliği terk etmek,
- 47-Balığ olmamış yetimin malını muhafaza etmek,
- 48-Taze gençlere yakın olmamak,
- 49-Mali ve bedeni kuvveti olduğunda hac etmek,
- 50-Zulümle kimsenin malını yememek,
- 51-Hakka şirk koşturmak,
- 52-Zinadan kaçınmak,
- 53-Şarap ve içki içmemek,
- 54-Yalan yere yemin etmemek.

Hased, kibir, riya, hırs gazap, şehvet, gaflet, şöret, kin gibi şeylerden uzak olmak da kalp temizliğinin alametlerindendir. Bunları teker, teker dikkatle okuyup, belleyip amel etmeye çalış ki, Allahü Teala'nın makbul kullarından olasın. Bi-hürmeti seyyidil mürseliyn.

TASAVVUF

Muhterem kardeşlerim; akaid ve fıkıh İlmi üzerinde kısaca durduktan sonra esas yaşantıya tealluk eden ve mevzuumuz olan tasavvuf kaidelerini izaha çalışıp; şeriatı, tarikatı, hakikati, marifeti bulma yolunu bir beşer kudreti nisbetinde izaha çalışacağız. Şöyle ki;

Bütün tarikatlarda aşağı yukarı usûl ve adab aynıdır. Herhangi bir kişi tarikata girmek isterse, o tarikatın şeyhine teslim olup, söz vermesi lazımdır. Bu muahede de şeyhin huzurunda, yalan söylemeyeceğine, gıybet etmeyeceğine, iftirada bulunmayacağına, kimsenin ayıp ve kusurlarını araştırmayacağına, namazı vaktinde eda edeceğine, kazaya kalmış namaz ve orucunu ikmal edeceğine, maleyani (abes) sohbetlerden vazgeçip meşru işiyle, gücüyle meşgul olurken zikirden, fikirden geri kalmayacağına, normal yiyip içeceğine, normal uyuyacağına, kötü isteklerinin tersine hareket edeceğine, kendisinde hiçbir varlık görmeyeceğine söz vermesi demektir.

Bu muahedenin merasimi her tarikatta az farklarla aynıdır.

Bu intisap, Allah ve Resulu adınadır. Şeyh vesiledir.

İnsanların ruhları yaratıldığında (Elestü bi Rabbikum) hitabında Allah'a söz verdiler. Emrini tutup yasaklarından korunacaklarına, yani Allah'ın aşk ve sevgisini muhafaza edip, tekellufat- ı ilahiyeyi kabul ettiler. Bulûğa erdikten sonra emir ve gönül mertebesinde yaşamayıp, nefis ve heva mertebesinde yaşadıkları için ilahi ahdi bozdular. Allah'ın hidayet ettikleri kendilerine bir vesile bulup, tekrar o büyük ahdi yerine getirmek için bir şeyh-i kamile intisab etme ihtiyacını ruhlarında hissederler.

Zahirde şeyhe, hakikatta Allah'a ve Resulü'ne söz verme merasimi şu şekilde olur:

Evvela güzel bir abdest alıp, İki rekat tövbe namazı kılıp, şeyhin işaretiyle halvethaneye alınıp, şeyh de iki rekat namaz kıldıktan sonra talibi karşısına iki diz üzerine oturtup, kendisi dahi aynı minval üzere oturup, yukarıdaki izah edilen şekilde söz aldıktan sonra, elini eline alıp, istiğfar ve tecdid-i imandan sonra kelime-i tevhidi veyahut ki lafza-ı Celal-ı kalbinden talibin kalbine nakş ederek teveccüh buyurup, fatahasını okur. Yapacağı görevi telkin eder. O andan itibaren seyr-i sülûk başlar.

SEYR-İ SÜLÜK

Cehl'den ilme, kötü huylardan güzel huylara, kendi varlığından geçerek, Hakkın varlığına doğru hareket seyr-i sülûkle başlar.

Peygamber Efendimiz (S.A.V.)'den müteselsilen gelen nisbet nuru, yani Nur-u Muhammedi Şah-ı Nakşibend Hazretleri'nde barajlaşır. Şah-ı Nakşibend Hazretleri'nden, Nakşibendiye ismiyle imam-ı Rabbani Hazretleri'ne yetişir, Imam-ı Rabbani Hazretleri o kadar yükselmiştir ki; bin yılın imamiyeti kendine verilir, Ayrıyeten beş tarikata mezuniyet de verilir. Şöyle ki; bir gün murakabasinda Resulullah (S.A.V.) Efendimiz'i görür. Resulullah (S.A.V.) Efendimiz'den beş kol ayrılır. Her kolun başında bir pir oturmaktadır. (Seyyid Abdulkadir Geylani Hazretleri (K.S.), Şah-ı Nakşibend Hazretleri (K.S.), Hoca Nizamettin Kubreverde Hazretleri (K.S.), Hoca Şahabettin Zühreverde Hazretleri (K.S.), Hoca Muhiddin Çeşti Hazretleri (K.S.).

Bu pirlerin mezuniyet verdiği tarikatlar şöyledir: Kadiri, Nakşi, Kübreverde, Zühreverde, Çeşti.

İmam-ı Rabbani Hazretleri bu beş tarikata mezun olduğu halde, bu beş tarikatın ruhuna ve kitaba, sünnete en uygun olanı Nakşi Tarikatı'ndan irşada başlar. En yetişkin halifeleri vasıtasıyla (Abdullah Dehlevi yoluyla) Mevlana Halidi Bağdadi Hazretleri'ne aynı selahiyet intikal eder. Mevlana Halidi Bağdadi Hazretleri'nden, mutlak irşada mezun olan Ahmedi Ervadi Sıraceddin Hazretlerinden, Ahmed-i Ziyaeddin Gümüşhanevi Hazretleri'ne, oradan Ömer-i Dağıstani Hazretleri vasıtasıyla, Muhammedi Necmeddin Hazretleri'ne, oradan Şeyh Ahmed Hazretleri'ne, oradan Şeyh Baki Hazretleri'ne, oradan Şeyh Bedir Hazretleri'ne, oradan Fakir Garibullah Muhammed Ali (K.S.)'ye intikal ettiği halde, fakir şeyhine ve pirlrine ittibaan Nakşi Tarikatı'ndan, Nakşi Tarikatı usulünce zikir, murakaba telkininde bulunuruz.

Bize gelen müptedi için ilk telkinimiz şöyledir:

- 1-Daima abdestli ve edep üzere olmak;
- 2-Yalan söylememek, harama bakmamak; (Kadınsa tesettüre riayet etmek)
- 3-Kul hakkı varsa ödemek, küskünleriyle barışmak, herkesin hukukuna riayet etmek;
- 4-Namazı vaktinde, mümkünse cemaatle kılmak, kazaları ödemek;
- 5-Hükümet, millet aleyhinde olmamak, Allah için mahlukatı sevmek;
- 6-Dedikodu yapmamak, gıybet etmemek, hulusu kalp ile Allah'a teslim olmak

Bu altı adabı yerine getirmeye gayret ederek, ahd edip sülûküne euzü besmele çekerek başlanır:

- () Estağfirullah el-Azim
- () Ayetel Kürsi
- () Elemneşrahleke
- () ihlas
- () Felak, Nas Sureleri
- () Fatiha Suresi

() Fatihayı Şerif

() Selavat-ı Şerife okuyup, bunlardan hasıl olan sevabı Hâce-i Kainat ve Silsile-i Saadet Efendilerimiz'e hediye eyleyip, ölümü düşünerek bir müddet RABİTA yapılır. Allah'ın huzurunda olduğunu bilerek isbat-ı iman edip “Ya Rabbi! Medet” diyerek başlamalı;

() Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve Resûlüh (La ilahe illallah Muhammeden Resûlullah ilahi ente maksudi ve rıdake matlubi. Ya Rabbi, ya Allah, la havle vela kuvvete illa billahil aliyyül azim) deyip;

- () Estağfirullah el Azim
- () Allah,Allah,Allah
- () La ilahe illallah
- () Sallallahu alennebiyyi Muhammedin ve alihi
- () Dua ve Fatiha'yı okumalı
- () Seyyar İhlas
- () Fatiha

Kemale erip, Allah'ın rızasını kazanmak isteyen din kardeşim! Günde bir defa bunları yapmalısın. Tevfik, hidayet Allah'tandır.

İSLAM TASAVVUFU

İslam'da tasavvuf Peygamber Efendimiz (S.A.V.) ile başlar. Art fikirli bazı kişilerin iddialarının aksine, başka hiç bir felsefeden kaynaklanmaz; çünkü buna ihtiyaç yoktur. İslam bir bütündür, her şey İslam'la kaimdir.

Yalnız (555) sene-i hicriyesinde bazı sapık fikirli kişiler İslam tasavvufunu başka kaynaklardan kaynaklandı gibi göstermek için kendi arzularına uydurmak istemişlerdir. Bu sebeple 11 fırkaya ayrılmışlar, hepsini hidayet yolu gibi göstermişlerdir. İslam nazar-ı noktasından 11'i de dalalet fırkası olarak insanları Allah, Resulü ve emirlerinden koparırlar. Hidayette olan 12'ncisi Kitap'a, sünnete uyarak, mükellefiyetlerini unutmayarak, ehli sünnet vel cemaat itikatından ayrılmadan Allah ve Resulü'nün rızasına en kestirme vesile olan, bir ellerinde Kur'an, diğer ellerinde sünnet-i nebevi olan bir mürşid-i kamilin tasarrufu altında maksada doğru hareket ederler.

Tarikatçı kardeşlerimi kısaca aydınlatmak için dalalet fırkalarını kısaca izaha çalışalım. Şöyle ki;

1-Evliyaiyye fırkasından olanlar, şer'i mükellefiyetlerinin kalktığına inanırlar. Allah'a karşı hiç bir sorumluluk hissetmezler.

2-Hubbiye fırkasından olanlar, namaz kılmazlar, “Buna ihtiyaç yok” derler.

3-Şemrahiyye fırkasından olanlar, haramı helal İtikat ederler.

4-Ebahıyye fırkasından olanlar, kötülüğü mübah kılarlar.

5-Haliyye fırkasından olanlar, “Biz hal ehliyiz” diye şehveti tahrik eden müziklerle kendi iradeleri ile oynarlar.

6-Hululıyye fırkasından olanlar, güzel olanlara bakmayı mubah sayarlar.

7-Huriyye fırkasından olanlar, huri gördüklerini, onlarla ilişki kurduklarını iddia ederler.

8-Vakıfıyye fırkasından olanlar, akli inkar ederler, hayvan sıfatında kalırlar.

9-Mütelahiliyye fırkasından olanlar, “Biz melamiyiz, zahirde ibadet göstermeyiz.” derler. Her kötülüğü işlerler.

10-Mütekasiliyye fırkasından olanlar, Allah’ın emirlerinde tembellik, dünya işlerinde menfaatçılık ederler.

11-İlhamiyye fırkasından olanlar, “Bize ilham geliyor, gaybı görüyor, biliyoruz.” derler. Bazı kitapları Kur'an-ı Azimüşşan gibi gösterirler.

HİDAYET FIRKASI

Hidayet fırkası ise şöyledir:

İslam; ahlak, tasavvuf, edepdir. Resulullah (S.A.V.) Efendimiz “İslam güzel ahlaktan ibarettir.” buyurmuştur. Başka hadislerde de; “Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak üzere gönderildim.”, “Sizin imanını en üstün olanınız, ahlakı güzel olanınızdır.” “Mahşerde bana en yakın olanınız, ahlakı güzel olanınızdır.” buyurmuştur.

Yüce Rabbimiz, Resulullah (S.A.V) Efendimizi başka sıfatları ile değil, üstün ahlak sıfatı ile anmış ve şöyle buyurmuştur: “Sevgilim, sen üstün ve büyük ahlak üzerine yaratıldın.” Eğer ki güzel ahlaktan daha üstün bir sıfat olsaydı Rabbimiz, Habibi’ni onunla yad ederdi. Çünkü güzel ahlak Allah’ın ahlak’ı ve sıfat’ı olduğu için Habibi’ni o sıfatlarla sıfatlandırıp, kendini neşr için yaratıp göndermiştir.

Bütün insanlığın gayesi ve yaratılış sebebi de bu güzel sıfatlarla sıfatlanıp, fani dünyaya aldanmayıp, ebedi saadet olan Allah’ın rızasını bulup, ahireti temine çalışmaktır. Onun için, bazı büyük şahıslar ayet ve hadislerden kaynaklanarak çok güzel söz ve şiirler irad etmişlerdir. Bunlardan bazılarına işaret edeceğiz: Bir şiir şöyle der;

“Nefsine dön, onun faziletlerini ikmale çalış.
Çünkü sen cisminle değil, ruhunla insansın.”

Başka biri şöyle der:

“Edep, güzel huylarla bezenmekle beraber, utanılacak hata ve ayıplardan insanı koruyan bir melekedir.”

Tasavvuf ehline göre edep; kendi mevkiini çok görmemek, bütün mahlukatı hor görmemek, herkesi hoş görüp Allah için mahlukata merhamet edip sevmektir.

Mevlana Hazretleri şöyle der;

“Edebden nasibi yoksa bir kişi, insan değildir. İnsanla hayvan arasındaki fark edebdir.”

“Edepsizlik ve küstahlıktan güneş tutulmuş, şeytan cüret ve terbiyesizliğinden Dergah-ı İlahi’den kovulmuştur.”

“Edepsiz kimse yalnız kendisini rezil ve perişan etmez, belki cümle alemini fesada verip, sefalet ateşine yakar.”

“Gelin, Hüda-i lem yezelden tevfik-i edep isteyelim. Zira edepsizler Allah’ın hudutsuz lütuf ve merhametinden mahrum olmuşlardır.”

İmam-ı Zühreverde Hazretleri de der ki;

“İlim ve bilginin uluhiyyeti edep ile bilinir.”

İbn-ü Mübarek de der ki;

“Bize faydasız çok bilgiden ziyade edep ve yüksek terbiye lazımdır, iş görecektir olan dindir, takvadır, salih amellerdir. Her iki cihanda felah, saadet bunlarla olur.”

Mesnevi’den:

“Faziletperestlik, küstahlık ve tenperverlikten geç. İş görecektir olan ahlak-ı hamide ve ihlas ile hizmettir.”

“Kişinin edebi altından hayırlıdır. Onun içindir ki sedirde edepsizlik eden eşige, eşikte terbiyesizlik eden dışarıya atılır.”

Mevlana’dan;

“Gel ey gönül! Hakiki bayram Hz. Muhammed’e (S.A.V.) vuslattır. Cihanın aydınlığı Cenab-ı Muhammed’in cemalinin nurundandır.”

Hafız Şirazi derki;

“Cananın kapısında sailliği, dünya saltanatına değişme. Çünkü bu kudsi kapı sayesinde kişi fazilette güneşi geçer.”

Sevenin ve kavuşanın en üstünü olan hizmette emsali bulunmayan Hz. Ebubekir Sıddık (R.A.) Efendimizin Resulullah (S.A.V.) Efendimize bağlılığı, aşk ve sevgisi ruhunda şöyle tecelli etmiştir: Bir gün Resulullah (S.A.V.) Efendimiz hastalanıyor. Bunu gören Ebubekir (R.A.) Efendimiz o kadar üzüyor ki, teessürü hastalanmasına sebep oluyor. Resulullah (S.A.V.) Efendimiz afiyet buluyor. Bunu gören Ebubekir Sıddık (R.A.) Efendimiz de afiyet buluyor ve ayağa kalkıyor.

Ebubekir Sıddık (R.A.)'dan:

“Habibim hastalandı, ona teessürümden ben de yatağa düştüm. Sevgili Efendim, afiyete kavuştu, O’nu afiyette görünce ben de iyi oldum, afiyet buldum.”

İşte sevgi ve bağlılıkta örnek bir tablo...

Mevlana’dan;

“Nefsin heva ve arzuları ile biraz, az dost ol; çünkü seni Allah yolundan ayıran odur.”

“Efendi, bilmiş ol ki, edep insanın bedeninde ruhtur. Efendi, edep Allah adamlarının gözünün ve gönlünün ruhudur.”

“Eğer şeytanın başını ezmek istersen gözünü aç ve gör ki, şeytanın katili ancak edeptir.”

“Gözünü aç da tamamıyla Kelamullah'a bak, Kur'an'ın bütün ayetleri edebden ibarettir.”

“İman nedir diye aklımdan sordum. Akıl kalbimin kulağına söyleyerek; ‘İman edebdir’ dedi.

Bizi aydınlatan ve hidayete gitmemize vesile olan bu güzel sözler ve şiirler ışığında Allah bize kendine gitmeyi ve rızasını bulmayı nasip eylesin.

İNABE

Gelelim mürid için şart olan işlere; iki çeşit inabe vardır:

- 1-Şekli olarak, yani teberrüken bir şeyhin inabesini ister.
- 2-Manevi bir terbiye görmek ve sülûke girmek için şeyhin inabesini ister.

İnabe alan müridin Allah'a vuslat yolunda ilerlerken uyacağı davranışları ve karşılaştığı zorluklarda kendisine yardımcı olacak kurtarıcı tedbirleri de şöyle sıralayabiliriz:

- 1-Kalbinde şeyhin fiillerine itiraz olmamalıdır.
- 2-Hatırına gelenleri (ister hayır, ister şer) şeyhine anlatmalıdır. Keşfin içtihadından ayrı bir yanı var ki, o da sahih dahi olsa onunla amel edilmez. (zahiri mana müsait olmadıkça)
- 3-Mürid bu yolda, talebinde azimli olmalıdır. Allah’la bitecek işi ancak şeyhinin tavassutu ile olacaktır.

4-Mürid, şeyhinin ihtiyat yollu yaptığı fiillerin hepsine uymak cihetine gitmemelidir.

5-Mürid, şeyhin kendisine emrettiği şeyi yapmakta acele etmelidir. Tevil ve tehir etmemelidir, zira tevil ve tehir yol kesicilerin en büyüğüdür.

6-Şeyhin sözleriyle amel etmelidir.

7-Mürid, nefsinin yaratılmışların en hakiri görmeli, nefsinin hiç bir kimseden üstün bir hakka sahip saymamalıdır.

8-Mürid işlerinin hiçbirinde şeyhine hıyanet etmemelidir. En güzel şekilde zikre devam edip, hizmet etmelidir.

9-Müridin, Allah'ın Zatından gayrı bir arzusu olmaması gerekir. Bu durumda müride yakışan odur ki, yıkayıcı önündeki ölü gibi ola, şeyhin emrini hiç bir şekilde reddetmeye. Çünkü şeyhin yanılması, kendinin doğru saydığından daha üstün ve kuvvetlidir. Şeyh kendisinden sormadıkça ona herhangi bir şey anlatmamalıdır.

10-Mürid, şeyhin emrine amade, gönülden teslim hazır olmalıdır.

11-İhtiyacını ve derdini şeyhinden başkasına açmamalıdır.

12-Mürid hiç bir kimseye gazap etmemeli, öfkelenmemelidir. Zira öfke zikrin nurunu yok eder, Bütün ilmi çekişmeleri, münakaşaları bırakmalıdır.

Müridin kendisinin riayet edeceği hususlarda şunlardır:

1-Bağlılığı şeyhinde kalmalı, şuna inanmalı ki; matlubu ve maksudu ancak bağlı bulunduğu şeyhinin elinde tamam olacaktır.Şayet gözü başka bir şeyhte kalacak olursa, kendi şeyhinden de mahrumiyete uğrar ve ayrıca, kendisine feyz kapıları da kapanır.

2-Mürid, şeyhine teslim, emrine ram, tasarrufuna razı olmalıdır. Malı, canı ile ona hizmet etmelidir. Zira iradenin ve sevginin cevheri ancak anlatılan yoldan açığa çıkar.

3-Mürid, şahsi arzu ve iradesini şeyhin iradesine bırakmalıdır.

4-Tam manasıyla şeyhin İstemediği şeylerden kaçmalıdır.

5-Görülen rüyaların ve hallerin tabirine muttali olmaya çalışmamalıdır. Hatta keşif yollarına bile dalmamalıdır.

6-Şeyhin huzurunda sesini kısmalı, kalben ve cismen edepli olmalıdır.

7-Şeyhi ile konuşma zamanlarını bilmelidir. (Onun neşeli ve huzurlu zamanını seçmelidir.)

8-Saklanması gerekli olan şeyhinin sırlarını saklamalıdır.

9-Allah Teala'nın kendisine ihsan buyurduğu hal, hatıra, zeka, keşif, keramet gibi şeylerin hiçbirini şeyhinden gizli tutmamalıdır.

10-Şeyhin kelamını başkalarına anlatırken, onların aklına, anlayışına göre anlatmalıdır.

11-Şeyhe karşı inancı tam olduktan sonra “Allah Teala'ya karşı irfan sahibi olmak ve O'na kavuşmak arzusu ile sana geldim” demelidir.

12-Şeyhi ile başka birine selam yollamamalıdır.

13-Teveccühü sadece şeyhin arzusuna olmalıdır. Başkalarından nazarını kaldırmalı, şeyhin sözünde, işinde, sıfatlarında, hatta zatında fani olmalıdır. Çünkü şeyhte fena bulmak, Allah Teala'da fena bulmanın başlangıcıdır.

14-Şeyhin gözü önünde lakayt davranmamalı, abdest bile almamalıdır. (Zaruret başkadır)

15-Şeyhin emrettiği işi yapmalı, yapmakta acele etmeli, ihmal ve tevil yoluna gitmemelidir.

İşte bu güzel sıfatları kendinde toplayan müridde iki çeşit keramet zuhur edebilir. Yani:

- a-Maddi ve hissi olan,
- b-Manevi ve Rahmani olan.

Avam olan halk yalnız hissi, maddi kerameti bilir. Mesela gönülden geçenleri bilmek, geçmişte ve gelecekteki gayb işlerden haber vermek, ocaktan ateş almak, su üstünde yürümek, havada durmak, az zamanda çok uzak yere varmak, gözden kaybolmak, duanın derhal kabul olması, v.b. haller. Avam halkın bildiği kerametler ancak bunlardır.

Manevi kerametlere gelince; onları yalnız havas ve sevgili kulları bilebilirler. Avam halk bunlardan anlamaz. Manevi kerametler de şöyledir: Şer'i edepi muhafaza etmek, iyi huylara sahip olup, kötü huyları bırakmak, farz ibadetleri mutlaka vakitlerinde eda etmek, hayırlı işlere koşmak, gönlünden insanlara karşı kin, haset, kıskançlık beslememek gibi güzel halleri kalbinde cem etmek ve kötü sıfatlarını temizlemek, alıp verdiği nefeslerini izleyip Allah-ü Teala'nın kendi nefsinde ve bütün nefislerde ve eşyadaki hakkına riayet etmek suretiyle güzelleştirmek, kalbinde Rabbi nin eserlerini aramak, nefeslerini alıp verirken dikkat etmek ve bunlara şariat ve huzur hilatını giydirmek...

İşte bütün bunlar evliyanın manevi kerametleridir. Bunlara ne mekir, ne de istidraç karışabilir. Çünkü bunların hepsi ahde, vefaya, niyetin doğruluğuna dayanır. Bu kerametlere sahip olan kişi, Allah'ın mevcudattaki kazasına razı olmuştur.

Şurası katiiyetle bilinmelidir ki, hangi mürid olursa olsun, insanların ayıplarından ve sırlarından kendisine bir keşif olursa, o kimse şeytani bir keşfin sahibidir. Allahu Teala'nın, o kimse ile bir ilgisi yoktur. Bir kimse insanların ayıplarına bakar, onları kötü yerlere taşıyıp dedikodu eder ve götürürse, o kişinin iyiliği azalır, içi harap olur, Allah ve Resulü'nden, şeyhinden ve pirinden faydalanma yolu kapanır. Hüsrana uğrar. Ya bazı zavallıların hiç bir şey görüp bilmediği halde insanların dikkatini kendi üzerlerine çekmek istemeleri ne büyük ahmaklık ve felakettir!

Marifet, pirim Ahmedi Ziyaeddin Gümüşhanevi Hz.nin şu şiirindeki esrarı idrak etmektir ve idrake çalışmaktır:

Canib-i maşuga gel,
Dil hanesinden ruzin aç,
Ta o ruzinden cemal-i yari seyredesin.
Vuslat oldur ki, gönülden dilbere bir yol bulup,
Canı her dem dil ruhsarı ile handan edesin.

Yani;

Canındaki sevgiliye gel,
Kalbinden ona bir pencere aç,
O pencereden cemal-i yari seyret.

Vuslat o ki, canında o sevgiliye bir yol bularak, her an o sevgili olan Allah'a bayram eylemektir.

İşte gerçek keramet budur. Bu esrarı tatma ve bulma yolu ise rabıtabadır.

RABİTA

Üç rabıta şekli vardır:

- a-Tezekkürü mevt
- b-Rabıtayı şeyh
- c-Rabıtayı huzur.

Bu üç rabıta şeklinin hepsini kendinde toplayan en mükemmel rabıta ise şöyledir:

Mürid şeyhinin suretini tahayyülünde veya kalbin içinde muhafaza edecek veya kendini şeyhinin aynı farz edecek. Yani şeyhinin ruhaniyetini, hamamdaki sıcaklığın vücudu kapladığı gibi, müridin vücudunun tamamını kapladığını veya şeyhinin ruhaniyetini harareten bir gömlek gibi giymiş olduğunu düşünerek ve iki kaşının ortasından Feyz-i İlahi'nin oluk gibi kalbine cereyan ettiğini ve kalbinden bir pencere açılıp şeyhinin kalbine ve şeyhinin kalbinden müteselsilen piran-ı kiram hazeratının kalbine ve onlardan ruh-u kul olan Hz. Fahr-i Alem (S.A.V.) Efendimiz'in münevver ve mücella kalplerine ve ondan muazzam bir umman olan, tabiri mümkün olmayan Allah Azümüşşan'ın deryayı tecelliyatına dalıp bütün varlığı ile beraber o deryada mahv-u fena olduğunu ve Hak Teala Hazretleri'nin kemali azamet ve kudretiyle mekan ve zamandan münezze olarak hazır ve nazır olduğunu düşünmekten ibarettir.

“Mü'min mü'minin aynasıdır.” Hadis-i Şerifi esrarından Nuru Mutlak olan Nur-u İlahi, Resulullah (S.A.V.) Efendimizin kalbini kaplayan Nur-u Muhammedi, müteselsilen parlak bir ayna misali Piran-ı Kiram Hz.'nin kalplerine ve şeyhin kalbine, ondan aşık ve sadık müridin kalbine aksederek tedricen müridi masivadan halas eder. Mürid bu rabıtaya devam ederse Allah onda nurunu tamamlar, Her ne tarafa bakarsa beşeriyeti nura gark olur. Hatta kendi vücudunun her zerresinde şeyhini görür, işte bu hale (fena-fiş- şeyh) derler ki, fena-fir-resul, fena fillaha bir mukaddime demektir.

“Fani olunuz, fani olunuz, fani olunuz.”

Bu fenadan sonra Allah'la baki mantıkınca evvela fena-fil- ef al, fena-fil-sıfat sonra fena fiz-zat sırrı zuhur ederek bekabillah mertebesine vasıl olup sırrı irşada nail olur. Allah dilediğine bu lütfü İhsan eder. Tevfik O'ndandır.

Bize göre başka bir rabıta şekli ise şöyledir:

Mürid şeyhinin ruhaniyetini namütenahi, engin nurdan bir derya kabul edip kendini bir damla olarak o deryaya atıp Allah'tan başka her şeyden umudunu kesip, yalnız ve Allah'ın huzurunda, Allah'la beraber olduğunu idrak edecektir.

Bu iki rabıtanın başka şekil olarak bir çok rabıta usûlleri tarif edilmiştir. Biz Resulullah (S.A.V.) Efendimizin buyurdıkları gibi ihsan sırrı muhtevasinca yaşamayı ve amel etmeyi en üstün rabıta olarak kabul ediyoruz.

Üç rabita şekli daha vardır ki, kısaca şöyle:

1-Tezekkürü mevt; yani ölümü yaşarcasına düşünmek, (Kabir ve mahşer hayatıyla beraber.)

2-Rabıtayı Şeyh; yani şeyhe rabita. Şeyhin zatında, sıfatında, kavlinde, iradesinde yok olmak, kendi varlığını nefyedip şeyhin varlığını kendinde ispat etmek. Şah-i Nakşibend (K.S.) Efendimizin "Terkettik ihtiyarımız, ol pirin ihtiyarımız ihtiyarımız" esrarından hareket etmektir.

3-Rabıtayı Huzur; yani her yerde, her an iyi ve kötü hadiselerden etkilenmeden Allah'ın huzurunda olduğumuzu idrak etmektir. Tasavvuftaki gaye de budur. Yukarıda da izah ettiğimiz gibi Allah'ı görmüyorsak, Allah'ın her an kabze-i kudretinde olduğumuzu unutmadan yaşamaktır. Yalnız bu büyük lütuf kolay kolay elde edilmez. Bu lütfi ermenin tek yolu bütün varlığımızla kendimizi Allah'a adanmak, O'ndan gayri bir şey istemeyip itaat ve ibadetlerimizi sırf O'nun rızası için yapmak suretiyle bulunur. Bu esrara vasıl olmanın en büyük sebebi Resulullah (S.A.V.) Efendimiz'in Allah'tan ne getirip tebliğ etti ise cümlesine samimi bir yürekle inanıp Resulullah'a tabi olmak lazımdır. Çünkü Allah'a vuslat etmek isteyenler için Resulullah (S.A.V.) Efendimiz'in en büyük örnek olduğunu Rabbimiz bize bildirmiştir.

Allah'a vuslat yolunda "Niyet-ül mü'minu hayrun min amelih" yani; "Mü'minin niyeti amelinden efdaldır." esrarından hareket ederek büyük himmet ve gayret göstermemiz lazımdır. "Kişinin kıymeti himmeti ile ölçülür" kaidesinden hareketle yukarıdaki izah ettiğimiz kulluk vazifesini yerine getiren ehlullah'a tabi olup, muhabbet rabıtası yapmak; yani en azından "Bu şeyh beni irşada muktedir, beni Allah ve Resulü'ne vasıl eder, benim ihtiyacımı benden daha iyi bilir" deyip sevgiyle ona bağlanmak, en büyük feyz menbaı olan o kamil kişinin kalbinden feyz almak, onun gösterdiği yoldan kitap ve sünnete uyarak bu yolda ilerlemek gerekir. "Bulmak istersen yari, izle piri." "Pirden ayrılan, Hak'tan ayıdır." fikrini hiç unutmamak gerekir.

Elhamdülillahi rabbil alemin, Ala külli hal. En iyisini Allah bilir, en doğru yola O götürür.

ŞİİR

Ya Rab bize ihsan et, vuslat yolunu göster
Surette koma, can et; uzlet yolunu göster.

Eyledi heva, gayet oldu işimiz adet
Dergahın ola gayet, kudret yolunu göster

Nefsime hecadan kes, kalbimi riyadan kes
Meylimi sevadan kes, halvet yolunu göster.

Candan sana talip kıl, her taate ragıp kıl
Bir pire musahip kıl, hizmet yolunu göster.

Talim edüp esmayı, bildir bize eşyayı
Duymaya ev ednayı, hikmet yolunu göster.

Har içre biter gülzar, zâr içre doğar envar
Her şeyde tecellin var, rû'yet yolunu göster.

Şu kim ola vuslatta, halvet bula halvette
Bu mısırî'ye kesrette, vahdet yolunu göster.

ZİKİR

Onlar inanmışlar, kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşmuştur.
Dikkat edin, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzura kavuşur.

Ra'd/ Ayet 28

Zikrin faziletini kısaca ayet ve hadis-i şerifler ışığında izaha çalışacağız:

1-“O halde siz bana itaat ve ibadet ederek beni anın ki, ben de sizi mağfiretimle anayım.”

(Bakara Suresi-Ayet 152)

2-“Ey iman edenler! Allah'ı dilinizle ve kalbinizle, türlü teşbihler yaparak çok zikrediniz.”

(El-Ahzab Suresi - Ayet 41)

3-“Arafattan döndüğünüzde, meşar-i haram namındaki yerde Allah'ı zikrediniz. O size nasıl hidayet ettiyse, siz de O'nu öylece anınız.”

(Bakara Suresi - Ayet 198)

4-“Hac ibadetlerinizi bitirince cahiliyet devrinde hacdan sonra toplanıp, atalarınızı anarak övdüğünüz gibi, hatta daha kuvvetli bir anışla, Allah'ı anın.”

(Bakara Suresi - Ayet 200)

HATIRLATMA: Bu ayetin esrarından anlaşılıyor ki, toplu halde cehren (açıktan) Allah'ı zikretmenin caiz ve güzel olduğu bildirilmektedir.

5-“Sağduyulular o kimselerdir ki ayakta, otururken, yatarken daima Allah'ı anarlar.”

(Ali İmran Suresi - Ayet 191)

6-“O korkulu zamanda, namazı kılıp bitirdikten sonra, ayakta İken, otururken, yanlarınız üzere yatarken hep Allah'ı anın.”

(Nisa Suresi - Ayet 103)

7-“Münafıklar Allah'ı pek az hatıra getirip anarlar.”

(Nisa Suresi - Ayet 142)

8-“Sabah ve akşam, içinden yalvararak ve korkarak aşikaren, içten hafif bir sesle Rabbini an. Gafillerden olma.”

(El-Araf Suresi - Ayet 205)

9-“Muhakkak ki Allah'ı zikretmek daha büyüktür.”

(El-Enkebut Suresi - Ayet 45)

10-“Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, ona bir şeytanı saldırtırız. Artık o, onun yanından ayrılmaz. Ona sürekli olarak kötülükleri telkin eden arkadaşı olur.”

(Zuhruf Suresi - Ayet 36)

11-“O şeytanlar bunları yoldan çıkardıkları halde, bunlar doğru yolda olduklarını sanarlar.”

(Zuhruf Suresi - Ayet 37)

12-“Nihayet zikrinize karşı körlük edip yoldan çıkan o adam, bize geldiği zaman kötü arkadaşına der ki: ‘Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı, seni hiç görmeseydim. Meğer sen ne kötü arkadaşmışsın.’”

(Zuhruf Suresi - Ayet 38)

Allah'ın zikrinden insanları alıkoyan şeytanlar, insanlardan da olur, cinnilerden de olur. İnsanlardan şeytan olur mu denilirse şu ayetle cevap veririz:

13-O ki insanların göğüslerine kötü düşünceler fısıldar. Gerek cinlerden, gerek insanlardan olan bütün vesvesecilerin şerrinden Allah'a sığınırım.”

(Nas Suresi - Ayet 5 ve 6)

Bu husustaki bazı hadislerde şöyledir: Resulullah (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyuruyor:

1-“Gafiller arasında Allah'ı zikreden bir kimse, tıpkı kuru otlar arasında biten yeşil ağaç gibidir.”

2-“Gafiller arasında Allah'ı zikreden, hezimete uğramış askerler arasında, Allah için amansızca düşmanla muharebe eden kimse gibidir.”

3-Hadis-i Kudsi: “Kulum beni andıkça ve dudakları beni anmak için kıpırdadıkça ben onunla beraberim.”

4-“Ademoğlu, Allah'ın zikrinden daha kolayca kendisini Allah'ın azabından kurtaracak bir amel işlemiş değildir.”

Bu söz üzerine ashab-ı kiram Resulullah'tan şöyle sordular: “Allah yolunda cihad da mı zikir kadar faydeli değildir?”

Resulullah (S.A.V.) Efendimiz: “Allah yolunda cihad da zikir kadar faydeli olamaz. Ancak kılıncın paramparça oluncaya kadar düşmana çalarsan, sonra yine kılıncın parçalanıncaya kadar düşmana çalarsan, sonra yine kılıncın parçalanıncaya kadar düşmana çalarsan.”

5-“Cennet bahçelerinde otlamak isteyen bir kimse Allah'ı çokça zikretsın.”

6-Resulullah (S.A.V.)den soruldu: “Amellerin hangisi daha üstündür?”

“Dilin Allah'ın zikri ile taptaze olduğu halde ölmek daha üstündür. Yani ölünceye kadar Allah'ın zikrinden gafil olmaman üstündür.”

7-“Dilin Allah'ın zikri ile taptaze olduğu halde sabah ve akşamlaman. Böyle yaptığın takdirde üzerinde günah olmadığı halde sabah ve akşamlamış olursun.”

8-“Sabah ve akşam Allah'ı zikretmek, Allah yolunda O'nun düşmanlarının içine dalmak suretiyle kılıçları kırmaktan daha efdal olduğu gibi, O'nun için fakirlere bolca mal vermekten de daha efdaldır.”

9-Cenab-ı Hak buyuruyor ki: “Beni zikrettiği için bir kulum benden ihtiyacını istemeye vakit bulamazsa, ben o kuluma istekçilere verdiğimin en üstününü veririm.”

(Hadis-i Kudsi)

10-“Ey kulum! Beni sabah namazından sonra bir saat, ikindi namazından sonra bir saat zikreyle ki, bu iki namaz arasındaki müddet içindeki senin maddi ve manevi ihtiyaçlarını vereyim, sıkıntılarını gidereyim.”

(Hadis-i Kudsi)

11-“Hangi kulumun kalbine bakıp o kalpte benim zikrime yapışmayı ve beni anmayı galip görürsem, o kulumun siyasetini ben tedvir edip, onun yanında oturan, onunla konuşan ve onun arkadaşı ben olurum.”

(Hadis-i Kudsi)

Rivayet ediliyor ki; “Dünyasını değiştiren her nefis susuz olarak dünyadan çıkar. Ancak ‘Allah’ı zikreden nefsi müstesnadır.”

“Cennet ehli dünyanın hiç bir şeyinden üzülmezler. Ancak Allah’ı zikretmeksizin geçirilen saatlerine üzülürler.

En iyisini Allah bilir, en doğru yola O götürür.

ŞİİR

Dil hanesi pür nur olur, envar-ı zikrullah ile
İklim-i dil mamur olur, mimar-ı zikrullah ile.

Her meşkilin âsân olur, derd-i dile derman olur.
Can içinde canân olur, esrar-ı zikrullah ile.

Zikreyle Hak’kî her nefes, Allah bes baki heves
Kes gayrı ümidin kes, tekrar-ı zikrullah ile.

Gar ehli halin fırkasın, çak etti ceybin fırkasın
Devreyle zikrin halkasını, perkâr-ı zikrullah ile.

Ahmed seni ikrar eder, hem zikrini tekrar eder
İhlasını iş'ar eder, eşar-ı zikrullah ile.

ZİKİR MECLİSLERİ

Resulullah (S.A.V.) Efendimiz buyuruyor ki; “Bir mecliste Allah’ı zikretmek için oturanları, melekler halka çevirerek kuşatırlar. Allah’ın rahmeti onları kapsar. Aynı zamanda Cenab-ı Hak Zat-ı Uluhiyyeti nezdinde bulunan kimseler arasında onları anar.”

“Sadece Allah rızası için bir araya gelip Allah’ı zikredenlere gökten şöyle bir ses gelir: Affolunduğunuz halde kalkınız, Ben sizin seyyie (kötülüklerinizi), hasenelere (sevaplara) tebdil eyledim.”

“Herhangi bir kavim biraraya gelip Allah’ı o içtimalarında zikretmeyip, Resulü’ne Selavat-ı Şerife getirmeden dağılırlarsa, kıyamet günü onların bu toplantıları, onlar için üzüntü ve hasret vesilesi olur.”

“Salih bir meclis; zikir, fikir, şükürle geçerse gafletle geçirdiği iki milyon kötü meclislerinin kefareti olur.”

Ne büyük bir müjde! Allah bize daima rızasına uygun meclislerde bulunmayı nasip eylesin.

Allah kendini devamlı zikretme nimetini her kula nasip etmez. Her kime de nasip ederse ona büyük bir lütuf İhsan etmiş demektir. Allah bu büyük lütfunu biz aciz kullarından esirgemesin.

Amin. Bi hürmeti Seyyidil Mürselin.

SELAVAT-I ŞERİFE GETİRMENİN FAZİLETİ

Peygamber (S.A.V.) Efendimize selatü selam getirmenin faziletini beyan eden ayet-i kerime ve hadis-i şerifler ise şöyledir:

1-“Muhakkak ki, Allah ve melaikesi Peygamber’e selat ve tekrim ederler. Ey bütün iman edenler! Haydin O’na teslimiyetle selat-ü selam getirin.” (Ayet-i Kerime)

2-“Bir gün Peygamber (S.A.V.) Efendimizin sevinci yüzünden okunur olduğu halde geldi ve şöyle buyurdu: “Bana Cibrail (A.S.) geldi ve dedi ki:

“Sen razı değil misin ya Muhammed, ümmetinden sana bir selavat getirene ben on selavat okurum. Ümmetinden sana on selam getirene karşı on selam ederim.”

3-“İnsanların bana en yakın olanı, üzerime en çok selavat getirenidir.”

4-“Bana selat okuyana melekler istiğfar getirirler. Bana selavat getirdiği sürece, melekler de onun için istiğfar ederler.”

5-“Cimrilik bakımından insana yeter, yanında adım anıldığı halde bana selavat getirmez.”

6-“Cuma günlerinde üzerime selavat getirmeyi çoğaltınız.”

7-“Ümmetimden kim üzerime bir defa selavat getirirse, onun için on sevap yazılır, on günah imha edilir.”

8-“Kim yazdığı kitapta ismimi okur, üzerime selavat getirirse, o kitapta ismim kaldığı sürece melekler o kimseye istiğfar getirirler.”

Ebu Süleyman Derani buyurdu ki;

“Her kim yüce yaratıcımızdan bir dileğini isteyeceği zaman Resulullah (S.A.V.) Efendimizin üzerine selavat-ı şerife’yi çok getirsin. Ondan sonra hacetini Allah Teala’dan istesin. Bu duasından sonra da selavat getirsin.

Ve böylece duasını bitirsin. Çünkü Allah (C.C.) çok kerem sahibidir, iki selavat arasında kabul edilmedik dua bırakmaz.”

9-“Cuma günü üzerime yüz kere selavat okuyan kimsenin seksen yıllık günahı bağışlanır.”

10-“Üzerime selavat getiren için sırat köprüsü üzerinde nur vardır. Kim sırat üzerinde nur ehli olursa, artık o cehennem ehli olmaz.”

11-“Kim bana selavat okumayı unutursa cennetin yolunu kaybetmiş olur.”

12-“Cibril (A.S.) geldi ve dedi ki; Ya Muhammedi Ümmetinden selavat okuyanlar için yetmişbin melek istiğfar getirirler. Melekler kime istiğfar getirirlerse o kimse cennet ehlinden olur.”

13-“Bana en çok selavat okuyanınız, cennette en çok zevce alanınız olacaktır.”

14-“Kim şanımlı tazim için selavat okursa Allah (C.C.) okuduğu selavat-ı şerifeden bir melek yaratır. Onun bir kanadı doğuda, bir kanadı batıdadır. Ayakları yerin en alt tabakasında, boynu da arşın altındadır. Allah Teala o meleğe: ‘Bu kulum, sevgili resulüme selavat getirdiği gibi, sen de onun için istiğfar et’ buyurur. O melek, o kul için kıyamete kadar istiğfar getirir.”

15-“Kıyamet günü havzıma bir takım kavimler gelir. Ben onları ancak, bana çokça selavat getirdiklerinden ötürü tanırım.”

16-“Bana bir defa selavat okuyana, Allah Teala on defa rahmet eder.”

17-“Bana on selavat getirene, Allah Teala yüz kere rahmet eder.”

18-Bana yüz kere selavat getirene, Allah Teala bin kere rahmet eder.”

Bazı haberlerde şöyle denilmiştir:

“Mü’min olan erkek veya kadın bir kul Muhammed (S.A.V.)’e selavat okumaya başladığında semanın kapıları ve perdeleri açılır ki; arşa kadar kapalı hiçbir yer kalmaz. Semada bulunan bütün melekler, Muhammed (S.A.V.) üzerine selavat okurlar. Ve yeryüzünde o salavatı okumaya başlayan erkek veya kadın kul için Cenab-ı Hakkın dilediği kadar istiğfar ederler.”

“Üzerime cuma günü yüz defa selavat getiren kimse, kıyamet günü öyle bir nurla gelecektir ki; eğer o bütün mahlukata taksim olunsaydı, hepsine yeterdi.” Resulullah (S.A.V.) Efendimize soruldu:

“Muhammed (A.S.)’ın hali yakınları kimlerdir? Onları sevmek, onlara iyilik etmek ve onlara ikram etmekle emrolunduk.”

Resulü Ekrem: “Onlar sefa ve vefa ehlidir. Bana iman edip, ihlas sahibi olanlardır.”

Onları diğer insanlardan ayıran alametler nelerdir?”

Resulü Ekrem: “-Benim muhabbetimi, sevilen her şeye tercih etmesi ve kalbin Allah’ın zikrinden sonra beni anmakla meşgul olmasıdır.” buyurdular.

Peygamber (S.A.V.) Efendimize soruldu:

- Ya Resulullah! Sizden uzakta bulunanlar ve sizden sonra gelecek olanların selavat-ı şerife getirmeleri hakkında ne buyurursunuz?

Resulullah (S.A.V.) Efendimiz:

- Bana bir iç coşkunluğu ve muhabbetle bağlı olanların salavat getirmelerini duyarım. Ve o ümmetimi de tanırım. Fakat bunların dışındakilerin, sadece cümleleri ifade etmekle yetinenlerin, şuurunda olmayanları salavat getirmeleri dolaylı olarak bana arz olunur.”

Sevgili kardeşim, şu elindeki küçücük gönül defteri ne demek istiyor ve seni nereye götürmek istiyor? Kendine gel ve anlamaya çalış! Tevfik, hidayet Allah’tandır.

MURAKABA

Seyri sülük’ünü tamamlayan müntehi mürid için beş murakaba şekli vardır:

1-Birinci murakaba ve makamı; İhsan murakabası: Resulullah (S.A.V.) Efendimizin “ibadetlerinizi İhsan derecesinde yapın” buyurduğu ihsan nedir? denildiğinde “Allahü Teala Hz.’nin seni görüyor olduğunu kabul ederek ibadet etmendir. Her ne kadar sen O’nu görmezsen de O seni görüyor.”

Allah (C.C.) nurani ve cismani bütün varlıkları “El-Muhit” ismi şerifi ile basiretinde toplamıştır. Kur'an-ı Hakim’de ifade buyurulduğu gibi” O her şeyi bilgi ve basireti ile ihata etmiştir. (Nisa Suresi-Ayet 126)

Mürid kendine telkin edilen bu murakaba şeklinde bütün varlığıyla Allah'a yönelip, o esrarı İdrak içinde yaşamaya gayret göstermelidir.

2-İkinci murakaba ve makamı; ehaddiyet murakabası; Mürid bu murakabada, ihlas suresini idrak halinde yaşamaya gayret ve dikkat göstermelidir.

İhlas suresinin meali ise şöyledir: “Ey habibim, de ki: O, Allah bir tekdir. Allah her şeyden müstağni, her şey O’na muhtaçtır. O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiç bir şey O’na denk değildir.”

İhsan makamından ehadiyyet makamına intikal eden mürid, ehadiyyet makamından da yükselme kaydederse üçüncü murakaba makamına intikal eder.

3-Üçüncü murakaba ve makamı; Mahiyyet Murakabası: “O noksan sıfatlardan uzaktır. Beşer idraki O’nun esrarını tatmaya müsait değildir. Siz nerede olursanız olunuz, O her yerde sizinle beraberdir.”

Rabbimizin, kulları ile her an beraber olduğunu ifade saadetinde bulunan Kur'an-ı Kerim’in Hadid Suresi’nin bu üç ve dördüncü ayet-i celilesi esrarınca yaşamak, bu murakabanın esasıdır.

Mahiyyet makamının icabına uyarak yükselmeye hak kazanan salık dördüncü murakabaya yükselir.

4-Dördüncü murakaba ve makamı; Akribiyet Murakabası: Allahü Teala Hz. sana etinin, kemiğinin içinde bulunan canından daha yakındır demektir. Bu hususta Kur'an-ı Kerimin Kaf Suresi’nin on altıncı ayet-i celilesinde “Biz yarattığımıza can damarından daha yakınız.” buyurmaktadır.

Bu makamda terbiye olup daha yukarı makama hak kazanan salık beşinci murakaba ve makamına yükselir.

5-Beşinci murakaba ve makamı; Mahbubiyet Murakabası: Mahbubiyetin manası şudur: Allah-ü Teala Hz.nin muhabbeti kulun O’na nafil ibadetlerle yaklaşmasından sonra hasıl olur. Nitekim bir hadis-i kutside “Kulum nafilaya devam ettiği müddetçe bana yaklaşır. Ta ki, ben o kulumu severim. Bir kulumu da sevince onun konuşan dili, gören gözü, işiten kulağı olurum.” buyrulmuştur.

Muhakkak ki Allah-ü Teala Hz.nin sevmesine vesile olan bu mahbubiyet makamını Allah-ü Teala, sevdiği kullarına nasip eyler. Kul Allah-ü Teala’yı sevip, itaat ettiğinde Allah Azimüşşan da o kulunu sever. Sevmek de kulun hakkıdır. Bu hüküm Kur'an-ı Kerim’de şöyledir:

“Ey iman edenler! Aranızda dininden kim dönerse bilsin ki Allah sevdiği ve onların da Kendisini sevdiği insanlara karşı alçak gönüllü, inkarcılara karşı çok güçlü, kuvvetli ve Allah yolunda cihad eden, levmin levminden (yani yerinin yermesinden) korkmayan bir millet getirir. Bu Allah’ın dilediğinde verdiği bol ve tükenmez nimetidir. Allah her şeyi kaplayan ve bilendir.” Maide Suresi 54. ayeti celilesi bu makamın üstünlüğünü teyit eder. Biz aciz kullarını, bu kadar yüksek makamlara getiren Rabbimize sonsuz hamd-ü sena ederiz.

Bir hak yolcusu müride, üstadı tarafından murakaba istidadına sahip olma seviyesine geldiğinde, bu beş murakaba şekline hangisi kendisine telkin edilirse bütün hayatını o murakabayı teyid eden ayeti celilenin hükmü altında yaşamaya, bütün kudretiyle yaşamaya gayret göstermeli ki, bir üst dereceye intikal edebilsin. “İki günü biri birine müsavi olan zarardadır.” hadisi şerifini idrake çalışırsak, biz deriz ki: iki anı bir olan zarardadır. Çünkü insan ömrü çok kısadır. Daima bir anda varız, bir anda yokuz mülahazası altında hareket etmemiz gerekir.

Murakaba Nasıl Yapılır?

Abdestli, tenhada, kıbleye karşı oturup, virdi olan İsatığfar, selavat-ı şerife, zikirten sonra kalbinden bütün masivayı atıp ve herşeyden, hatta kendi vücudundan da fani olarak Allah Azimüşşanın azamet ve kudretini bir hayranlık içerisinde düşünerek, Rabbimizin herşeye muhit olan deryasına dalıp, bütün mümkün-ül vücud olan herşeyi yok bilip, vacib-ül vücudu idrak edip, teslim olmaqdır. Çeyrek saat, yarım saat, bir saat ne kadar durabilirse o huzuru korumaya, o büyük zevki tatmaya çalış, Dersen ki “Ben muayyen saatlerde değil de her an o huzur ve zevki koruyup tatmak isterim.” O zaman deriz ki “Ne mutlu sana! Seçilip, sevilenlerden olduğunu ruhunda ilahi bir sır sana müjdelemektedir.”

Allah nurunu cümlemizde tamamlasın. Bize hayrı ve şerri tefrik edici İstidat lütfeylesin. Amin bi hürmeti seyyidil mürselin.

TASAVVUF – AHLAK

Ahlak-ı Hamidiyye nedir?

Ahlak-ı Hamidiyye Resulullah (S.A.V.) Efendimizin ahlakıdır. O’nun ahlakı ile ahlaklanmış bir mürşid-i kamile teslim-i külli ile teslim olup, O’na kavuşma yoluna girmek lazımdır, insan zahiri öğrenme yoluyla ahlak sahibi olamaz. Bir iyi ahlak öğreneyim derken başka bir kötü ahlak da öğrenebilir. İnsan ünsiyet eden demektir. Farkında olmadan bazı kötülükleri iyi gibi kabul edip, onu yaşama yoluna gider. Çünkü aşağı yukarı her insan nefis mertebesinde kaldığı için hayrı şerri tefrik edemez. Ancak Allah Azimüşşan’ın hayrı ve şerri tefrik edecek İstidat ve nur verdiği kişiler müstesnadır. Yolların en kestirmesi olan zikir, rabıta, murakaba yoluna girmek lazımdır. Resulullah (S.A.V.) Efendimiz’den bu ana kadar sünnet-i seniyyeden ayrılmadan, bidatlara sapmadan, bir istikameti bin kerametten üstün tutan, Nakşi tarikat-ı aliyyesine girmekle ahlakı Muhammediyyeyi tahsil yoluna girilmiş olunur. Allah (C.C.) tevfikin refik edip cümlemize Hakkı hak bildirsin, Hakka tabi kılsın. Ve batılı batıl bildirip, batıldan bizi korusun.

“Ve inneke ala hulugın azim.” ayeti kerimesi pek sarıh olarak bildirmektedir ki İslam’da hüsn-ü ahlak bir esas ve bir gayedir. Böyle olmasaydı Nebi-i Zîşan (S.A.V.) Efendimiz "Ben ancak mekarımı ahlakı tamamlamak için bahis olundum." buyururlar mıydı? Sahibi Şeriat (S.A.V.) Efendimiz Allah ile olan münacaatında bu ciheti ihmal etmeyerek namaza başlarken “Ya Rabbi! Ahlakın en güzellerine varmak için bana yol göster. Zira en güzel ahlakı bildirecek ancak Sen’sin. Ya Rabbi! Fena ahlakı benden uzak tut. Zira ahlakın fenasını benden uzaklaştıracak ancak Sen'sin.” buyururlardı. Sıhhat ve afiyet isterken, güzel ahlakı da beraber isterlerdi. Müslümanların ahlakını güzelleştire, güzelleştire cennete gireceğini, kötü ahlak sahibi olanların nihayet yerlerinin cehennem olacağını, ahlak sayesinde insanın uyurken bile mağfîret olunacağını söyleyen de Resulullah (S.A.V.) Efendimiz’dir.

Güzel ahlakın İslamiyet'te ne yüksek mevki olduğunu izah için bazı hadis-i şerif meali zikretmekle iktifa edeceğiz:

- 1-“Güzel ahlak Allah Teala'nın yarattığı en büyük bir şeydir.”
- 2-“Güzel ahlak cennet amellerindendir.”
- 3-“Ahlak, dinin kabıdır. Bir kimsedeki dinin derece ve mahiyeti, ahlakın derece ve mahiyeti ile mütenasiptir.”
- 4-“İnsanın ameli mizana konacak, güzel ahlaktan daha ağır hiç bir şey yoktur. Zira hüsnü ahlak sahibi olan kimse oruç ve namaz sahibi derecesini elbette bulur.”
- 5-“Dinden sonra aklın başı halka kendini sevdirmek ve herhangi iyi ve kötüye karşı hayır söylemektir.”
- 6-“Güzel ahlaka iyi yapış. Zira ahlak itibariyle insanların en iyisi olanı, dinen en güzel olanıdır.”
- 7-“İslam, güzel ahlaktan ibarettir.”
- 8-“Allah-ü Teala Hz. Bir kulunun hem suretini, hem de ahlak ve siretini güzel yaratıp da ateşe yedirmez.”
- 9-“Siz bütün Halka mallarınızla iyilik etmeye yetişemezsiniz. Öyle ise güleryüzlülükle, güzel ahlakla yetişiniz.”
- 10-“İçinizde en ziyade sevdiklerim ve yevm-i kıyamette bana en yakın olanınız, ahlakı en güzel olanınızdır.”
- 11-“Mü'minlerin imanca en kamil olanları, ahlaken en İyi olanlarıdır ki; bunlar kendileri ile hoş geçinilir, insanlar ile ülfet eder, kendileri ile de ülfet edilir.”
- 12-“Allah-ü Teala Hz. iyi ahlakı sever, kötü ahlakı sevmez.”
- 13-“Bir kimsede Allah'a mâsiyetten kendisini men edecek bir takva, suçluya karşı gelebilecek bir hilm, insanlar arasında kendisini hoş geçindirecek ahlak-ı hasene veyahut hiç olmazsa bunlardan biri bulunmazsa, o kimsenin amelinin iyisinden hiç birine itibar etmeyiniz.”
- 14-“Şüphe yok ki İstikamet üzere bulunan bir müslüman, güzel ahlakı ve cömertliği sayesinde devamlı oruç, namaz ile meşgul olan kimsenin derecesini bulur.”
- 15-“Şüphe yok ki bir kul ibadeti az olduğu halde, güzel ahlakı sayesinde derecesi ahiretin en büyüklerine ve menzillerinin en yükseğine nail olur. Kötü ahlakı sebebi ile de abidler zümresinden olduğu halde cehennemnin en aşağı derecesini boylar.”
- 16-“Sirke balı bozduğu gibi, kötü ahlak da ameli ifsat eder. Güneş karı nasıl eritirse, güzel ahlak da günahları öylece eritir.”
- 17-“Bir insan ahlakı fenalaştığı müddetçe Allah-ü Teala'dan hep uzak kalır.”

Resul-u Ekrem (S.A.V.) Efendimizin huzurunda her gün oruç tutan, bütün gece namaz kılan, fakat ahlakı fena olan, dili ile komşularına eziyet eden bir kadın mevzu bahis olunduğu sırada “O kadında hayır yoktur. Ehli cehennemdir.” buyurması, güzel ahlakın İslam'da ne yüksek bir mevkiye sahip olduğunu gösteren en kuvvetli delildir.

18-“Dili, eli ile insanlara eziyet etmeyen, insanlara her surette emniyet telkin eden insan en büyük mü'min ve müslümandır.

19-“Bir kul ahlakını güzelleştirmedikçe, öfkesini yenmedikçe, kendi nefsi için istediğini başkaları için arzu etmedikçe iman-ı kamil zümresinden olamaz. Amel-i salih işlemediği halde, yalnız ehl-i İslam'ın hayırlıları olmakla cennete nail olmuş nice kimseler vardır.”

20-“Bir kimsenin kalbi, dili ile beraber, dili de kalbi ile beraber olup sözü işine muhalif olmaktan kurtulmadıkça, komşusu şerrinden emin olmadıkça, hakiki mü'min olamaz.

Dinin temeli olan La ilahe illallah Kelime-i Tayyibesi ile yollardan insanlara eza verecek bir şeyi kaldırıp atmayı imandan birer cüz sayan da müslümanlıktır.

Ancak binde birini buraya naklettiğimiz hadisi şeriflerin mealleri pek açık olarak ispat ediyor ki, İslam'da güzel ahlakın, faziletin pek büyük bir mevki vardır. Güzel ahlak sahibi olmayanlar, kendi nefislerinde ne kadar abid ve zahit olsalar da hakiki iman ve İslam'dan nasiplerini almamışlardır. Sahib-i Şeriat (S.A.V.) Efendimiz, o gibilerin ibadet ve itaatlerine zerre kadar ehemmiyet vermemiştir. Herkese tatlı dilli, güler yüzlü, açık kalbli olan bir müslüman, daima tebessümlü bulunur; hiç kimseyi asık bir çehre ile karşılamaz. Bir hadis-i şerifte “Şüphe yok ki Allah Teala, mülayim huylu, açık yüzlü kimseyi sever.” buyurulmuştur.

“Müslüman odur ki; dilinden, elinden müslümanlar selamette bulunur.”

“Sıddıkların mertebesini geçmek istersen, senden kesilene bağlan; senden esirgeyene sen esirgeme, ver; sana zulmeden, sen affet.”

“Sadakaların efdali, dargın kimselerin arasını bulup, ıslah etmektir.”

“Bir kul, bir kulun ayıbını setrederse, Allahü Teala da onun ayıbını kıyamet günü setreder.”

“Bir kul, kardeşine yardımda bulundukça, kendisine de Allahü Teala daima yardım eder.”

“Töhmüt yerlerinden kaçınız.”

“Bir genç, bir ihtiyara mücerret yaşından dolayı hürmet etti mi, Allahü Teala ona bir mükafat olmak üzere, ihtiyarlığı çağında hürmet edecek bir kimseyi mutlaka yaratır.”

“Sizden biri kendi nefsi için sevip, istediği bir şeyi, kardeşi veya komşusu için de sevip istemedikçe gerçek mümin olamaz.”

“Siz İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz birşeyi söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayınız. Birbirinizi selamlayınız.”

“Birbirine rast gelen iki müslüman müsafahada bulunduğu zaman daha birbirinden ayrılmadan mağfiret olunurlar.”

“Sizi ziyarete gelenlere ikram ediniz.”

“Şüphe yok ki; Allah indinde en üstününüz, Allah'tan en ziyade korkanınızdır.”

ŞİİR

Yardımcı olsun elin Aleme,
İyilikten güzel ne var?

Kırma kimsenin gönlünü,
İyilikten güzel ne var?

Güler yüzlü, tatlı dilli ol.
Sevgiliye giden budur doğru yol
Sahavet izzetini nefesine layık gör
İyilikten güzel ne var?

Fakirler ile hem meclis ol
Ara aşıkları, sohbetে hazır ol
Bunların kapısında pul ol
İyilikten güzel ne var?

Boş laf edip durma,
Kimseye boynunu burma,
Yaratılmışları hakir görme,
İyilikten güzel ne var?

Riayet et karıncanın da hakkına
Binme hırsın, hevanın atına
Söyle Muhammed Ali nasihatı tutana
İyilikten güzel ne var?...

Sevgili kardeşim, “Sana teslim olanlara kanatlarını yay.” ayet-i kerimesi ışıığında bu fakirin gayesi, sizleri Allah’a sevdirmek ve rızasına götürmek, Allah’ı da size sevdirmek ve rızasını tahsil ettirip, saadet-i ebediyenizi temine çalışmaktır. Bu gaye ile kaleme aldığımız şu gönül defteri ile amel etmeye gayret sarfeyle. Bir Mürşid-i kamil bulamazsan aşağıda izah edip, ümmet-i Muhammed’ in hepsini mezun ettiğimiz istiğfar, salavat-ı şerife, kelime-i tevhide devam eyle. Allah ve Resulü bize ve size kafidir. Yapmaya selahiyetli olduğun zikir şöyledir:

3 İhlas, 1 Fatiha okuyup, sevabını Hâce-i Kainat Resulullah (S.A.V.) Efendimizin ruhu saadetlerine, Silsile-i Saadet Efendilerimizin ruhlarına hediye edip;

(100) Estağfirullah el azim
(100) Sallallahü alen nebiyyi Muhammedin ve alihi
(100) La ilahe illallah
(1) Fatiha

Okuman senin dünya ve ahiret saadetine kafidir.

Zaman mevhumunu zayetmeyip her an Allah’ın zikri ile beraber olmaya çalış ki, son sözü “Allah” olanın cennete gireceği en sahih hadislerdendir. Tefvîk Allah’tandır.

TARİKAT

Aşağı yukarı bütün tarikatçıların uyması gereken adab-ı mühime, adab-ı zahire, adab-ı batına ve gaye olan hususları bu bölümde bildirmeye çalışacağız. Her Hak yolcusu buna uymaya gayret etmelidir.

1)ADAB-I MÜHİME

İhlas: Yani, bütün varlığıyla Allah’a teslim olup, ibadetlerini onun için yapmak.

Edep: Allah'a, Resulullah’a, Şeyh’e, bütün mahlukata karşı edebi korumak. Ehlullaha muhabbet rabıtası yapıp, Şeyhe inanç ve teslimiyeti kuvvetlendirmektir.

1-Allah’a karşı edep: Allah Azimmüşşan’ın ilmi ezelisinde, biz aciz kullarına ne takdir buyurduysa ve zamanı geldikçe hakkımızda hayır, şer ne tahakkuk ettiyse kalben ve kavlen rıza göstermek, kainatta tek tasarruf eden ve terbiye edicinin Rabbimiz olduğuna yakinen inanmaktır.

2-Resulullah’a karşı edep: Resulullah (SAV.) Efendimiz, Rabbimiz tarafından her ne ki getirip tebliğ buyurduysa cümlesine inanıp, yaşamaya gayret gösterip, her hususta Resulullah (S.A.V.) ve ashabına uymaktır.

3-Ehlullaha karşı edep: Muhabbet rabıtası yapıp, sevgiyle ve bütün varlığıyla Şeyhine inanıp, bağlanması ve kendini irşad edici olarak sadece kendi Şeyhinin olduğuna inanması lazımdır. Mürid, kendinde maddi ve manevi her ne kemal bulur ve görürse, bu lütf ü ilahinin ilmi ezelisinde Şeyhinin ruhaniyetinin ezeli bereketi ile olduğuna inanmasıdır.

İhlas, edep, derin muhabbet
Aşk ve gayret ver Allah'ım...

HİKAYE

Ehlullahtan biri müridine der ki:

-Babanı mı çok seviyorsun, beni mi?

Mürid:

-Seni, der.

-Öyleyse her ne dersem yapar mısın?

Mürid:

-Evet, der.

-O halde git, babanın başını kes, bana getir.

Mürid gider. Bakar ki annesi ile babası Allah'ın emri halindeler. Mürid biraz beklese de şeyhinin emrini tehir etmemek için vurup, kafasını keser, alır getirir.

Şeyhi der ki:

-Evladım, ben şaka yapmıştım, niçin böyle yaptın?

-Efendim; sizin şakanız dahi benim için kutsal bir emir sayılır.

Şeyhi, bu cevap üzerine der ki:

-Öyleyse bak bakalım, kafa kimin kafası.

Mürid hayretle görür ki, kestiği kafa komşusu yahudinin kafasıdır. Hayret eder, anlar ki; o gün babası seyahate çıkmış, anası o yahudiyi yatağına davet etmiştir. Şeyhinin bu keşif ve kerameti karşısında hayrete düşmüş ve yüksek derecelere gelmiştir.

Kardeşim; buradaki inceliği zahiri tedbirle anlamak mümkün değildir. Maneviyat karşısında aklınla hareket edip de hizmette kusur etmemeye gayret sarfeyle. Seni ve senin ihtiyaçlarını senden daha iyi bilen bir ruh doktoru olan şeyhine zahiren ve kalben itiraz edip, Allah'a ve Resulullah'a giden yoluna kendi elinle set çekme. Bunu anlamaya çalış.

ŞİİR

Kim dervişlik ister ise, diyem ana n'itmek gerek
Şerbeti elinden koyup, ağuyu nuş etmek gerek.

Gelmek gerek terbiyeye, cümle bildüklerin koya
Mürebbsi ne dir ise, bes ol anı tutmak gerek.

Tuta sabr-u kanaati, tahammül eyleye katı
Terk eyleye suretini, bildiğin unutmak gerek.

Dünyadan gönlünü çeke, eliyle arpa eke.
Ununa yarı kül kata, güneşte kurutmak gerek.

Diyem ona nasıl ede, nefsi dilediğin bu yolda
Kaçan kim iftar eyleye, üç günde bir etmek gerek.
Böyle dür derviş dirliği, koya cümle ayyarlığı
Ondan bulasar erliği, kahrılar çok yutmak gerek.

Bakma dünya sevüsine, aldanma halk gövüsine
Dönüp didar arzusuna, ol Hakka yüz tutmak gerek.

Yunus imdi nedür dirsın, ya kimin kaydını yirsın
Bir kişi bu sözü disın, ana gücü yitmek gerek.

II)ADAB-I ZAHİRE

1-Devamlı abdestli olmak. Hikmeti, temizlik ve tana karşı galibiyet göstermek için.

2-Tenhada kıbleye karşı oturmak. Hikmeti, kalbi her türlü kötülükten koruyup, huzuru bulmak için.

3-Aksi tevarik üzere oturmak. Hikmeti, eshabı kirama uymak için.

4- 5 veya 15 veya 25 defa istiğfar etmek. Hikmeti, istiğfarın kalbin cilasını olduğunu anlamak ve bütün günahlardan temizlenmek için.

5-Bir fatiha, üç ihlas okuyup, silsileye hediye etmek. Hikmeti, silsilenin yardımına vesile için.

6-Silsile-i saadet efendilerimizden yardım istemek. Hikmeti, nefsimizin, insanların, şeytanların hile ve vesveselerinden korunup, Allah'a yaklaşmamız için.

7-Gözümüzü kapamak. Hikmet, kalbimizden bizi meşgul eden bütün kötülükleri defetmek için.

III)ADAB-I BATINA

1-Rabıta'yı mevt; yani ölümü düşünmek. Hikmeti, nefsimizin hiçliğini idrak edip, bir fani olduğunu hatırlatmak için.

2-Rabıta'yı mürşid; yani seyr-i sülûke vesile olup, ilmen bilinen eşyayı aynel yakîn olarak bilinmesi için.

3-Rabıta'yı huzur; yani tasavvufta gaye olan Allah'a karşı uyanıklık içinde olup, her nefesi huzurla teneffüs etmek için.

4-Vukuf-u kalbi; yani kalbimizle alaka kurup, kalbimizin hangi haleti ruhiye içinde olduğunu anlamak için.

5-Vukuf-u zikri; yani kalbimizde zikrin getirdiği heyecan ve sevginin bizi ne derece Allah'a yaklaştırdığına bakmak için.

6-Vukuf-u adedi; yani başka şeylerle meşgul olmamak, zikrin adedini kaybetmemek için.

7-"İlahi ente maksudu ve rıdake matlubu" demek. Niyeti düzeltmek için. Anlamı "Ya Rabbi! Yaptığım taat ve ibadetimden maksadım sensin ve arzum da senin rızandır." demektir.

Herhangi bir mürid ki; inanç ve ibadetinin Allah rızası için ve Allah'ın cemali için olduğunu yukarıdaki gibi ifade eder de, kalbinden sıkıntı ve vesvese gitmezse, sözünde sadık olmadığına delalet eder. Hemen istiğfar edip, niyetini düzeltmesi lazımdır.

IV) GAYE:

1-Rabıtanın tesirini korumak. Çünkü rabıta tek başına eriştiricidir.

2-Zikrin tesirini korumak. Çünkü zikir, kalpte Allah'la ünsiyet peydah eder. Kalbinde böyle ilahi bir aşk hissetmeyen rabıta ve zikrin tesirini göremiyor demektir. Bu büyük esrarı tatmaya bütün varlığıyla gayret eyle.

Tarikat-ı Muhammediye'ye intisap etmekten gaye, her insanda kuvve halinde bulunan sıfat-ı insaniyye ve nur-u Muhammediye'yi fiile çıkarmak içindir.

1-Şeriat-ı Muhammediye'yi korumak; Hikmeti, Allah'ın, izzet-i himayesine sığınmak ve cennetine girmek için.

2-Tarikat; hikmeti, azimetle amel edip, nafilelerle Allah'a yaklaşıp, mükemmel bir insan olmak için.

3-Hakikat: Hikmeti, imanı ilmel yakiinden aynel yakiin kemaline erdirip Allah'a vuslat demektir.

4-Marifet; hikmeti, salim bir kalbe sahip olup, Allah'ın cemalini seyretmek, rızasını bulmak demektir.

Sevgili kardeşim, yaratılışımızın gayesi olan bu üstün dereceye gelmek ve ermek istersen büyük bir himmet ve gayretle, sabırla bin sene dahi ömrün olsa, umudunu kaybetmeden en büyük makam olan kulluk makamında daim ve kaim olmaya bütün gayretini sarfetmen lazımdır. Tevfik Allah'tandır.

Pirimiz Şah-ı Nakşibend Hazretleri'nin Hızır (A.S.) ve Abdulhalik Gücdüvani Hz.nin ruhaniyetlerinden alıp, Nakşi Tarikatı'nın usûl ve esasını teşkil eden şu 11 esası öğrenip hayatında tatbiki gayret sarfetmen senin hak yolcusu bir mürid olduğuna delalettir. Şöyle ki;

1-HUŞ DER DEM: Yani her alınan, verilen nefesi uyanıklık içinde teneffüs etmek.

2-NAZAR BER KADEM: Yani, gözün ayak ucuna bakması ve gereksiz meşgalelerden korunması.

3-SEFER DER VATAN: Yani her adımda aslına, Hakka yürümek. Başka anlamları da şöyledir: Kötülükten iyiliğe, günahlardan sevalara, gafletten uyanıklığa, tembellikten çalışkanlığa, fani hayattan baki hayata yürümektir.

4-HALVET DER ENCÜMEN: Yani, halk içinde Hak ile olmak. İnsanların içine karışmamız, işimize gücümüze bakmamız bizi gaflete düşürmemeli. Allah'ın huzurunda olduğumuzu devamlı idrak halinde bulunmamız gerekir.

5-YAD-I KERD: Yani kalp ve lisanın tevhid zikrini, nefesimizi haps ederek tek sayılarda nefes alarak devamlı zikretmektir.

6-BAZ-I KEŞT; Yani yaptığımız taat ve ibadetimizde Allah'ın rızasını ve cemalini istemektir.

7-NİGAH-I DAŞT: Yani kalbimizi Allah'tan gayrı meşgul eden her şeyden korumaktır.

8-YAD-I DAŞT: Yani her an Allah'la olmaktır.

9-VUKUF-U ZAMANİ: Yani zamanı, en kıymetli bir nakit bilerek her anımızı değerlendirmektir.

10-VUKUF-U ADEDİ: Yani zikrederken kalbimizi başka şeyle meşgul etmemek için, ettiğimiz zikrin adedini tesbit etmektir.

11-VUKUF-U KALBİ: Yani kalbimizle alaka kurmak, kalbimizin hangi haleti ruhiye içinde olduğunu tespit edip, eğer gaflette ise hemen huzur-u ma-Allah'ı ve Allah zikrini korumaya çalışmaktır.

Kalp, her sırrı idrake müsait yaratıldığı için bir Hak yolcusu, kendine döner ve kalbini izlerde bazı esrar-ı ilahiyeye vakıf olabilir. Ama kendini unutup başkalarıyla meşgul olursa, ızdıraba düşer, kesafette kalır. Kalp esrarının kokusunu bile alamaz.

İnsanı zikirden, tefekkürden ve murakabadan alıkoyan kötü sıfatların sebebi üçtür:

- 1-Her günahın başı olan gaflet, kuruntu, dikkatsizliktir.
- 2-Nefs ve heva lezzetleridir.
- 3-Alışılmış kötü adetlerin devamıdır.

Bu üç kötü sıfatı terk etmeden kalbin huzur bulması ve Allah'a vuslat etmesi çok zordur.

KALP AFATLARI

Kalp afatlarının küfür hükmünde olanı:

- 1-Küfr-ü Cehli: Bilgisizliğinden dolayı küfr içinde oluşu.
- 2-Küfr-ü Inadi: İnadından ötürü bildiği halde Hakkı inkar eder.
- 3-Küfr-ü Hükmi: Bilmediği halde hüküm edip, küfürde ısrar eder. Bu tip insanların, hayvandan da aşağı olduklarını Allah Azimüşşan sevgili habibine bildirmiştir.

Diğer kalp afatlarına gelince, onları da şöyle sıralayabiliriz:

- 1-Taklitçilik: Yani, gerçeği aramaz ve yaşamaz. İnsanlar kendine iyi desin diye, iyi sıfatları taklit eder.
- 2-Kibir: Yani kendini ve fikrini herkesten üstün görür.
- 3-Cimrilik: Yani maddi ve manevi iyilikleri insanlardan esirger, şahsi bir çıkarı olmazsa kimseye iyilik tavsiye etmez.
- 4-İsraf: Yani aşırı derecede lüzumsuz yerlerde ilmini, malını, şahsiyetini harcar.
- 5-Dünya ve mal sevgisi: Yani geçici, yok olucu şeyleri aşırı derecede sever ve ister.
- 6-Şekvani şeylerle kalbi meşgul etmek.
- 7-Dünya sevgisinin meydana getirdiği aşırı hırs.
- 8-Acelecilik: Yani önünü, arkasını düşünmeden kötü bir işi yapmak.
- 9-Namazı geciktirmek, ihmal etmek.
- 10-Kabalık: Yani katı yürekli olmak,
- 11-Haya ve terbiye azlığı: Yani utanılacak yerlerde utanmamak. Utanmak öyle bir meziyettir ki, insanı her kötülükten men eder. Resulullah (S.A.V.) Efendimiz: “Utanmasını bilmezsen, dilediğini yap.” buyurmuştur.
- 12-Sıkıntı ve Şekva: Yani, bir darlığa, hakarete uğrarsa her önüne gelene şikayet etmektir.
- 13-Küfran-ı Nimet: Yani eriştiği nimeti Allah'tan bilip şükretmez, kendi nefsinden bilir.
- 14-Öfke ve şiddet: Yani herhangi birine sinirlendiğinde, affetme yoluna gitmez; şiddete başvurur.

15-Bağlılıkta samimiyet göstermemek: Yani, herhangi mukaddes bir mevhumaya bağlanır, bağlantısında samimiyet göstermez. En ufak bir hadisede ahdini bozar ve Hak'tan ayrılır, en büyük münafık sıfatına girer. Allah bu gibi hal ve insanlardan, cümlemizi korusun.

16-Günah işleyenleri ve isyancıları sever, medh eder ve onların emrine girer. Hatta o gibi kişilerin prensip ve emirlerini Allah'ın emrinden önde tutar. Neuzübillah dinden çıkar.

17-Ehlullahı, alimleri, salihleri sevmez. Ancak kendi nefesine iyi olanları sever. Bu gibi insanlar öyle bir dalalet çukurundadır ki, menfaatine uygun geleni kabul eder, gelmeyi reddeder.

18-Ümitsizlik: Müslüman hiç bir zaman umudunu yitirmemelidir. Hiç ummadığı bir anda maksadı hasıl olur.

19-Dünya işlerinde korkuya kapılmak ve üzülmek. Gerçekten kadere inanan kişinin üzülmeye çok abestir.

20-Vesvesecilik: Yani olur olmaz üzülmek, kalbinde tereddüt hasıl olur, vesvese eder durur. Bu kendi nefsinde olan kararsızlıktan başka bir de insan ve cinlerin etkisiyle, hastalık halinde vesvese hasıl olur. Nas Suresi'ndeki esrar bariz bir şekilde açığa çıkar. Bu gibi, insanlara vesvese vermektense kalplerini bozup sıkıntıya düşürmekten zevk alan insanlardan Allah'a sığınırız. Bu tip insanlar zahirde suret-i Hak'tan görünür, hakikat itibariyle şeytana taş çıkartırlar.

21-Fitne: Yani en basit şeyleri dahi mesele edip, insanların ayıplarını ortaya koyar, birbirine düşman eder. Huzuru bozar, cemaatleri dağıtır. Hiç de üzülmez, hatta iyi yaptığını sanarak sevinir. Bilmez ki bu hareketi yapmaktansa ölmesi, kendisi için daha hayırlıdır.

22-Haksızlığı gidermeye gücü yettiği halde gayret göstermemek.

23-Halk tabakasıyla düşüp kalkarak, durmadan zaman öldürmek.

24-Hafifmeşreplilik: Yani her şeyde ciddiyetsiz ve lakayt davranmak.

25-İnat: Hakkı bildiği halde, inadından ötürü kabul etmemek.

26-Hak'kın dışına çıkmak: Yani kin ve hasedinden dolayı Hak'tan ayrılmak.

27-Kendi nefsini tezkiye etmek: Yani her yerde kendinin ve reyinin doğruluğunu kabul ettirmeye çalışmak.

28-Kendisini ilgilendirmeyen ve anlaşılması zor olan meseleleri anlamaya çalışmak.

29-Nifak: Yani bozgunculuk, insanları birbirine düşürmek.

30-Kalın kafalılık: Akıl eksikliği, kıt ve yanlış anlayıp istismar etmek.

31-Yeme, içme, cinsi münasebete karşı aşırı derecede garazkar olmak.

32-Şehvani kuvvetinin noksan olması.

33-Günahlar ve men edilen şeyler üzerinde ısrarlı olmak.

Ey Hak yolcusu! İşte seni Allah'tan alıkoyup, insanlar içinde küçülmene sebep olan şu kötü sıfatları anlamaya çalış. Allah'tan kork, nefesine uyup da bunların üzerinde ısrar etme ki, kalbinin derinliklerinden bir kapı açalım. Tefvîk Allah'tandır.

Kısaca kalp afatlarına işaretten sonra, muhtasaran dil afetlerini de bildirmeye çalışalım.

DİL AFATLARI

- 1-Söylemesi mahsurlu olan sözü söylemek.
- 2-Dilini lanete alıştırmak, olur olmaza "lanet olsun" demek.
- 3-Sövmek; yani küfretmek.
- 4-Müstehcen söz söylemek, edepsiz, terbiyesiz lakırdıları söylemek.
- 5-Ta'n; yani fırsat bulduğu kişileri küçük görüp, alay etmek.
- 6-Yakınarak yüksek sesle ağlamak; yani az bir sıkıntıya maruz kalınca yüksek sesle ağlayarak ona buna anlatmak.
- 7-Başkasının sözüne itiraz etmek. Bazı kişiler kendi nefislerine ve reylerine güvendikleri için veya inatlarından ötürü herkesin sözüne itiraz ederler.
- 8-Hiç yere herkesle münakaşa etmek. Halbuki münakaşa kalbin kararmasına sebep olur, kalpteki nuru götürür.
- 9-Husumet; yani en ufak şeyde bile herkese düşmanca davranmak.
- 10-Şarkı ve türkü ile çok meşgul olmak.
- 11-Sırrı ifşa etmek; yani en ufak bir sır dahi verilse onu herkese söylemek.
- 12-Batıl şeylerle uğraşmak.
- 13-Hakkı olmadığı halde başkalarının mallarından istifade etme yoluna gitmek.
- 14-Allahü Teala'nın künhü; yani zatı hakkında soruşturmak.
- 15-Müşkül konulardan lüzumsuz yere sormak.
- 16-Tedbirde acele edip, isabetsiz olmak.
- 17-Kavli-sözlü nifak; yani kötü niyetli, kötü düşünceli olmak.
- 18-İki dilliliktir; yani dünyevi bir menfaati elde etmek için iki çeşit konuşup, menfaati elde etmek.
- 19-Kötü yolda tavassut etmek, başkasına o kötülüğü işletmek.
- 20-Kötülüğü emredip, iyilikten menetmek.
- 21-Kaba, dokunaklı, kırıncı söz söylemek.
- 22-Halkın ayıplarını araştırmak, onlarla meşgul olmak.
- 23-Cahilin, büyükler ve alimler yanında, onlardan evvel konuşması.
- 24-Ezan ve ikamet okunurken konuşmak.
- 25-Namaz aralarında konuşmak.
- 26-Hutbe okunurken konuşmak.
- 27-Seherden gün doğuncaya kadar dünya keliması söylemek.
- 28-Helada tabi ihtiyaç giderirken konuşmak.
- 29-Helali ile cinsi münasebette iken konuşmak.
- 30-Bir müslümana beddua etmek.
- 31-Kafir, zalim kimsenin arzusunun yerine gelmesi için dua etmek.
- 32-Kur'an okurken konuşmak.
- 33-Camilerde dünya keliması konuşmak.
- 34-Müslüman bir kimseye kötü lakap takmak.
- 35-Yalan yere yemin etmek.
- 36-Allah'tan başkası adına yemin etmek.
- 37-Emirlik, beylik, kadılık istemek. Ehil olmadığı halde maddi ve manevi memurluk istemek.
- 38-Vakıflar, hayır işlerinde mütevellilik istemek.
- 39-Vasi olmayı talep etmek.
- 40-İnsanın kendi kendine beddua etmesi.
- 41-Müslüman kardeşinin özür dilemesini reddetmek.

- 42-Kur'an-ı Kerim'i kendi fikrine göre tefsir etmek.
43-Kusuru olmadığı halde mü'minleri korkutmak.
44-Zaruriyetsiz, konuşan bir kişinin sözünü kesmek.
45-Tabi olduğu üstadının sözünü reddetmesi ve ona karşı gelmesi.
46-Lüzumsuz incelemelerde bulunmak.
47-İki kişinin, üçüncü bir şahsın yanında birbirleri ile gizli konuşmaları.
48-Yabancı genç kadın ve kız ile konuşmak, genç erkek ve delikanlı ile konuşmak.
49-İhtiyaç yok iken selam vermek.
50-Abdest bozan kişiye selam vermek, söz söylemek.
51-Günah işleyen kişiye dili ve eli ile yol göstermek.

İşte bu kötü alışkanlıklardan vazgeçmeye gayret gösterip “Ya hayır söyle, yahut sus.” Hadis-i şerifinin esrarı altında hareket etmeye çalış ki, Allah'ın (C.C.) rızasını bulasın. Bir şair de der ki: “Sükut ettiğim müddetçe hiç nedamet etmedim. Ne zaman nedamet ettimse, konuştuğum için nedamet ettim.”

Yunus Emre de der ki; "Söz var keser savaş, söz var kestirir baş." Kasıtsız bile olsa bir kötü söz, insana kıyamete kadar günah yazdırır. İyi bir söz de kasıtsız olarak söylense dahi kıyamete kadar defter-i ameline sevap yazdırır. Ya kasıtlı, kötü söz söylerse kişi, onun hali ne ola? Ne mutlu o kişiye ki, iyi niyetiyle beraber herkese iyilik tavsiye eder. Artık bu kişinin derecesi idrakin üstünde cereyan eder. İşte tasavvufun gayesi bütün kötü sıfatlarını atıp ahlakı Muhammedi sahibi olmaktır. Bir hadis-i şerifte “Allah'ın ahlakı ile ahlaklanın, Allah'ın sıfatı ile sıfatlanın.” buyurulması, bu büyük lütufa mazhar olmayı her kamil mü'mine Resulullah (S.A.V.) Efendimiz tavsiye etmiştir. Eğer ki insan bu üstün dereceye yetişmeye istidatlı olmasaydı, Resulullah (S.A.V) Efendimiz böyle buyurur muydu? Tevfik Allah'tandır. En doğru yola o götürür.

ŞİİR

Ara bul aşkta hayatı.
Aşk gibi bal olmaz.
Dinlemeyene sakın yorulma
Sükut gibi hal olmaz.

Doğruyu her yerde söyleme,
Hakkı dinleyene vasfeyle.
Günahkarsın, istiğfar eyle.
Tövbe gibi yar olmaz.

Günlerini verme hiçe
Bakma kimsedeki suça.
Katıl, Hakka giden göçe.
Bu yoldan doğru yol olmaz.

Muhammed Ali, miskinliğin belli.
Gittiğin yol çok dilli.
Önü dikenli, sonu güllü.
Yari sena eden dil gibi dil olmaz.

SİLSİLE-İ SAADAT EFENDİLERİMİZ

Bu yüksek derece ve hususiyetleri kendilerinde toplayıp Allah'ın rızasına mazhar olup, biz aciz müntesiplerin Allah'ın rızasını kazanmamıza vesile olan yüksek silsile-i saadat efendilerimizin şemail-i şeriflerini acizane bildirmeye çalışacağız:

1) SULTANÜL ENBİYA HZ. MUHAMMED MUSTAFA (S.A.V.)

Resulullah (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur. “Rabbim, hiç bir şey yokken kendi nurundan ilk önce kainatın ruhu ve nuru olan benim nurumu yarattı. Benim nurumdan da her şeyi yarattı.”

Bütün enbiya ve evliya Resulullah (S.A.V.) Efendimizin nuru Muhammedisinden feyz alır. Kendilerine bağlı olan sadık, ihlasla Allah ve Resulünü bulmak isteyen müntesipleri bulunan salıklere, bu nuru Muhammediden kudretleri dahilinde kalplerinden onların kalbine nur, feyz ilka ederler.

Mübarek Peygamber (S.A.V.) Efendimizin şemail-i şerifleri şöyle: Mübarek vücutları nurlu, güzel yüzü ayın on dördü gibi nurani ve ışıkl, kirpikleri uzunca, gözlerinin beyazı gayet beyaz ve siyahı da gayet siyah idi. Konuştuğu zaman kelimeleri tane, tane söylerdi, herkes anlardı. Şiddetli ve hiddetli değillerdi. Boyları tamam ve ölçülü idi. Mübarek başları büyükçe idi. Boyunları ışıkl ve nurani idi. Konuştukları zaman herkes hürmetle dikkat kesilir ve titrerdi. Sükut buyurdıkları zaman gayet vakarlı idi. Yaratılmışların en güzeli ve güzel yüzlüsü idi. Allah bizleri dünyada, ahirette O'nun şefaatinde mahrum etmesin. O'nun izzet-i himayesinden bizi ayırmasın. O'na bizden selat ve selam olsun.

2) SİDDİK-I AZAM HZ. EBUBEKİR (R A.)

Mübarek yüzü ve sakalları beyazdı, elleri büyük ve geniş idi. Gözleri çukurca idi. Mübarek sakallarının iki tarafı seyrek idi. Vücutları çok zayıf, boyu uzunca idi. Mübarek kalbi Allah korkusundan ve Resulullah muhabbetinden mahzun idi.

Hicrette Efendimize (S.A.V.) arkadaşlık eden, ikinin ikincisi diye tavsif buyurulan Sıddık-ı Azama mağarada iken büyük bir korku ve heyecan gelmişti. Zira kendilerini arayan düşmanlarının sesleri dışarıdan gelmekte idi. İşte o zaman Resulullah (S.A.V.) Efendimizin “Korkma, Allah bizimle” buyurmasıyla kalplerine de teveccüh ederek nur-u muhabbetullahtan bir kıvılcımla ruhlarını tutuşturmuşlar, sekinet ve huzura kavuşmuşlardı. İşte o anda, Nakşilerin piri, enbiya, mürsel ve pirlerin pirinden, Habibullah'tan, gizli zikrin manevi ilminde ilk dersini almış bulunuyorlardı. Nakşiliğin tarihi de işte o anda başlamış bulunuyordu

3) SELMAN-I FARİSİ (R.A.)

Buğday benizli, güzel yüzlü, boyu uzun idi. Elbise namına bir sarık, iki örtüden ibaret kıyafet taşırdı. Sakalının ekserisi siyah idi. Mübarek ömürleri buna rağmen uzun idi. Herkesin yanında makbul idi.

4) KASIM BİN MUHAMMED BİN EBUBEKİRİ SİDDİK (R.A.)

Zahir ve batın ilmine bihakkın sahip idi. Mübarek renkleri esmer idi. Sakalı, gözleri siyah idi ve sakalının iki tarafı az idi. Boyu uzun idi. Alnında secde alametinden bir nur parlar idi. Allah korkusundan başını eğer, gözlerinden yaş daima akar idi.

5) CAFER-I SADİK(R.A.)

Mübarek yüzlerinin beyazlığı kırmızılığa karışmış ve çok güzel yüzlü idi. Hazret-i Ali (R.A.)'a benzerdi. Başı büyükçe, vücudunun nuraniyeti ziyade idi. ilmi çok idi.

6)EBU BAYEZİDİ BESTAMİ HAZRETLERİ

Mübarek yüzünün rengi beyaz idi. Sakalı seyrek idi. Boyu uzun idi. Ebubekir Sıddık (R.A.)'a benzer idi.

7) HASAN HARKANİ HAZRETLERİ

Mübarek yüzü güzel ve alnı genişçe idi. Orta boylu, renkleri kumral idi. Hz. Ömer (R.A.) Efendimize benzer idi.

8) EBU ALİYYULFARMEDİ HAZRETLERİ

Mübarek rengi esmer idi. Kaşları çatık, gözleri ve kirpikleri siyah, vücudu orta, ağzı genişçe idi. Müridlerine şefkat ve muhabbeti bir babadan daha fazla idi.

9) YUSUF EL HAMEDANİ HAZRETLERİ

Mübarek cisimleri küçük ve zayıf, buğday benizli idi. Teveccüh ettiği zaman bütün kainatı, ilahî feyz doldururdu. Sakalında biraz beyaz vardı. Zühd ve takvada İmam-ı Azam Efendimiz gibi idiler.

10)ABDÜLHALİK GÜCDUVANİ HAZRETLERİ

Boyu uzun, başı büyükçe ve rengi beyazdı. Yüzü güzelce, kaşları çatık, göğsü enli ve geniş, omuzlarının arası da genişçe idi.

11) ARİF-İL RİVEGERİ HAZRETLERİ

Rengi, beyazlığı kırmızılığa karışmıştı. Mübarek yüzü ay gibi idi. Kendilerinden çok güzel koku yayılırdı. Gözleri büyük ve geniş, kaşları hilal gibiydi. Orta boylu idi.

12) MAHMUD UL İNCİRİYİL FAĞNEVİ HAZRETLERİ

Mübarek renkleri beyaz, orta boylu, sakalı siyah, güzel yüzlü, güzel burunlu, ağzı büyük ve genişçe idi. Beyaz sarık kullanırdı.

13) ALİYYÜL RAMETANİ HAZRETLERİ

Boyu güzel ve azası mütenasip, zahir hali ve şanı, avam hal ve şanı gibi idi.

14) MUHAMMED BABA SAMMASİ HAZRETLERİ

Orta boylu, güzel yüzlü, renkleri esmer İdi. Yüzleri ilahi nura mazhar idi.

15) SEYYİD EMİR KÜLAL HAZRETLERİ

Mübarek kaşları çatık, boyu uzun, kolları geniş ve uzunca, rengi esmer, mübarek sakalının bazı yerlerinde beyaz vardı. Tevazu sahibi, itiraz ve inattan beri idiler.

16) ŞAH-I NAKŞİBEND MUHAMMED BAHAEDDİN ÜVEYSİ HAZRETLERİ

Buğday benizli, sakal-ı şerifleri büyük, boyu normal, mükemmel güzel yüzlü, boynu nurani idi. Kolları doğru yola irşad için her an meşguldü.

17) MUHAMMED ALAADDİN ATTAR HAZRETLERİ

Rengi esmer, güzel yüzlü, orta boylu, büyük sakallı, daima hudu ve huşu kendilerinde ziyade idi.

18) YAKUB-ÜL ÇERHİYYÜL HİSARİ HAZRETLERİ

Orta boylu, güzel yüzlü, beyaz renkli idi. Sakalı beyaz, etrafları azdı. Alnında beni vardı.

19) UBEYDULLAH-ÜL AHRAR HAZRETLERİ

Uzun boylu, esmer renkli, cismi büyük, azametli idi. Büyük beyaz sakalında bazı siyah teller vardı. Güzel yüzlü idi. Müridlerini daima saadete sevk için yardımda bulunurlardı.

20) MUHAMMED ZAHİD HAZRETLERİ

Rengi beyaz, sakalı seyrekçe idi. Güzel yüzlü, vücudu zayıfça idi.

21) MUHAMMED DERVİŞ HAZRETLERİ

Güzel yüzlü, buğday benizli, boyu orta idi. Sakalı beyaz, azaları güzel idi.

22) HACEGİ SEMERKANDİ HAZRETLERİ

Rengi esmer, yüzü nurlu, sakalı az idi. Kendileri bir feyz ummanı idiler.

23) MUHAMMED BAKİ HAZRETLERİ

Boyu orta, rengi kırmızı, sakalı az, bazıları beyaz idi. Daima riyazet ve uzleti tercih ederlerdi.

24) ŞEYH MUHAMMED İMAM-I RABBANİ HAZRETLERİ

Buğday benizli, uzun boylu, güzel yüzlü idi. Gözlerinde bir çeşit kırmızılık vardı. Sakal-ı şerifleri siyahtı. Dünya alimleri, onu, içtihatlarında adalet ve doğrulukla bilirlerd.

25) MUHAMMED MASUM HAZRETLERİ

Hususiyetleri aynen mübarek pederleri (İmam-ı Rabbani Hz.) gibidir. Havf ve haşyeti çok, daimi huzura mazhar idiler.

26) ŞEYH SEYFEDDİN HAZRETLERİ

Mübarek yüzü güzel, rengi esmer, gözleri büyük ve genişçe, boyu uzunca, sakalının iki tarafı az seyrek idi.

27) SEYYİD MUHAMMED BEDVANİ HAZRETLERİ

Alınlarında nur alameti vardı. Orta boylu, rengi esmer, kaşları çatık, sakalı da az ve seyrekçe idi. Huşu ve hududan gözlerinden boran gibi yaşlar akardı.

28) ŞEMSEDDİN-İ MAZHAR HABIBULLAH HAZRETLERİ

Rical Erbabından biri idi. Güzel yüzlü, siyah sakallı, buğday benizli idi. Kendilerinde heybet, muhabbet ve celal sıfatları var idi.

29) ABDULLAH DEHLEVİ HAZRETLERİ

Orta boylu, esmer renkli, sakalı seyrekçe, güzel yüzlü, çok ilim ile mükemmel, daimi müşahedede kararlı idi.

30) ZÜLCELAHİN MEVLANA HALİD İ BAĞDADİ HAZRETLERİ

Boyu uzunca, cismi şerifleri azim, başı büyükçe, renginin beyazlığı kırmızılığa karışmış, burnu ortası yüksekçe, mübarek dişleri seyrekçe idi. Güzel yüzlü, mütebessimdi. Kolları uzunca, göğsü enli ve genişti. Sakalı büyükçe ve ekserisi

siyahtı. Kendisinde vakar, muhabbet vardı. Zamanının en büyük alimi, asrının en büyük mürşidi, müceddidi idi.

31) AHMED-İ SIRACEDDİN EVRADİ HAZRETLERİ

İmdada yetişen, bir bakışı ile vuslata erdiren, ehl-i beyt-i Resulullahtan olan. Şeyh Ahmed-ül Evradi çok nuraniyet sahibi idi. Alnındaki parıltı konuştuğu zaman kalamı ile beraber harekete gelir, ihlas ve ihtisasının şayanı hayret idi. Mevlana Halit Hazretlerinin son halifelerinden irşada hilafeti mutlak ile mezun idi.

32) AHMED-İ ZİYAEDDİN-İ GÜMÜŞHANEVİ HAZRETLERİ

Uzun boylu, iri cüsseli, güzel yüzlü idi. Mübarek yüzünü gören feyziyab olurdu. Mübarek nazarları kime dokunsa manevi bir halet-i ruhiye içine düşüp kendilerinden geçerlerdi.

33) ÖMER-İ ZİYAEDDİN DAĞISTANİ HAZRETLERİ

İlmi, zahir, batında son derece kuvvetli, ilm-i hadiste son derece mahirdi. Kur'an ilminde mahir, altı saatte hatim ederlerdi. Uzun boylu, beyaz yüzlü, beyaz sakallı, vakur ve son derece cömert idiler.

34) ŞEYH MUHAMMED-İ NECMEDDİN HAZRETLERİ

Orta boylu, kırmızı ve güzel yüzlü, siyah sakallı, arap yapılı, bir nazarda müridlerini irşada muktedir idiler.

35) ŞEYH AHMED HAZRETLERİ

Normal boylu, güzel yüzü, mütevazi idiler.

36) HOCA BAKİ HAZRETLERİ

Normal boylu, mütenasip vücutlu, Allah korkusundan gözlerinden sümbül tanesi gibi yaş akıtır idi. Herkesi doğru yola götürmeye gayret sarfederdi.

37) ŞEYH BEDİR HAZRETLERİ

Orta boylu, esmer benizli, geniş omuzlu, heybetli gözleri kestane rengi, çok ağlamaktan nemli, bakışları feyizlidir. Uzun, beyaz sakallıdır.

38) M. ALİ GARİBULLAH HAZRETLERİ (K.S.)

Müntesiplerimize bir babadan daha fazla sevgi ve muhabbet duyarız. En büyük gayemiz, şariat ve tarikatı bidatlardan temizleyerek, aynı paralelde mütalaa etmektir. Fi emanillahi teala. Hasbinallah ve nimel vekil.

Allah'ın lütfuna mazhar olmuş bu silsile-i saadet efendilerimizin feyz ve bereketini Rabbimiz üzerimizden eksik etmesin .

.Amin bi hürmeti seyyidil mürselin.

ŞEYHLİK VE ADABI

Şeyhlik edepi gayet çok olup, o ediplere şeyhin riayet etmesi lazımdır. Biz bunlardan bazılarını izaha çalışacağız.

1-Şeyhe yakışan o ki; günlerini, saatlerini, hatta anlarını boş geçirmeyip zikirle, tefekkürle, şükürle geçirmeye gayret etmesi lazımdır. Bütün ibadetlerini murakaba içerisinde yapmalıdır.

2-Şeyhin üç meclisi olmalı:

- a)Umumi meclis
- b)Yakın ihvanları ile olan meclis
- c)Müridlerini tek, tek kabul edeceği meclis.

Ayrıyeten kendisinin de kimsenin giremeyeceği bir halvet odası olmalı. Halvetinde müridlerinin ruhanîyetlerine teveccüh edip, sîretlerini güzelleştirmeye çalışmalıdır. Onların hal sahibi olmaları için değil de, ahlak-ı Muhammedi sahibi olmaları için teveccüh etmelidir.

3-Kendine, Allah rızasını kastederek gelenlere kabiliyetlerine göre ders (yani; zikir, rabîta, murakaba) telkin etmelidir. (Bunlardan birini)

4-Şeyh, kendine uyulmasını çok arzu etmemeli ve gelen müridlere acelecilikle ders tarif yoluna gitmemeli. Çünkü her ne kadar da doğru yola gitmelerine vesile olunuyorsa da, onların sebat ve niyetlerini iyice kontrol etmelidir. Tecrübeler gösterdi ki; niyetinde samimi olmayanlar tasavvufa büyük zarar veriyorlar.

5-İstihare telkin edilmeli. İstiharenin açıklığına göre kabul ve reddetmeli. Gerçi, bazı Allah'ın lütfuna ermiş müridlerde istidatları bilme kabiliyetleri vardır. Bu mübarek zatlar, eğer bilerek geleni kabul ederlerse, bu da onlara has bir makamdır.

6-Gelen mü'min cennete girmek kastıyla geldiyse, ona zahirdeki emirleri ve yasakları bildirmeli. Şayet himmeti, gayreti büyük bir kişi ise, ona da kalbi ibadetleri ve seyr-i sülûk usulünü öğretip, Allah'ın rızasını kazanmasına gayret sarfetmelidir. Çünkü her şey bir gaye uğrunda yaratıldığı için, onun İstidadına göre telkinat yapılmalıdır.

7-Allah rızası için bir şeyhe varan mürid, Allah tarafından o şeyhe emanettir. Şeyhliğin en büyük şartlarından biridir ki, müride doğru yolu gösterecek. Hem de bu husus müridin, şeyhi üzerinde başta gelen hakkıdır.

Şöyle ki;

- a)Başlangıçta ona, doğru yolu göstermesi
- b)Bütün sırlarını koruması

c)Sonunda Allah Azimüşşan, o müride irşad kabiliyeti verdiyse, müridin hakkı olan tebliğ hakkını şeyhinin vermesidir.

Bu üç hak mühimdir. Riayet edilmesi lazımdır.

Şeyhin de müridde en büyük hakkı şöyledir:

- a)Mürid, şeyhinin her emrini tutması
- b)Şeyhinin sırlarını koruması
- c)Şeyhine karşı son derece saygılı, edepli, sevgi dolu olması.

Resulullah (S.A.V.) bir hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur. “Bir dağın yerinden oynadığını duyarsanız, doğrulayın. Ama bir kimsenin huy değiştirdiğini duyarsanız, doğrulamayınız. Zira o, yaratıldığı gibi kalır. Lâkin kötü huyu tesirsiz hale girebilir ve itaat eder.” Çünkü büyük zatlarda dahi görülmüştür ki; ihtiraslarına yeteri kadar karşı koyamayıp tebliğ hakkına halifesi haiz olduğu halde onu engellemeye giden meşayihler dahi vardır. Bununla beraber öyle zatlar geçmiştir ki şeyh müridinin kendisinden daha istidatlı olduğunu ve ilerlediğini görmüş, diğer müridleri ile beraber kendi halifesine teslim olup, bir mürid gibi hizmet etmişlerdir. Hatta Allah’ın lütfü bazı öyle tecelli etmiştir ki, Kutb-ul Aktab’ın sağlığında Gavs-ül Azam üstün ahlak ve gayreti sayesinde Kutb-ul Aktab’lık makamına geçirilmiş, manevi görev ona tevdi edilmiş, bir nevi babanın bütün mesuliyetini alıp, babasını o üstün makamda oturtturak bütün işleri deruhte eden hayırlı evlat mesabesinde hareket eden gibi olmuştur. Bunlar Allah’ın lütfu ve hikmetidir. Allah dilediğini yapar. Rıza makamında, ihlas devletinde olanlar bu cilveyi Rabbanî karşısında telaşa düşmezler. Tefik’in Allah’tan olduğunu bilir ve razı olurlar. Kaldı ki diğer insanlar, Allah’a ve insanlara karşı içinin temizliğini nasıl iddia edebilirler?

8-Şeyhe vaciptir ki müridin kalbinden veya zahirinden şeyhine itiraz geçirdiğinde şeyh onu hemen meclisten uzaklaştırmalı. Çünkü o düşmanların en büyüğü olmuştur.

9-Şeyh, müridlerinden sakınmalıdır. Çünkü müridlerin çoğunda gerçek ihlas yoktur.

10-Şeyh, müridlerini başka şeyhlerin müridlerinin meclisinde bulundurmamalı, bilhassa avam tabakası ile sohbet etmelerine kesinlikle mani olmalıdır. En büyük seaplardandır ki, kulu Allah’a sevdirmek, Allah’ı kula sevdirmektir. Bu sevgiye mani olacak her şeyden müridini koruması lazımdır.

11-Şeyh, müridlerinin anlattığı rüyaları, vakaları, keşifleri hemen tabir yoluna gitmemeli ki, mürid şımarmasın; kendisinin bir şey olduğu kanaatine varmasın.

12-Müridin çok konuşmasına, çok uyumasına, çok yemesine şeyh mani olmalıdır.

13-Şeyh müridleri ile olan ilişkilerinde kendi ailesini veya başka kadınları karıştırmamalı. Çünkü bunun zararı çok görülmüştür. Hatta bazı büyükler kadınların

arkasından gitmenin, ejderhanın arkasından gitmeden de kötü olduğunu belirtmişlerdir. Bu husus hiç aklından çıkmamalıdır.

14-Şeyhin kalbinden bir müridi kabul etmesi, o müridin saadet sahibi olduğunun delilidir. Şeyh bir müridi de kalbinden reddederse, şeyhine hürmet etmeme bedbahtlığına müptela olur. Allah korusun şekavet ehlinden olma ihtimali çok kuvvetlidir. Allah, müridi bu duruma düşürmesin.

Ehl-i irfan meclisinde aradım, kıldım talep
İlmi kebirdendir illa edep, illa edep.

ALLAH-Ü TEALA'YA VUSLAT YOLU

Resulullah (S.A.V.) Efendimiz, bir hadis-i kudside şöyle buyurmuştur:

“Bilmiş olunuz ki, her cesette bir kalp vardır, her kalpte bir gönül vardır. Her gönülde bir sır vardır. Her sırda bir gizlilik vardır. Her gizlilikte daha büyük bir gizlilik gizlidir. İşte ben, bu gizlilerin gizlisindeyim.”

Allah ü Teala'ya vuslat için;

1-Birinci ve en kuvvetlisi hakiki kamil şeyhin sohbetidir. Sohbet, Resulullah (S.A.V) Efendimizin irşad usulüdür. Şartı şöyledir: Mürid şeyhine hizmet gayesiyle bu yola girerek, içten bağlanacak, cân-ı gönülünden, içtenlikle ona yönelecek, hiç bir şekilde onun fiillerine itiraz etmeyecek. Şeriat-ı Muhammediye'ye aykırı gibi görünen şeyler zuhur ederse, Hızır (A.S.) ile Musa (A.S.) kıssasını hatırlayıp, şeyhini o haline bırakıp “hikmetini Allah bilir.” deyip zerre kadar kalbinde bir şüphe uyanmayacaktır.

2-Kendine telkin edilen zikrini yapacağı zaman güzel bir abdest alıp, تنها bir yere çekilip, iki rekat namaz kıldıktan sonra 3 İhlas, 1 Fatiha okuyup mizacına uygun daha evvel izah edilen rabıta şekillerinden birini yaparak silsile-i saadat efendilerimizin ve şeyhinin ruhaniyetinden yardım isteyip zikrine devam edecektir.

Zikirden sonra, zikrin heyecanını ve rabitanın tesirini muhafaza etmeye gayret gösterip, gaflete düşmemeye çalışacaktır. Kendine lataiflerden hangisinin zikrini çekme telkin edildiyse, her an onunla meşgul olacaktır. Nakşi tarikatında lataifler şöyledir:

Kalp : Yeri sol memenin altı. Zikri ()
Allah. İşareti hakik rengi nur.
Ruh: Yeri sağ memenin altı. Zikri ()
Allah. İşareti beyaz renkli nur.
Sır: Yeri sol memenin üstü. Zikri ()
Allah. İşareti yeşil renkli nur.
Hafiye : Yeri sağ memenin üstü. Zikri Allah. İşareti siyah renkli nur()

Ahva : Yeri iki memenin ortası Zikri ()
Allah, işareti beyaz veya yeşil nur.
Lataif-i Nefs :Yeri İki kaşın arası. Zikri ()
Allah, işareti turuncu-sarı nur.
Lataif-i kül: Yeri bütün vücut. Zikri ()
Allah. İşareti Allah lafzının bütün vücudu kaplaması, zikri sultaninin tecelli etmesi.

Nefy ve isbat: Zikri (21 nefeste 63 kelime-i tevhid)

Bu sır çözülüp lataifler aslına rücu ettikten sonra kendine münasip bir murakaba ve zikir telkin edilir, ölünceye kadar hali her an biraz daha Allah’a yaklaşılarak devam eder. Bu lataifler alem-i emirdendir, alem-i halktan değil. Sırrını ancak Allah bilir.

Kalp makamı Adem (A.S.)dır. Ruh makamı Nuh ve İbrahim (A.S.)dır. Sır makamı Musa (A.S.)dır. Hafîye makamı İsa (A.S.)dır. Ahva makamı Resulullah (S.A.V.) Efendimiz’in makamıdır. Allah, Resulullah (S.A.V.) Efendimizin hürmetine, bu makamlara yetişmeyi bize nasip eylesin.

TARİKAT-I ÂLİYENİN ADAB VE ŞARTLARI

Bu şartları yerine getirmek gayet zordur; ama samimiyetinde ciddi olanlar için çok da kolaydır. Seyri sülûke dair şartları daha evvel işaret etmemize rağmen, bu konuda Cüneyd-i Bağdadî (K.S.) Hazretleri’nin tavsiye buyurdıkları 8 şart da şöyledir:

1-İtikattır; yani müridin şeyhine itikadı o derece olmalıdır ki; “Hak’tan bana feyiz gelirse, ancak bu zatın vasıtası ile gelir, başkasından gelmez.” Zira böyle itikat etmeyen mürid, ızdıraba düşüp, kendisinde nispet nuru ve sırrı zuhur etmez. Bu sebepten müride gerektir ki, intisap eylediği ve ahdedtiği şeyhini asrın Kutbu bilip, yeryüzünde Allah’ın halifesi, Resulullah (S.A.V.)’ın vekili olduğuna yakinen inanmalıdır.

2-Kalben şeyhine itiraz etmeyip, kemali ile onun emri üzere ola. Zira müridin şeyhine itirazı büyük hicaptır. Belki de müridi öldürücü zehirdir. Bayezid î Bistami Hz.nin kendisine itiraz eden bir müridi hakkında “Hakkın nazarından düşeni bırakınız” buyurması bu gerçeği ifade etmektedir. Yani, böyle bir varis-i Muhammedi olan şeyhin nazarından düşenin, Hakkın nazarından düşmüş olduğu bütün tasavvufçuların ittifakı ile sabittir. Zira şeyh, eğer kamil ve Hak’ta fani ve Hak ile baki ise onun kavli, fiili Hak’tandır. Bu sebeptendir ki şeyhe itiraz, hakikatte Allah’a itiraz hükmündedir. Hakka itiraz ise küfürdür. Aynı şekilde şeyhe olan sevgi de Allah’a olan sevgi demektir.

3-Temizliğe ve abdeste devam edip, hiç bir zaman abdestsiz bulunmamak ve kalbindeki masıvayı tedricen uzaklaştırmaya gayret sarfetmektir. Zira Resulullah (S.A.V.) Efendimiz taharetsiz zikretmeyi hoş görmezlerdi. Devamlı abdestli bulunurlardı. Hatta zaruri ihtiyaçlarından sonra abdest mahalline teyemmüm eder,

gelirlerdi. Zira abdestli iken zikretmekte Hakka tâzim vardır. Hak Teala temizdir, temizi sever ve kabul eder. Hatta bazı büyükler(Muhammed) ismini dahi abdestsiz anmamışlardır.

4-Halvettir; yani ehli dünyadan uzak durup, ehli kemal ile sohbet edip, şeyhinin izni ile تنها bir yerde ihlas ve huzur-u ma Allah'ta zikrine devam etmek gerekir. Zira Resulullah (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

Kırk gün İhlas üzere ibadet eden kimsenin kalbinden hikmet çeşmeleri zuhur edip lisanından fışkırır.”

ŞİİR

Göz, kulak, dil kapılarını sağlam kapa ki,
Bir gün Hakka gönül kapısı açıla...

Yukarıdaki zikredilen hadisteki ihlastan murad; güzel itikat, çok zikir, halvet ve riyazettir. Zira batın ve zahir adabı bulunmadıkça feyz-i ilahi ve hikmet cereyan etmez.

Hikaye edilir ki; İdris (A.S.) altı sene yeme, içme, uyumadan kesilip melaikeler ruhaniyetine vasil olmuş ve diri olarak cennete girmiştir.

5-Riyazet ve mücahededir; yani masivaya karşı oruçlu olmaktır. Nefsini kötülükten men etmektir. Nitekim Resulullah (S.A.V.) Efendimiz nefisle mücadele etmeyi “Büyük cihad” olarak nitelendirmişlerdir. Nefisle mücadele, müşahadeye götüren en büyük yoldur. Üzerimize farz olan cihad, nefsimizle olan cihaddır. Hakkı ile nefsimizle mücadele edersek, Hak Teala Hazretleri hidayet-i ezelisini bize ihsan eder. Açlığın müşahadeye, kötülüklerden tecrite, vuslata götüreceğine dair çok deliller vardır. Bazı büyükler buyurmuştur ki: “Nefsi ile mücadele etmeyen mürid, müşahadeyi Rabbaniyeye vasil olamaz.”

6-Sükuttur. Sükut etmek, büyük insanlara mahsus meziyettir, Çok konuşmak ise bir Hak yolcusuna yakışmayan kötü bir sıfattır. Bazı büyükler: “Susacak yerde söylemek, konuşulacak yerde susmak aklın noksan ve hafifliğindendir.” buyurmuşlardır. Yine buyurulmuştur ki: “ Hikmet on cüzdür; dokuzu sükutta, biri uzlettedir.” Uzlet ve sükuta devam eden kişi ne büyük lütfü ilahiye mazhar olmuştur. Çünkü dilin cürmü büyüktür.

Denilse ki: “İnsan-ı kamilin hali sükut mu, nutuk mudur?” Deriz ki: “İnsan-ı kamil Hakkın sıfatına mazhurdur. Hak ise mütekellimdir. O’nda asla devamlı sükut olmaz. İnsan-ı kamil Kitabullah'a natıktır. Ne söylerse esrar-ı Hak’tandır. Veyahut ki, konuşan kitaptır.

7-Devamlı zikirdir. Zikre abdestli, abdestsiz her an devam edip ara vermemelidir. Lisanın zikretmediği yerde kalben zikretmeli veya kalbi vukufa devam üzere bulunmalı ki, melekût aleminin esrarı kendine açılsın. Müptedi müridler için cehri zikir lazımdır. Çünkü nefsin kulağı sağırdır. Ona, yani nefsine duyuruncaya

kadar cehri zikre devam etmelidir. Ekseri müridler için cehri zikir zarurettir. Resulullah (S.A.V.) Efendimiz buyurmuştur ki: “Allah’la kul arasında yetmiş bin hicap vardır: Nurdan ve zulmetten.” Cehri zikir o hicapları aşmaya en büyük vesiledir.

ŞİİR

Oruç, namaz, zekat günah kirini mahveder.
Darbe-i zikir olmazsa gönül pası silinmez.

Müntehi mürid için zikri kalbiye devam masivadan halasa götürür. Hakkı hakiki zikretmiş sayılır. Zakir mezkur olan Allah Azimüşşan’da fani oluncaya kadar kalbi vukuf ve gizli zikre devam etmelidir ki, o hicapları aşabilsin. Bu hicaplar iki türlüdür:

- a) Zulmani
- b) Nurani

a)Zulmani hicabın yeri: On bini nefiste, on bini kalpte, on bini ahlakta.

b)Nurani hicabın yeri: On bini ruhta, on bini sırda, on bini hafiyede, on bini ahvada.

Zulmani hicaplar kelime-i tevhidi cehren zikrederek aşılır. Nurani hicaplar Allah lafzını kalben gizli zikrederek aşılır. Sonunda tasarruf esması zuhur edip, piranın ve şeyhin himmeti ile maksat hasıl olur? Tefvik Allah'tandır.

8-Havatırı, yani Allah’tan gayrıyı kalpten atmak. Feyzi ilahi isteyene gerektir ki kalbini geçici şeylerle meşgul etmeyip (hatta bu kalbine gelenler hayır dahi olsa, onunla da ilgilenmeyip) Allah'ın rızasını, cemalini istemeye devam edip, devamlı zikretmeye gayret göstermesi lazımdır. Allah gayyur ve kıskançtır. Kulunun kalbinde kendi ve kendi muhabbetinden başka bir şey görmek istemez. Bütün güzel sıfatları şu üç cevherde toplayabiliriz:

- 1)Mahviyyet halinde olmamız.
- 2)Kötülükleri Örtmemiz.
- 3)Dünya muhabbetini atmamız.

Bu güzel sıfatlar şekli ibadetlerle hasıl olmaz. Kalbimizde Hak'la kaim, Hak’ta fani olarak zahir ve batın ibadetlere devam edip, ehl-i sünnet vel cemaat itikatından bir an ayrılmadan bin ömrümüz olsa usanmadan, yılmadan, umutsuzluğa kapılmadan Hakkın rızasını bulmaya ve Resulullahın (S.A.V.) cemalini seyre vasıl oluncaya kadar devam etmek her sadık müridin en büyük arzusu olmalıdır.

İbadetlerimizi murakaba içerisinde yapmaya gayret gösterirsek bu üstün dereceye varmamız için hiç bir sebep yoktur. Mürid, murad anlamındadır. Hakkın rızasını ve cemalini namaz, oruç, zikir, şükürle istemeye devam etmelidir.

HATM-İ HACEGAN

Hatmi şerifin adab ve erkanı şöyledir:

Adab yedidir.

- 1)Abdestli olduğu halde تنها yerde olmak.
- 2)Hatimde hazır olanların cümlesi bu tarikattan mezun olmak.
- 3)Halka halinde olmak.
- 4)İstiğfar etmek.
- 5)Gözleri kapayıp, hatmin nihayetine kadar açmamak.
- 6)Rabıta, huzur, ihlas, muhabbet, tazim ile eda olunmak.
- 7)Hatmin sonunda aşr'ı şerif okuyup, dua etmektir.

Hatmin erkanı dahi yedidir:

- 1)Hudu, huşu, huzur ile okumak.
- 2)Yirmibeş istiğfar, yedi fatiha-ı şerife okumak.
- 3)Yüz salavat-ı şerife okumak.
- 4)Yetmişdokuz elemneşrahleke suresini okumak.
- 5)Binbir ihlas-ı şerife okumak.
- 6)Yine soldan yedi kere fatiha-ı şerifeyi okumak.
- 7)Yüz salavat-ı şerife okumaktan ibarettir.

Bu hatm-i hacegan Şah-ı Nakşibend (K.S.)'den intikal ederek gelir.

Bir de Imam-ı Rabbani (K.S.) Hazretlerinden küçük hatim gelir. Yukarıdaki adaba riayet ederek:

- 1)Yirmi beş istiğfar-ı şerif,
- 2)Yedi fatiha-ı şerif,
- 3)Yüz selavat-ı şerif,
- 4)Beşyüz "la havle vela kuvvete illa billah" her yüzüncüde "illa billahil aliyyil azim" denilir.
- 5)Yedi fatiha-ı şerif,
- 6)Yüz selavat-ı şerif,

(Hatimlerde dersiniz olan selavat-ı şerifeyi okumak daha evladır.)

Hatmin nihayetinde şu hatim duasını okuyup, muhtasar silsile-i kıraat edip, huzur ve sükun içinde çok zaman kaybetmeden dağılmalıdır.

HATİM DUASI

“Allahümme ya daimel fadl alel beriyye ve basıtal yedeyni bil atıyye veya sahibel muvahibeler bisseyne ve yazel afve vel afiye ve yazel dafial belaya vel belıyye sallü ala Muhammedin hayrun vera seciyye fağfırlena ya Rabbena fi hazihi işiyye subbiye, asriyye amin. Ya mübin ve selamün alel mürselin. Velhamdü lillahi Rabbil alemin.” deyip aşrı şerifi okuduktan sonra muhtasar silsileyi okuyun.

MUHTASAR SİLSİLE-İ ŞERİF

Allahümme belliğ ve ersil mislina sevaba ma garagna minel Kur’anı ve hatmi hacedani badel kabul minni ila ruhi nebiyyina Muhammedenil Mustafa (S.A.V.) ve ila ervahi cemiil enbiyai vel mürselin ve ila ervahı Hz. Ebubekir Sıddık ve Ömer-ül Faruk ve Osmani Zinnureyn ve Aliyyül Mürdeza Radiyallahu anh ve ila ervahi ve evladihi ecmain. Ve ila ervahi silsile-i Aliyyeyi Nakşibendiyeti, vel Kadiriyyeti vel Kübreverdiyyeti vel Sühreverdiyyeti vel Çeştiyyeti kaddesallahu esrarehüm behiyye. Ve ila ervahi Şah-ı Nakşibend ve Abdulkadir Geylani ve Imam-ı Rabbani ve Mevlana Halid ve Mevlana Sıraceddin ve Mevlana Ahmedî Ziyaüddin ve Mevlana Şeyh Ömer ve Mevlana Muhammedi Necmeddin ve Mevlana Şeyh Ahmed ve Mevlana Şeyh Baki ve Mevlana Şeyh Bedir ve Mevlana M. Ali Garibullah fi emanillahi teala ve ila kutbul akitab ve gavs-ül azam ve kutbul ula kaddesallahu esrarehüm ve sairî akitabihimillahi teala ve ila ervahi abaina ve ümmehatına ve ibnaina ve ahavatına ve üstazına ve meşayyihina ve ihvanına ve akrabaina ve ila cemiil mü’minine vel mü’minat vel müslimine vel müslimat el ehyai minhüm vel emvat birahmetike ya erhamerrahimin. Velhamdü lillahi rabbil alemin. Bi hürmeti seyyidilmürselin lillahi tealel FATİHA.

ŞAH-I NAKŞİBEND (K.S.) HAZRETLERİ’NDEN BAZI KERAMETLER.

Hâce Alaaddin’e bir derviş, kalbin keyfiyetinden sordu. Alaaddin Attar Hz.leri “Kalp alameti malûmum değildir.” diye cevap verdi. Sonra kişi; "Bence kalp alameti üç günlük aya benzer." dedi. Bu hadise Şah-ı Nakşibend Hazretleri'ne anlatıldı. Şah-ı nakşibend; “O müridin kendi halidir.” dedi. Hâce Alaaddin'i huzuruna çağırttı. Şah-ı Nakşibend Hazretleri ayağını, onun ayağının üzerine koydu. Alaaddin Attar Hz.leri'ne manevi bir hal geldi, kendinden geçip, yere düştü. Bir müddet sonra Şah-ı Nakşibend Hazretleri onu normal hale getirdi. Buyurdu ki; “Sence zahir olan keyfiyeti bize anlat.” Alaaddin Attar Hz.leri; “Arşı, ferşi ve bütün yaratıkları kalbimde müşahede ettim.”

“-Senin kalbinde olan keyfiyet, gördüğün gibidir. Şimdi keyfiyeti böyle olduğu takdirde, onu nasıl anlatabilirsin? Zira kalbin azameti beyana sığmaz.”

Bir müridin uçtuğunu görürler. Ona derler ki; “Bu yaptığın iyi bir şey değil. Allah, bazı kullarına öyle esrar vermiştir ki, bu sırlardan birini halka gösterse bütün halk perişan olur.” O mürid der ki; “Ben kırk beş senedir karada, denizde dolaştım. Sizin dediğiniz gibi bir kemal ehli bulamadım.” Şah-ı Nakşibend Hazretleri, o zata der ki; “Bir an bize teslim olursan, görürsün. Cihanda öyle bir zat var mı, yok mu?” O mürid teslim olup Nakşibendi Hazretleri'nin yanına varır, teslimiyetini gösterir. Şah-ı Nakşibend Hazretleri dizini o müridin dizine, dizbediz dokundurup otururlar. Şehadet parmağını o zatın dizine dokundururlar. O zat derhal kendinden geçip yere düşer, nefesi dahi kesilir. Bir saat kadar ölü halinde yatar. Sonra Şah-ı Nakşibend Hazretleri tekrar şehadet parmağını müridin alına dokundurur. Mürid kendine gelir ve kalkıp oturur. “Cahillik ettim, ahmaklık ettim, terbiyesizlik ettim. Sizin gibi yüksek bir şahsın huzurunda edepsizlik ettim, olmayacak bir söz söyledim. Kerem ve inayet edip, beni affedin, küstahlığıma bakmayın, beni evlatlığa kabul edip, terbiye ediniz. Zira ben bu kadar zaman gezdim, dolaştım. Böyle bir devlet, hal sahibi, beni maksuduma vasıl edici bulamadım. Şimdi ise, himmetinizin bereketi ile size vasıl oldum, aradığımı buldum.” Şah-ı Nakşibend Hazretleri, onu kabul eder, terbiyesi altına alır.

İşte bu silsileden, böyle şeyler çok zuhur etmiştir. Müteselsilen bize kadar gelir. Şu yirminci asrın şaşaalı devrinde bu nimetin kadri bilinmez. Bu 'ayılma, bayılma' şeklinde hafife alınır. Elhamdülillah bu keyfiyet, bizim tarikatımızda şeyhimden ve benden de zuhur etmektedir. Hakiki teslimiyet gösteren, bu esrarı az çok tadar. Bunun hakikati bayılma değil, tasavvuf tabirinde şöyledir: (Tevâcüd, vecd, vücud.)

TEVÂCÜD, VECD, VÜCUD HALLERİ NELERDİR?

1-TEVÂCÜD: Tevâcüd ehli müptedilerdir. Yani, yeni başlayanlarda hasıl olur. Daha sonra vecd hali, hasıl olur. Vecdin nihayetinde vücud hasıl olur.

Ehli tevâcüd zikrederken, bir ses duyduğunda ızdıraba düşer. Aklı başında olduğu halde, iradesine sahip olamaz, bağırır, çağırır, düşer, kalkar. Çünkü zikrin nuru kendine hakim olmamıştır.

2-VECD: Vecd ehli tevâcüd ehli gibi değildir. Vecd ehlinin iradesi elinden gider. Yani kendi iradesi kendinden gitmiştir. Zikrullah işittiğinde veya bir ses işittiğinde derhal vecde gelir. Zira vecd ehli akıl aleminden çıkar, ruhun ızdırabı ile de beşeriyet aleminden uzaklaşır. Adeta sarhoşluk alemine varır. Sarhoşluk alemi dediğimiz, aşk alemidir. Orada ne kadar cismaniyet varsa ruhaniyete tebdil eder. Onun için vecd ehlinin ihtiyar-ı akliyesi olmaz. Vecdin galebesinden öyle mağlup olur ki, onu okla veya kılıçla vursalar, parça parça etseler asla duymaz. Etini kesseler, kanı dahi çıkmaz. Onun için vecd ehline ehli fena, vecd makamına da makam-ı fena derler.

3-VÜCUD: Ehli vücud olanların ihtiyarî ellerinde olur. Ama ruhaniyetleri galebe edince ona uymalıdır. Zevk ve huzur zuhur edince hareket etmeyecek olursa, onun da ruhuna hastalık yetişir. Vücud hali şeyhlerin halidir. Bunlar Allah'tan diledikleri zaman tevacüd, vecd, vücud halini yaşarlar. Onlardan Allah'ın lütfü ile taliplerine de intikal eder. Teveccüh buyurlarsa müridlerini bu hale getirirler.

Özetlemek icap ederse; bu hal üç mertebedir:

- 1-Ehli tevâcüdün hali tenledir.
- 2-Ehli vecdin hali ruhladır.
- 3-Ehli vücudun hali varidat-ı İlahiyye ileidir.

Burada faydalı bir kaç söz söyleyelim: Ehli tevâcüdden olan bir kimseye hal geldiği zaman sabretmeli, hareket etmemeli, hareketi men etmelidir. O hareketin sureti ve hiddeti kesilmez, bedene zahmet verir. Onu da kovmak gerekir. Şayet kendini kontrol altına alamazsa, o zaman nasıl hareket ederse etsin kimse onu men etmemelidir.

Ehli vecd olana varidat-ı ilahi gelmeden kendisini dinlemeli ve öyle hareket etmelidir. Hareket etmez, o gelen varidat-ı ilahiyye ye uymayacak olursa, onun da gönlüne kırıklık gelir.

Ehli vücuddan olanların ihtiyarları ellerinde olur. Ama ruhaniyetleri galebe edince ona uymalıdır. Zevk ve huzur hasıl olduğundan hareket etmeyecek olursa, onun da ruhuna hastalık yetişir.

Gerek ehli tevâcüd, gerek ehli vecd ve ehli vücud bir halet ve varidat-ı ilahiyye gelince derhal ona tabi olmalıdır. Şu kadar ki bazısı kendi ihtiyarı ile, bazısı da ihtiyarsız olur. Eğer sabredip, hareket etmezse bir sıkıntı hasıl olur. Nitekim Resulullah (S.A.V.) Efendimiz'in buyurdukları gibi "Dostun zikrini işitip de yerinden doğrulup hareket etmeyen kerim değildir."

Bunların misali şuna benzer ki, hızla uçan kuşu veya hızla koşan şahsı, uçmasından veya koşmasından alıkoysalar elbette iyi olmaz. Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, bu üç taifenin hareketi, seyri ve seması mübahtır. Bunların durmalarından ise hareket etmeleri hayırlıdır. Zira bunların seyirleri, semaları nefis yönünden değil, Hak yönündendir. Böyle olunca da bunlara kötü gözle bakmak ve kötü zanda bulunmak iyi değildir. Hucurat Suresi 12. ayetinde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Muhakkak ki bazı zanlar günahdır." Çünkü onların hallerini ancak onlar gibi kimseler bilir.

İşte şu gönül defterinde izah ettiğimiz satırları madde madde hıfzedip yaşamaya gayret gösterin ki, Hakka yakın, sevgili bir kul olup, saadeti ebediyenizi temine çalışın. Tevfik Allah'tandır.

İSLAM'IN HARAM VE YASAK EYLEDİĞİ ŞEYLER

Allah ü Teala Hazretleri'nin yasak eylediği şeylerde herhalde bir hikmet, bunları yapmamak da insanların dünya ve ahiretine ait bir fayda ve maslahat vardır. Binaenaleyh bunlardan birini irtikap etmek, Allah'ın emirlerine karşı gelmek demektir. Bu emirlere karşı gelmek de bazen doğrudan doğruya onu irtikap edenlere, bazen de diğer fertlere veyahut cemiyete birer zarar da vardır. İşte bunun içindir ki bunlardan

birini yapmak haramdır. Bunu yapanlar günah işlemiş olurlar. Bunların dünyevi ve uhrevi muhtelif derecede cezaları vardır. Bu haramlardan bazılarını aşağıya yazıyoruz:

- 1)Allah'a şerik koşturmak ve küfretmek, affedilmeyecek kadar büyük günahdır.
- 2)Anaya, babaya itaatsiz olmak, karşı gelmek de mühlük ve büyük günahlardandır.
- 3)Peygamberlerin bazısına iman edip, bazısına etmemek. Böylesi müslüman değildir.
- 4)Haksız yere İnsan öldürmek, zulüm yapmak.
- 5)Yalan şahitliği ve yalan yere yemin ederek bir kimsenin zararına sebep olmak.
- 6)Kötülük ve hayasızlığın gizli ve aşikar her türlü.
- 7)İnsanı sarhoş eden akla ve mala zararı olan her çeşit içki v.b. şeyler kullanma.
- 8)Kumarbazlık, tefecilik, faizcilik.
- 9)Hırsızlık, dolandırıcılık, sahtekarlık, yankesicilik; hakkı var iken inkar etmek, yalan şahidi bularak birinin malını almak, alışverişte hainlik etmek ve buna benzer meşru olmayan bir suretle başkasının malını almak.
- 10)Allah'tan başkasının namına boğazlanan (kesilirken üstüne Allah'tan başkasının ismi çekilen)hayvan böyle bir hayvan manevi haysiyetle pistir.
- 11)Boğularak ölen (yani gerek takıldığı ipe ve gerek kement ile, gerek el ile, gerek ağaç ve taş arasına sıkışarak... Her ne suretle olursa olsun) hayvan.
- 12)Kendiliğinden veya biri tarafından vurularak öldürülmüş hayvan.
- 13)Yüksekten veya bir kuyuya düşmek suretiyle veya bir hayvanın süsmesi veya çiftesi ile ölen hayvan.
- 14)Akmiş kan ve domuz eti (bunlar Kur'an'daki muharrematın en sarihlerindenir.)
- 15)Dikili taşlar ve putlar üzerinde kesilen kurban.
- 16)Yırtıcı bir hayvan tarafından telef edilen, parçalanan hayvan.
- 17)Sıhhatine zararlı olan şeyleri yemek ve içmek.
- 18)Zina ve livata etmek.
- 19)Dili ile birinin namusuna tecavüz etmek, namuslu bir kadına iftira edip namusunu lekelemek.
- 20)Büyü yapmak ve büyücülerin sözlerini kabul ve tasdik etmek.
- 21)Başkasının arkasından, duyduğu zaman hoşlanmayacağı ayıp ve eksiklerini söylemek.
- 22)Başkaları ile her ne surette olursa olsun İstihza ve alay etmek, onlara kötü lakap takmak.
- 23)Başkasına iftira etmek (yani yapmamış ve söylememiş olduğu bir şeyi, yaptı veya söyledi diye isnat ve bühtanda bulunmak.)
- 24)Hased etmek, kin gütmek, dargın durmak.
- 25)Yalan söylemek, yalan yere yemin etmek.
- 26)Askerlikten kaçmak, harp meydanında düşmandan yüz çevirmek ve kaçmak.
- 27)Eliyle veya diliyle başkalarına zarar vermek.
- 28)Yetimlerin mallarını korumayarak yemek veya israf etmek.
- 29)Tartıları ve ölçüleri alırken fazla, verirken noksan yapmak.
- 30)Allah'a, peygamberlere ve emanetlere hıyanet etmek.
- 31)Ahdinde durmamak.
- 32)Kendisine tevdi olunan bir sırrı ifşa etmek, dile vermek.
- 33)İnsanlar arasına nifak saçmak.
- 34)Yeryüzünde bizzat veya bilvasıta fesad çıkarmak, ortalığı karıştırmak.

- 35)Komşularına eza ve cefa yapmak.
36)Başkalarının ayıp ve eksiklerini araştırmak.
37)Elinde olan malını ulu orta saçmak veya büsbütün pinti ve cimri olmak.
38)Başkasının evine, obasına ve odasına tecavüz etmek veya habersiz girmek.
39)Kendisini büyük görüp, başkalarını hiçe saymak ve halktan yüz çevirmek.
(Kibirli ve mağrur)
40)Mal ve evladının çokluğuna güvenip Allah'ı unutmak.
41)Kur'an ayetlerini zahir manasından çıkararak, kendi arzusuna göre te'vil etmek. (Allah'a iftira)
42)İyice bilmediği bir şey hakkında hüküm vermek.
43)Su i zanda bulunmak. (Başkaları hakkında iyice bilmeden görmeden şüpheyeye düşmek, onu kötü sanmak.)
44)İkiyüzlü olmak, (içi bir türlü, görünüşü başka türlü olmak; birine bir türlü, diğerine başka türlü söylemek.)
45)Kötü, günahkar, karıştırıcı ve yalancı insanlarla düşüp kalkmak.
46)Başkasının anasına-babasına lanet okuyarak kendi ana ve babasına lanet ettirmek.
47)İbadetini veya yaptığı iyilikleri Allah için değil, gösteriş için yapmak.
48)Zulme ve fenalığa yardım etmek.

İşte bunlar ve bunlara benzer bir takım şeyler vardır ki müslümanlık onları yasak etmiş, haram kılmıştır. Şurası da muhakkaktır ki; küçük bir günah, onu işlemekte ısrar ettikçe küçüklükte kalmayarak büyük günahlar arasına geçer. Tevbe ve istiğfar ile yaptığına pişman olunduğunda, büyük günahlar dahi affolunur. Ancak kul hakkı olursa, sahibi ile helallaşmak lazımdır.

İşte bütün gücünle bu yasaklardan ve kötü sıfatlardan uzaklaşmaya gayret eyle. Şimdi de Resulullah (S.A.V.) Efendimizin ahlakı ile ahlaklanmış bir müslümanın vasıflarını bildirelim.

AHLAK-I MUHAMMEDİ

Kur'an-ı Kerim'den öğrendiğimize göre, hakiki Kur'an ahlakı ile tam ahlaklanmış bir müslümanın başlıca vasıftan şunlardır:

1)Allah'ın birliğine ve O'ndan başka ilah olmadığına. Allah'ın meleklerine, peygamberlerine, Hz. Muhammed (S.A.V.) in Allah'ın kulu ve peygamberi olduğuna, peygamberlere kitap gönderildiğine, ahiret gününe, tekrar dirilmeye, hayrın ve şerrin Allah'ın yaratmasıyla olduğuna şüphesiz surette inanır ve dili ile bunu ikrar eder.

2)Allah'ın emreylediği ve Hz. Muhammed (S.A.V.)' in gösterdiği şekilde namazını kılar, orucunu tutar, malının zekatını verir. Bundan başka yetimlere, yoksullara, muhtaçlara, hısım ve akrabalarına, yolda kalmışlara mal ile seve seve yardımda bulunur.

3)Mühim ve tehlikeli vazifelerde asla sarsılmaz, gevşeklik göstermez, Allah'a itimat eder.

4)Felaketleri metanetle karşılar, bunları başarı ile atlatabilmek için bütün kudretini sarfeder ve nihayet çaresizliğe karşı sabır ve tahammül gösterir, Allah'tan ümit kesmez.

5)Ana ve babaya itaat eder, onların kalplerini kıracak en ufak sözlerde ve işlerde bulunmaz.

6)Sözünde durur, ahdinde sadık kalır.

7)Her ne surette olursa olsun, emanete hıyanet etmez.

8)Üzerine aldığı her türlü vazifeleri en iyi surette yapmaya çalışır.

9)Üstünü, başını, oturup kalktığı yeri, kabını, kaçağını kirden ve pastan, kafasını kötü fikirlerden, kalbini fena huylardan, dilini çirkin ve kaba sözlerden temizler. Cismen ve ruhan temizliğiyle herkese örnek olmaya çalışır.

10)Allah'ın ve Peygamberin emirlerine itaat eder, ahlaki vazifelerini eksiksiz olarak yapar.

11)İnsanlar arasında fesat çıkarmaz. İnsanları birbirine düşürecek sözlerden ve işlerden sakınır.

12)Kimsenin ayıplarını, gizli hallerini araştırmaz ve ortaya dökmez.

13)Kumarcı, içkici, oyuncu, aldatıcı, dalkavuk ve hilekar değildir.

14)Bilmediği bir şey hakkında hüküm vermez.

15)Başkalarına karşı kibirlenmez, büyüklük satmaz.

16)Kötülüğün, hayasızlığın her türlüşünden, gizlisinden ve açığından, büyüğünden küçüğünden sakınır. Halkın iyiliğine çalışır.

17)Özü sözüne, içi dışına uygun ve dosdoğru olur.

18)Her nerede olursa olsun, velev ki kendi aleyhinde bile olsa, hak ve adaletten ayrılamaz.

19)Düşmanlarına karşı da adaletli, insafı bırakmaz, onların düşmanlıkları dolayısıyla adaleti çiğnemez.

20)Yalan söylemez, yalan yere yemin etmez, yalan şahitlik yapmaz. Haksızlıktan nefret eder.

21)Alçak, süfli arzulara uyarak doğru yoldan sapmaz, kötülerle düşüp kalkmaz.

22)İsraftan ve cimrilikten sakınır.

23)Ne eliyle, ne diliyle hiç bir kimseyi incitmez.

24)Komşularını çok sayar ve onları hiç bir surette incitmez.

25)Varlık zamanında, darlık zamanında başkalarına, elinden geldiğince yardımda bulunur.

26)Öfkelerini yenerek kusur ve kabahatleri affeder, intikam sevdasına düşmez.

27)Bir kötülük işlemek ister veya bir haksızlık yapacak olursa hemen Allah'ı hatırlar, O'ndan af ve mağfiret diler.

28)Her iyi işe arka çıkar, maddi ve manevi yardımda bulunur, insanlığa iyiliği tavsiye eder, fenalığa ve zulme asla yardımcı olmaz. Kötülükleri korumaz ve herkesi kötülükten çevirmeye çalışır.

29)Dargınları barıştırmak için çalışmayı vazife bilir, kin gütmmez, kimseye haset etmez. Umuma faydalı bir insan olmaya özenir.

30)Başka milletlerin nasıl yükseldiklerini, nasıl gerilediklerini ve nasıl düştüklerini ahlaki düşkünlüğün doğuracağı elim akibetleri tetkik ederek onlardan ibret alır ve bu suretle başkalarının düştükleri hatalara düşmemeye çalışır.

31)Kim söylerse söylesin hakkı kabul eder. İlim ve hüneri, hikmet ve hakikati nerede bulursa alır ve bunda taassup göstermez.

32)Müslüman tembel değildir. Dünya için hiç ölmeyecekmiş gibi çalışır, yarın ölecekmiş gibi de ahirete hazırlanır. Her iki vazifesini eksiksiz yapar.

33)Allah yolunda, millet ve memleket uğrunda elinden gelen fedakarlıktan, yerine göre canını feda etmekten çekinmez.

34)Yapacağı işin önünü sonunu düşünmeden, hatırına gelir gelmez, hemen yapmaya kalkışmaz, ibadeti de acele ederek eksik bırakmaz. Hayırlı işlerde geriye kalmayıp, daima ileri koşar.

35)Müslümanların derdini kendisine dert edinir ve onların iyiliğine çalışır. Hastalarını arayıp sorar, sıkıntılarını gidermeye özenir, cenazelerine gider. Kendisinden büyük olanları, hele ihtiyaçları sayar. Küçüklere acır ve her canlıya karşı şevkatli olur. Azamet ve kibir göstermez.

36)Mü'minleri ve bütün insanları kardeş bilir ve başkalarının hayatlarını, haklarını kendisinininki gibi muhterem tutar.

37)Kimse ile alay etmez, başkalarına kötü bir lakap takmaz. Dilini gıybetten, iftira etmekten, yalan söylemekten ve her türlü kaba ve çirkin lakırdılardan muhafaza eder.

38)Herkesle hoş geçinir, dargınları barıştırmaya çalışır. Üç günden ziyade dargın duramaz.

39)Sevdiğini Allah için (yani bir karşılık beklemeyerek) sever, sevmediğini de Allah için sevmez.

40)İşlerinde mütereddit ve mütevehhim olmaz. Bir işin husulü için zaruri olan her türlü sebeplere yapıştıktan sonra Allah’a tevekkül eder.

41)Allah ve peygamber sevgisini her şeyden üstün tutar. Allah sevgisi ve Allah korkusu, onun bütün vücudunu kaplar.

42)Her ne suretle olursa olsun şüpheli şeylerden sakınır.

Bir müslüman için en büyük gaye hakiki bir Müslüman olmaya çalışmak, müslümanlığın tayin ve telkin eylediği faziletleri yaşamak ve yaşatmak ve bu suretle bütün insanlara örnek olmaktır.

İslam esaslarını ve kemalat-ı insaniye yi bünyesinde toplayan bir ayeti burada zikrederim:

“Yüzlerinizi kâh doğu, kâh batı tarafına çevirmeniz, iyilik ve erginlik değildir. Kemale eren o insanlardır ki; Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve bütün peygamberlere iman edip inanır; hısımlarına, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, ihtiyacından dilenenlere ve esirlere esaretten kurtarıp hürriyete kavuşturmak uğrunda seve seve mal verir. Namazını doğru kılar, zekat verir; bir de anlaştıkları vakit ahitlerini yerine getirenler, hele sıkıntılı ve hastalıklı hallerinde ve harbin şiddetli zamanında sabır ve sebat edenler. İşte sadık olanlar bunlardır. Allah’tan korkanlar da bunlardır.”

(Bakara Suresi -177. Ayet)

Hülasa insanlığın kemali üç şeyle kaimdir:

- 1)Salih ve sağlam bir itikat.
- 2)Nefsini güzel ahlak ile terbiye.
- 3)İnsanlarla güzel geçinmek.

İşte yukarıdaki ayet bütün açıklığı ve delaleti ile bu konuları ihtiva etmektedir. Bunun içindir ki Peygamberimiz (S.A.V.) Efendimiz: “Her kim bu ayetle amel eder, bunun gösterdiği gibi olursa imanını kemale erdirmiş olur.” buyurmuştur.

ŞİİR

Başta devlet, dilde himmet, elde fırsat var iken
Tut elinden düşmüşlerin sana saadet yar iken
Kimseye baki değildir mülki devlet sim ü zer
Bir harap olmuş gönlü tamir etmektir hüner

FEYİZ VE İLHAM

Delilsiz olarak, yani bilgi vasıtalarımızdan birine dayanmayarak kalbe doğan manaya 'ilham' denir. Yahut şöyle de deriz: İlham, feyiz yoluyla kalbe bir mana ilka olunmaktadır. Böyle bir şey, peygamberlerden başka her kime vaki olursa, yalnız kendi hakkında Allah tarafından olduğuna yakın hasıl etmek şartı ile bilgi ifade edebilirlerse de başkalarına bilgi ifade etmez. Çünkü başkaları için ilham bir delil olmaz. Enbiyaya vuku bulan ilham hem kendilerine, hem de başkalarına delil ve hüccettir. Enbiyadan başkası için ilhamın kaynağının kimin tarafından olduğunu tayin etmek çok güçtür. Binaenaleyh bazı mutasavvıfların”Bize şöyle ilham vaki oldu, biz onu keşfen anladık.” dedikleri şeyler kitap ve sünnete muhalif değilse kabul edilebilir, muhalif ise kabul edilmez. Velez ki o söz en büyük, tanınmış biri tarafından söylenmiş de olsa! Bu hususta tam ölçü kitap ve sünnettir. Bunlara uygun olanı alır, aykırı düşeni de sahibine reddederiz. O gibi şeyleri kabul etmeye borçlu değiliz. Sofiyye feyiz ve ilhamı da ilmin sebeplerinden belki de en kuvvetli sebep olarak kabul ediyorlarsa da her şahsa göre değişebilecek hiç de delil olamaz. Bunun içindir ki ilham esbabı ilimden (ilim yollarından) sayılmamıştır. Ehli sünnet itikadı budur.

RESULULLAH (S.A.V.) EFENDİMİZ’DEN BAZI HADİS VE KUDSİ HADİSLER

Bu küçük risaleyi Resulullah (S.A.V.) Efendimizin kavli, fiili, takriri mühim olan, gerçek tasavvufun onun hayatı olduğunu öğrenip yaşamamıza ıfık tutan kudsi ve bazı mübarek hadisleri ile bitirmek isterim. Şöyle ki;

1)Resulullah (S.A.V.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Bit, pire, çekirge, katır, sığır ve diğer bütün hayvanların ecelleri tesbihtedir. Tesbihleri bitince Allah (C.C.) onların ruhlarını kabzeder. Azrail'in, bunların ruhunun kabzedilmesinde hiç bir rolü yoktur.”

(Hadis)

2)“La ilahe illallah Kelime-i Şahadet’i benim kal’amdır. Kal’ama giren azabımdan emin olur.”

(Kudsi Hadis)

3)“İzzetim celal ve rahmetime yemin ederim ki; La ilahe illallah diyen hiç bir kimseyi cehennemde bırakmayacağım.”

(Kudsi Hadis)

4)“Şüphe yok ki ben Allah’ım. Ben'den başka hakiki mabut yoktur. Rahmetim gadabımdan ileri geçmiştir. ‘Allah’tan başka İlâh yoktur. Muhammed (S.A.V.) de Allah’ın resulüdür’ diye şahadet eden kimse cennete hak kazanmıştır.”

(Kudsi Hadis)

5)“Ya Musa! Eğer yer ve gökler içindekiler ve denizler ve onda mevcut olanlar, mizanın bir kefesine ve La ilahe illallah kelime-i celilesi de mizanın bir kefesine konsa, şehadet kelimesi ağır basar.”

(Kudsi Hadis)

6)“Kulum, bana şirk koşmadıkça bana dünya dolusu günahla da gelse, onu dünya dolusu mağfiretle karşılarım.”

(Kudsi Hadis)

7)“Kıyamet gününde bir münadi şöyle nida eder: ‘Ey tevhid ehli, birbirinizi affediniz, sevap vermek bana aittir.’”

(Kudsi Hadis)

8)“Mü’min kulum bana bazı meleklerden daha sevimlidir.”

(Kudsi Hadis)

9)“Ey ademoğlu! Sen bana dua ve ricada bulunduğun zaman, sende bulunan günahları, kayıtsız olarak mağfiret ederim. Ey ademoğlu! Günahların gökleri dolduracak dereceye ulaşsa da, bana istiğfar etsen, günahlarına mağfiret ederim. Ey ademoğlu! Yeryüzünü dolduracak günahlarla huzuruma gelsen, şirk koşmadığın halde bana kavuşursan, yeryüzünü dolduracak bir mağfiretle mukabele eder, seni affederim.”

(Kudsi Hadis)

10)“Musa (A.S.) Cenab-ı Hakka hitaben: ‘Ya Rabbi! Ben istiyorum ki kullarından kimi sevdiğini bileyim de, ben de onu seveyim.’ dedi. Cenab-ı Hak: ‘Beni çok zikreden kulumu gördüğün vakit bil ki ben, onu severim. Beni zikretmeyenleri gördüğünde de anla ki ben, ona buğzederim.’”

(Kudsi Hadis)

11)“Üç haslet vardır ki, bunlara devam eden kimse hakikaten benim dostumdur. Bunları ihmal eden de düşmanımdır:

1)Namaz kılmak 2)Oruç tutmak 3)Cenabetten gusletmek”

(Kudsi Hadis)

12)“Allahü Teala Hazretleri iyiliklerin ve fenalıkların yazılmasını emretti ve sonra bunları açıklayarak dedi ki: ‘Her kim bir iyilik yapmaya niyetlenir de yapamazsa, Cenab-ı Hak onu kendi nezdinde tam bir iyilik olarak yazar. Eğer hem niyetlenir, hem de o iyiliği yaparsa on iyilik sevabı yazar. Ve bu sevabı yedi yüze ve daha fazlasına çıkarır. Her kim de fenalık yapmaya niyetlenir de sonra vazgeçerse, Allah Teala onun için tam bir iyilik sevabı yazar. Eğer fenalığı kastederse, işlerse, onu bir günah olarak yazar.’”

(Kudsi Hadis)

13)Allah buyurdu ki: “Ben ancak rızam için rıyasız, garazsız yapılan işleri kabul ederim.”

(Kudsi Hadis)

14)“Bir hasene işleyene on misli veya daha fazlası verilir. Bir fenalık edene de onun bir misli verilir veya mağfiret ederim. Bana bir karış yaklaşıp ben bir arşın ve bir arşın yaklaşıp da bir kulaç yaklaşıp. Bir kimse bana yürüyerek gelirse, ben ona

koşarak gelirim. Bana şerik koşmayan, küfretmeyen bir adam yeryüzünü dolduracak bir günah ile bana kavuşsa, ben o kimseyi, o kadar mağfiretle karşılarım.”

(Kudsi Hadis)

15)“Ellerini bana kaldırıp dua eden kulumun ellerini boş çevirmekten haya ederim. Melekler: ‘Ey bizim Rabbimiz! O yargılanmaya ehil değildir.’ derler. Allah ü Teala: ‘ Lâkin ben takvaya da, ikap ve azabımdan korkulmaya, iman ve ibadet olunmaya ehilim. Mağfirete de sizi şahit tutarım ki ben, onu mağfiret ettim' cevabını verir.”

(Kudsi Hadis)

16)Kişi halkın tezkiyesinden, günahlarının setredilmesinden, hakkında halkın muhabbet göstermesinden ahirette elbette merzuk olacaktır. Hatta hafaza melekleri: “Ey Rabbimiz! Sen bilirsin, biz de biliriz ki, bu ölünün medhü sena edilen bu iyilikleri haricinde birtakım kusurları vardır. Ya bunlar ne olacak?” derler. Cenab-ı Hak cevaben: "Ey meleklerim! Şahit olunuz ki, ben onların bilmedikleri kusurları affettim. Bildikleri şeyler hakkında şehadetlerini de kabul eyledim." buyurur.

(Kudsi Hadis)

17)“Kulum bana şirk koşmadığı halde, yeryüzünü dolduracak kadar günah ile bana istikbal etse, ben de onu dünya dolusu mağfiret ile karşılarım.”

(Kudsi Hadis)

18)Bir kul günah işledi de “Allah'ım benim günahımı mağfiret et.” diye niyaz eyledi. Bunun üzerine Cenab-ı Hak: “Kulum günah İşledi, fakat günahını affedecek bir Rabbi bulunduğunu bildi.” Sonra tekrar o günahı işledi de “Ey Rabbim, beni affet!” dedi. Bunun üzerine Allahü Tebareke ve Teala: “Kulum günah işledi, lâkin günahları affeden veya günahla azap eden bir Rabbi olduğunu bildi.” Sonra yine o günaha döndü ve yine: “Ey Rabbim, beni mağfiret et!” diye niyaz etti. Bunun üzerine Allahü Teala ve Tebareke Hazretleri: “Kulum günah işledi. Günahları affeden ve suçları muaheze eden bir Rabbi olduğunu bildi. Muhakkak ben kulumu affederim. Artık dilediğini yapsın.” buyurdu.

(Kudsi Hadis)

Not: Günahın tekerrürü samimi ve hakiki olarak yapılan tevbenin kabulüne mani değildir. Maksat tevbeye teşviktir.

19)Cenab-ı Hak, peygamberlerinden birine şöyle vahyetti: “Bana bağlı olan kullarıma söyle ki benim ile mağrur olmasınlar. Muhakkak ben, onlar hakkında adaletimi tatbik eder, onlara azap ederim. Bundan dolayı da zalim olmam. Günahkar kullarıma da söyle ki, onlar rahmetimden ümitlerini kesmesinler. Mağfiret edeceğim hiç bir günah bana büyük gelmez.”

(Kudsi Hadis)

20)Ben kulumun zannına, itikadına göreym. Beni zikrettiği yerde Ben onunlayım. Rahmetim (tevfik ve inayetim) onunla beraberdir.

(Kudsi Hadis
)

21)Allahü Teala bir kulunun cehenneme girmesini emreder. Kul, cehennemin kenarında durup etrafına bakınır: “Ya Rabbi! Benim sana hüsnü zannım vardı, affedeceğini umuyordum.” der. Bunun üzerine Cenab-ı Hak, meleklerine: “Bunu geri çeviriniz. Ben kulumun zannı üzereyim.” buyurur,

(Kudsi Hadis)

22)Ey ademoğlu! Dört haslet vardır ki, bunlardan biri seninle benim aramdadır. Birisi de seninle kullarım arasında müşterektir. Bunlardan biri bana, birisi de sana aittir. Bana ait olan; bana ibadet edip, bana şerik koşmamandır. Sana ait olan; işlediğin hayrın mükafatını veririm. Eğer mağfiret edersem, ben Gaffur ve Rahim'im. Aramızda müşterek olan da şudur: Senden dua, benden kabul ve ihsandır. Seninle kullarım arasındaki, kendin için razı olduğun bir şeyi, kullarım için de razı olmaklığıdır.

(Kudsi Hadis)

23)Bu din, İslam dini kendim için beğendiğim bir dindir. Ona ancak cömertlikle, güzel ahlak yaraşır. Binaenaleyh dine müshap kaldığınız müddetçe, bu iki hasletle ikram edin, olgunlaştırın.

(Kudsi Hadis)

24)Kul, kıyamet günü iyilikleriyle ve kötülükleriyle beraber getirilir, iyilikleriyle fenalıkları birbiri ile karşılaştırıldıktan sonra bir hasenesi kalırsa, onu cennete ithal ederim.

İman edip, iyi amel işleyen kullarım İçin cennette gözlerin görmediği, kulakların işitmediği ve hiç bir kimsenin gönlünden geçirmediği nice nimetler hazırladım.

(Kudsi Hadis)

25)Ben kulumun zannına göreyim. Beni zikrettiği yerde ben, onunlayım. Rahmetim (tevfik ve inayetim) onunla beraberdir, Allah'a yemin ederim ki; kulumun tevbesinden dolayı Allahü Teala'nın sevinci sizden birinizin ıssız çöldeki kaybettiği devesini bulduğu zamanki sevincinden daha büyüktür. Bana bir karış yaklaşıp, ben bir arşın yaklaşıp. Bir arşın yaklaşıp bir kulaç yaklaşıp. Bana yürüyerek gelene, ben koşarak gelirim, (teveccüh ederim)

(Kudsi Hadis)

26)Ey ademoğlu! Sen beni gizlice zikredersen, ben de seni öylece zikrederim. Beni bir cennet içinde anarsan, ben de seni içinde zikrettiğin kimselerden daha hayırlı bir cemaat içinde yad ederim. Bu suretle ammenin teveccühüne mazhar olursun.

(Kudsi Hadis)

27)Ey dünya! Bana hizmet edene hizmet et, sana hizmet edeni hizmetinde kullan.

(Kudsi Hadis)

28)Nâ mahreme bakmak, iblisin oklarından bir oktur ki, her kim benden korkarak onu bırakırsa, zevkine bedel, ona bir iman veririm ki, onun celâdetini kalbinde duyar.

(Kudsi Hadis)

29)Akıllı kimse vaktini üç kısma ayırmalıdır. Bir saatinde Allah’a münacaatta bulunmalı, diğer saatinde nefsinı murakabe ve hesaba çekmeli, öbür saatini de yemesine ve içmesine tahsis etmeli.

(Kudsi Hadis)

30)Kulumun üzerinde iki korku ve iki eman cem etmem. Dünyada benden korkmayanı, ahirette korkuturum. Dünyada benden korkan kimseyi, ahirette azapdan emin kılarım.

(Kudsi Hadis)

31)Bana dua edip de duanızı kabul etmeyeceğim, dileğinizi vermeyeceğim, yardım istediğinizde yardım etmeyeceğim zaman gelmeden önce maruf ile emir ve münkerden nehyediniz.

(Kudsi Hadis)

32)Bir haseneyi on misli ile veya daha fazlası ile öderim. Seyyieyi ise bir misli ile cezalandırırım veya mağfiret ederim. Eğer kulum dünya dolusu günahla karşıma çıkarsa, bana şerik koşmadığı takdirde, onu dünya dolusu mağfiretle karşılarım.

(Kudsi Hadis)

33)Kulum namazı vaktinde kıalarsa, ona azap etmeyeceğime ve kendisini cennete koyacağıma ahdim vardır.

(Kudsi Hadis)

34)Oruç bir siperdir ki, kulum bununla ateşten siperlenir.

(Kudsi Hadis)

35)Oruç ateşten siperdir, oruç benim içindir, onun mükâfatını ben vereceğim. Zira oruçlu yemesini, içmesini, nefsani arzularını sırf benim için terk ediyor. Oruçlunun ağız kokusu, Allah nezdinde misk kokusundan daha hayırlıdır.

(Kudsi Hadis)

36)Bir kimsenin uzuvları haramlardan, günahlardan men edilemezse, benim için yemesini, içmesini terk etmesine önem vermem.

(Kudsi Hadis)

37)Ya İsa! İsrail oğullarına şunu haber ver ki; benim rızam için oruç tutan kimsenin vücuduna sıhhat verir, onun ecrini büyültürüm.

(Kudsi Hadis)

38)Kullarımın bana en sevimlisi, güneş batınca iftarı acele eden kimsedir.

(Kudsi Hadis)

39)Musa (A.S.); “Ya Rabbi! Ademoğlu sana nasıl teşekkür eder?” diye sordu. Cenab-ı Hak: “O, mazhar olduğu nimetin, benden olduğunu bilirse, bu itiraf onun şükranıdır.” buyurdu.

(Kudsi Hadis)

40)İncilde şöyle yazılmıştır: “Ne yaparsan onu bulursun, hangi ölçekle ölçersen o ölçekle alırsın. Ne edersen kendine edersin, ne ekersen kendine biçersin.”

(Kudsi Hadis)

41)Bana dua etmeyenlere, benden İstemeyenlere gadab ederim. Bana yalvaranları, dua edenleri sever ve dualarını kabul ederim.

(Kudsi Hadis)

42)Cenab-ı Hak meleklerle hitaben şöyle buyuruyor: “Beni iman ve ihlas ile bir vakit zikreden veya bir yerde günahlardan birini irtikaptan korkan kimseyi cehennemden çıkarınız.”

(Kudsi Hadis)

43)Ben yeryüzü halkına azap etmeyi murat ettiğimde mescitleri inşa, tamir, tenzif, tenvir edenleri, benim rızam için sevişenleri ve seher vaktinde istiğfar edenleri görünce, onlara azap etmekten vazgeçerim.

(Kudsi Hadis)

44)Benim af ve keremim dünyada bir müslimin günahını setredip, sonra rüsva etmeyecek kadar büyüktür. Kulum, bana istiğfar ettiği müddetçe, daima affederim.

(Kudsi Hadis)

45)Kulumun bana yaptığı ibadetler içinde en sevgilisi, bana karşı (veya diğer rivayette müslümanlara karşı) iyilik düşünmesidir. (veya iyilik yapmasıdır.)

(Kudsi Hadis)

46)Benim rızam uğrunda yekdiğeri ile sevişenlere muhabbetim sabit olmuştur. Benim rızam için birbirini ziyaret edenler, benim rızam için birbirine yardım ve muaveneti esirgemeyenlere muhabbetim sabit oldu.

(Kudsi Hadis)

47)Ey ademoğlu! Hâzinenden bir kısmını benim nezdimde emanet et. O ne yanar, ne gark olur, ne çalınır. En ziyade muhtaç olduğun bir zamanda sana, onu eksiksiz veririm.

(Kudsi Hadis)

48)Rahmetime mazhar olmak isterseniz yarattıklarına şefkat ve merhametle muamele ediniz.

49)Hayrı, ümmetimin merhametlilerinden isteyiniz ki, onların gölgelerinde yaşarsınız. Çünkü rahmetim onlarıdır. Hayrı katı yürekliler nezdinde aramayınız; zira onlar gazabıma hedef olmuşlardır.

(Kudsi Hadis)

50)Kaza ve hükmüne inanan, kitabım Kur'an'ın hüküm ve vasâyasına boyun eğen, verdiğim rızıkla kanaat eden, şehvani arzularını benim için terk eden genç bir mü'min, katımda bir kısım melekler derecesindedir.

(Kudsi Hadis)

51)Her kim mahlukatımdan korunmaya muhtaç durumda bulunan zayıf birine iyilik eder ve o kimsenin mukabele edecek bir şeyi bulunmazsa, onun mükafatını bizzat Ben verir, iman ve ihsanıma mazhar ederim.

(Kudsi Hadis)

52)Bir adam cennete girdi. Uşağının derecesini, kendi derecesinin fevkinde gördü. “Ya Rab! Kölem, benim derecemın fevkinde.” dedi. Cenab-ı Hak: “Ona kendi amelinin, sana da kendi amelinin karşılığını verdim.” buyurdu.

(Kudsi Hadis)

53)İblis, Cenab-ı Hakka: “İzzetin ve celalin hakkı için ademoğlu bulundukça, onları iğva edip saptıracağım.” Cenab-ı Hak: “İzzet ve celalim hakkı için onlar, bana istiğfar ettikleri müddetçe, ben de onları mağfiret ederim.” buyurdu.

(Kudsi Hadis)

54)Bir kimsenin Kur’an okuması (başka rivayette de zikretmesi) kendisini bana dua etmekten ve benden bir şey istemekten alıkoyarsa, ben ona şükredenlerin sevabını veririm.

(Kudsi Hadis)

55)Ben ancak bana tazim ve tezellül eden, her gününü benim zikrimle geçiren, günah üzerinde ısrar etmeyen, açları doyuran, nafakaları üzerine vacip olanların ihtiyaçtan fazlasını fukara üzerine tasadduk eden, garibi barındıran, küçüklere merhamet eden, büyüklere hürmet edenlerin namazını kabul ederim, işte bunlar ki, ihtiyaçlarını benden isterler, ben de onların dileklerini yerini getiririm. Bana ihlas ile dua ederler. Ben de fazl-ı keremimle, onlara merhamet ederim. Benim katımda bunun benzeri cennetler arasındaki firdevs misalidir ki, onun meyveleri eksilmez, bozulmaz, hali değişmez, nimetleri daimdir.

(Kudsi Hadis)

56)Sırf benim rızam için mütevazı olanları dünya ve ahirette yükseltirim.

(Kudsi Hadis)

57)Benim hakkıma boyun eğen, benim için tevazu eden, yeryüzünde kibirlenmeyen kimseyi yükseltir, onu illiyyine çıkartırım.

(Kudsi Hadis)

58)Öfkeli zamanında beni anan kimseyi, gadap ettiğim anda mağfiretle yad ederim. Onu helak ettiklerimle beraber helak etmem.

(Kudsi Hadis)

59)Benden başka yardımcısı olmayan kimseye zulmedene karşı gadab ve intikamım şiddetlidir.

(Kudsi Hadis)

60)Allah Teala: "Benim rızam uğrunda sevişenler için nebilerin ve şehitlerin bile imrenecekleri derecede nurdan mimbeler vardır." buyurdu.

(Kudsi Hadis)

61)Her kim benim veli kullarıma düşmanlık ederse, muhakkak ben ona harp açarım. Bir kulum, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevimli bir amel ve ibadetle bana yaklaşamaz. Kulum, bana yaptığı nafil ibadetlerle yaklaşır. Nihayet onu severim. Bir kere de onu sevdim mi, artık ben o kulumun işittiği kulağı, göreceği gözü, şiddetle kavrayacağı eti, yürüyeceği ayağı olurum. Onu fena şeyler dilemekten, helal olmayan şeylere el uzatmaktan, fena yolda yürümekten korurum. Eğer benden bir şey dilerse onu verir, bana sığınırsa muhakkak onu himaye ederim,

(Kudsi Hadis)

62)Mü'min kulum nafile ibadetlerle bana mütemadiyen yaklaşıp. Nihayet bana takarrüp ede, ede o dereceye varır ki; ben onu severim, bir kere de onu sevdim mi artık ben o kulumun işittiği kulağı, gördüğü gözü olurum. Benimle işitir, benimle görür.

(Kudsi Hadis)

İZAH: Tasavvufta üstün derece... Her işittiğini Hak kulağı ile işitir, her gördüğünü Hak gözü ile görür. Her bildiğini Hak bilgisi ile bilir. Hiç bir işte şaşmaz, doğruca muradına erer. Allah ile arasında bu derece yakınlık, visâl peydah olur. Bütün hicaplar kalkar, işte varış, buluş, mahvoluş. Hak'ta varoluş bu hadis-i şerifin esrarında gizlidir. Çalış, ara, bul...

63)Ben azizim; dünya ile ahiret izzetini isteyen, aziz olan Allah'a itaat etsin.

(Kudsi Hadis)

64)Musa (A.S.): Ya Rab! Sence kullarının hangisi azizdir?" diye sordu. Cenab-ı Hak: "Öç almaya gücü yeterken, af ile muamele eden kimsedir."

(Kudsi Hadis)

65)Musa (A.S.): "Çocuğunu kaybeden bir kadını taziye edip teselli eden kimsenin mükafatı nedir?" diye sordu. Cenab-ı Hak: "Onu gölgemden başka gölge bulunmayan kıyamet gününde, sayemde barındıracağım." buyurdu.

(Kudsi Hadis)

66)Ben kıyamet günü üç çeşit insanın hasmıyım:

1)Benim adıma and içen, sonra yeminini bozar, yerine getirmez.

2)Hür bir adamı köle diye satar.

3)Bir iş gördürmek için bir işçi tutar da işini gördürdükten sonra ücretini ödemez.

(Kudsi Hadis)

67)Akrabanızı görüp gözetiniz; dünya hayatınızı uzatır, ahirette de sizin için hayırlı olur.

(Kudsi Hadis)

68)Bir kimse hayatının uzamasından ve rızkının bollaşmasından hoşlanırsa, o kimse hısım ve akrabalarını görüp gözetin.

(Kudsi Hadis)

69)Ey ademoğlu! İhtiyacından fazlasını fukaraya dağıtman senin için daha hayırlıdır. Onu imsak etmen senin için şerdir. Yetecek miktar hakkında ise kimsenin diyeceği yok. infak ederken, nafakası üzerine vacip olanlardan başla. Veren el, alan elden hayırlıdır.

(Kudsi Hadis)

70)Ey ademoğlu! Sana yetecek kadar nimet olduğu halde, seni tuğyana sevk ederek fazlasını arıyorsun. Ne aza kanaat ediyorsun ne de çokla doymasını biliyorsun. Can ve malından emin, hastalıktan salim, ve günlük azığın yanında

bulunduğu halde sabahlarsan artık seni Hak'tan meşgul eden, dünyanın (hasis şeylerin) başına varsın kıyamet kopsun.

(Kudsi Hadis)

71)İki ortaktan biri arkadaşına hiyanet etmedikçe onların üçüncü ortağı benim. Biri diğerine hiyanet edince ben aralarından çıkarım.

(Kudsi Hadis)

72)Ben muhakkak eninde, sonunda zalimden mazlumin intikamını alırım. Yine bir mazlumin haksızlığa uğradığını görüp de ona yardım etmeye gücü yettiği halde, muaveneti esirgeyen katı kalpli kimseden de mazlumin intikamını alırım.

(Kudsi Hadis)

73)Ben buğzettiğim kimselerden yine buğzettiğim kimselerle intikam alırım.

(Kudsi Hadis)

74)Allahu Teala Hazretleri kıyamet gününde şöyle buyurur: “Benim komşularım nerede” Melekler: “Kimler sana komşu olabilirler?” diye sorarlar. Cenab-ı Hak: “Kur'an okuyanlar ve mescitleri tamir ve ihya edenler.” buyurur.

(Kudsi Hadis)

75)Ey Musa! Sen beni göremezsin, zira beni gören behemal ölür. Cemâdât görürse çürür, yaş bir şey görürse parçalanır. Beni ancak gözleri ölmeyecek, cesetleri çürümeyecek olan cennet halkı görebilir.

(Kudsi Hadis)

76)Kullarımdan birinin vücudunu, malını veya çocuklarını bir musibete uğrattığımda, o kulum bunu iyi bir sabır ile karşılarsa, kıyamet günü o kimse için mizan kurmaktan veya onun için amel defteri açmaktan haya ederim.

(Kudsi Hadis)

77)Ya İbrahim! Şüphe yok ki ben hakkıyla alimim, ilim sahiplerini de severim.

(Kudsi Hadis)

78)Bir mü'min kulumun dünyadaki sevdiği iki dostunu (gözlerinin nurunu) aldığı zaman, o kimse sabredip, Allah'tan ecir beklerse, onun mükafatı cennettir.

(Kudsi Hadis)

79)Herhangi bir kulumu gözlerinden mahrum etmek belasına uğrattığım halde sabrederse, gözlerinin mükafatı olarak, onu cennete koyarım.

(Kudsi Hadis)

80)Kaza ve kaderine razı olmayan adam, kendisine benden başka bir Rab arasın.

(Kudsi Hadis)

81)Kulum benim hakkıma riayet etmedikçe, ben de onun hakkına bakmam.

(Kudsi Hadis)

82)Ya İsa! İlk önce kendi nefsinı Öğütle, eğer bu öğüdün faidesini görürsen, başkalarını öğütle; yoksa benden utan.

83)Yeryüzündeki evlerim mescitlerdir. Orada beni ziyaret edenler, o mescitleri ihya edenlerdir.

(Kudsi Hadis)

84)Nezr, takdir etmediğim bir şeyi insana getirmez; lâkin nezr, takdir ettiğim kadere kavuşturur, o nezr ile bahilden mal çıkarırım. Binaenaleyh o kimse nezretmeden evvel vermediğini, bu nezr üzerine bana getirir.

(Kudsi Hadis)

85)Ey kullarım! İyi biliniz ki; ben zulmetmeyi kendime haram ettim, (zulümden münezzeh ve mukaddesim) onu sizin aranızda da haram kıldım, sakın birbirinize zulmetmeyiniz.

(Kudsi Hadis)

86)Ya Muhammed Ben bir şeye hükmedersem, bu hükmüm reddolunmaz. Ben senin ümmetini umumi bir kahr ile helak ve onlara kendi nefislerinden başka düşman musallat etmeyeceğime dair söz verdim. Ancak kendileri birbirlerini öyle helak ederler ki, etrafındakiler toplansa bu kadarını yapamazlar.

(Kudsi Hadis)

87)(Nehyettiklerim müstesna olmak üzere) kullarıma ihsan ettiğim her şey onlar için helaldir. Binaenaleyh hiç bir kimse Allah'ın helal kıldığını tahrim edemez. Ben bütün kullarımı Hakkı kabule müsait olarak halk ettim; fakat şeytan bunlardan bazılarına geldi de onları hak olan dinlerden batıla ve onlara helal kıldığım şeyleri haram kılmaya teşvike ve benim emretmediğim şeyleri bana şerik koşmalarını emretti.

(Kudsi Hadis)

88)Muhakkak ki ümmetin: “Bunu kim halk etti?” diye birbirlerine sorar dururlar da, “Bunu Allah halk etti.” denilince: “Allah'ı kim halk etti?” derler.

(Kudsi Hadis)

Diğer bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur: Her kim bu kabil sualler işitirse, iyi bilsin ki bu suali hatıra getiren şeytandır. Binaenaleyh ondan Allah'a sığınarak “Ben Allah'a ve peygamberlere iman ettim.” desin.

(Kudsi Hadis)

89)Sizden evvel geçen bir ümmet içinde bir kimsenin yarası vardı. Acısına dayanamayıp elini kesti. Kanı dinmediğinden nihayet öldü. Bunun üzerine Allah ü Teala Hazretleri: “Kulum bana kendiliğinden, acele ederek geldiği (ölümü mucip sebeplere teşebbüs ettiği) cihetle ben de, ona cenneti haram ettim.” buyurdu.

(Kudsi Hadis)

90)Kendisine mal İhsan buyurulan bir kimse Allah'ın huzuruna geldi. Cenab-ı Hak da ona: "Dünyada bu mal ile ne yaptın?" diye sordu. O adam: “Ya Rab! Sen bana mal verdin, insanlarla alışveriş ettim, borçlulara karşı kolaylık göstermek adetimdi. Hali vakti yerinde olanlara kolaylık gösterir, darda olanlara mühlet verirdim.” dedi. Bunun üzerine Cenab-ı Hak: "Ben kolaylık göstermeye, senden daha layığım” dedi ve meleklerine: “Kulumun kusurlarını affediniz” buyurdu.

(Kudsi Hadis)

91)Resulullah (S.A.V.) buyurdu ki: “Sizden evvel geçen bir adam sorguya çekildi. Defter-i a’malinde hiç bir şeyi görülmedi. Yalnız, zengin olan bu adam halk ile ihtilât eder ve veresiye alışveriş yapardı.

Alacağını toplayan uşağına da: darda bulunan borçlulara müsamahalı muamelede bulunmasını emrederdi.

Cenab-ı Hak, bu kimsenin bu suretle muamelesi yüzünden meleklerine şöyle buyurdu: “Müsamahakar davranmaya biz bu kimseden daha layığız. Binaenaleyh bu kulumu affediniz.”

(Kudsi Hadis)

92)Allah’ı zikretmek herkese nasip olmaz. Her kime de nasip olursa, ona büyük iyilik ihsan edilmiş sayılır. Siz o iyiliğin şükrünü ifa ediniz: Güzel ahlak ve cömertlik ile...

(Kudsi Hadis)

93)Allah Teala kıyamet günü şöyle buyuracak: “Nerede benim celalim için birbirleri ile sevişenler? Gölgemden başka hiç bir gölge bulunmayan bugün, onları kendi gölgemle gölgelendireceğim.

(Kudsi Hadis)

94)Yer her gün yetmiş kere seslenir: “Ey ademoğlu! İstedığınızı, canınızın çektiğini yiyin. Vallahi ben, sizin etlerinizi ve derilerinizi yiyeceğim.”

95)Ümmetimin velileri cennete çok oruç ve çok namazla girmiş değıllerdir. Oraya girişleri Allah’ın rahmeti, gönöl selameti, cömertlik ve bütün müslümanlara karşı acıma hisleri sayesinde tahakkuk etmiştir.

(Kudsi Hadis)

96)Allahü Teala bir kulu severse, onu çeşitli denemelere tabi tutar. Yani iptilaya uğratar. Kul o iptilalara sabrettiğı takdirde, onu üstünlük vererek sever; şayet şükür yoluna giderse, bu sefer onu zatına seçer.

(Kudsi Hadis)

97)Ziyaretin hayırlısı, ziyaret edilenin yok olmasıdır.

(Kudsi Hadis)

98)İki kişinin arasını bulmak, her türlü namaz ve oruçtan sevap bakımından daha büyüktür.

(Kudsi Hadis)

99)Şu üç hasleti kendinde bulundurmayan kişinin emri bil ma'ruf, nehyi anil münkerde bulunması yakışık almaz:

- 1)Emrettiğı zaman yumuşak davranacak,
- 2)Nehyettiğinde yumuşak olacak,
- 3)Emrettiğı şeyi de, nehyettiğı şeyi de bilecek ve nehyettiğı hususta adil olacak.

(Kudsi Hadis)

Şu acizane derlediğim 99 hadisın muktezasınca amel etmeyi Rabbimiz, cümlemize nasip ve müyesser eylesin. 99 esması hürmetine..

MÜNACAT

Sevgili Saadât-ı Kiram Hazretleri'nin mübarek ruhaniyetlerine ithaf için kaleme aldığım şu gönül defterini, kağıt üzerinde olmayan gönül defterini, Kevser Irmağı ile sulanmış, cennet bahçesinden itina ile demetlenen, solmayan bir gül demeti, rahiyası koklandıkça ruha gıda veren, gönüle hayat neşreden, ötelere haber veren, gönülde Hakkın aşk ve zikri ile durmasını öğreten, lataiflerin sırrını çözmeye vesile olan şu gönül defterini anlamaya çalış.

Sen, kainata hükmeden insansın! Kadrini bil, maddeye esir olma. Sen, Allah (C.C.) için, madde de senin için yaratıldı.

Ya Rabbi! Sana hayatımın devamınca hamd-ü sena ederim. Zatını neşr için yarattığın Habibin ve Habibimiz'e ilminin devamınca selatü selam ederim. Ya Rabbi! İslama ittiba edenlerin marifet nurunla kalplerini aç. En kestirme yoldan sana ve Sevgili Habibine kavuştur. Bizi Habibin'le teyit eyle, O'nun ahlakı ile ahlaklandır, O'nun edebi ile edeplendir, tevfikini refik eyle. Bizi aşkınla ihya eyleyip, milyonlarca insanı ihvan eyle. Niyetlerimizi sana çevir. Geçici şeylerle bizi meşgul eyleme.

İşte M. Ali GARİBULLAH mahviyyet içinde hidayet ve himmet gömleğini giyerek Sana ta özülle yalvarıyor. Amin bi hürmeti seyyidil mürselin.

ŞİİR

Vuslat gibi nimet mi olur?
Ya Rab! Nasıl şükredeyim sana?

Hizmet gibi devlet mi olur?
Ya Rab! Nasıl şükredeyim sana?

Ya Rab! Ne esur-u taht-ı taç olayım
Ve ne de muhtacına muhtaç olayım.

N'olur muhtacına muhtaç eyleme beni
Ben sana, yalnız sana muhtaç olayım.

NAT'İ ŞERİF

Alil-i dard-i isyâne devasın ya Resulallah,
Bize süy-i cinane rehnümasın ya Resulallah.

Sana aşık olanlar secde eyler hâki payinde,
Cemi-i ümmete kible nümasın ya Resulallah

Yaratılmazdan evvel padişahım hep bu alemler,
Cenab-ı Hak ile sen aşinasın ya Resulallah.

Cihanda fasık-ü facir kerem senden ümit eyler,
Şefaatt kıl Habib-i Kibriyasın ya Resulallah.

Ne yüzle varacak Leylâ huzura ruz-i mahşerde,
Ona rahm eyle Şah-ı Enbiyasın ya Resulallah.

Eserin bittiği tarih:

11.01.1981

M.Ali GARİBULLAH

ALLAHUTEALA'YA HAMD-Ü SENA OLSUN Kİ, BİZİ BU NİMET VE
MAKAMA HİDAYET ETTİ. ŞAYET, HİDAYET ETMEMİŞ OLSAYDI,
KENDİLİĞİMİZDEN BU DOĞRU YOLU BULMAMIZA İMKAN YOKTU.

EL ARAF 43

CÜMLE KUSURLARI SEDREYLE
DÜNYAMUHABBETİN TERKEYLE
HER HALİNLE ŞÜKREYLE
MAHVİYET HA GÖNÜL, MAHVİYET

GARİBULLAH

İÇİNDEKİLER

Üstadım Bedir Efendi Hazretlerinin Tavsiyeleri ve Vasiyeti 09

Önsöz 11

Takdim 13

Akaid-Fıkıh 15

Allah'a Edep 15

Peygamberlere Edep 17

Ehlullah'a Karşı Edep 17

Mahlukata Karşı Edep 18

İslamın Farzları 19

İmanın Farzları 19

Abdestin Farzları 20

Guslün Farzları 20

Teyemmümün Farzları 20

Namazın Farzları 20

Ellidört Farz Nelerdir? 21

Tasavvuf 24

Seyr-i Sülûk 25

İslam Tasavvufu 28

Dalalet Fırkaları 28

Hidayet Fırkası 29

İnabe Şekilleri 32

İnabe Alan Müridin Allah'a Vuslat Yolunda İlerlerken

Uyacağı Davranışlar 32

Müridin Riayet Edeceği Hususlar 33

Keramet Çeşitleri 35

Rabıta 37

Zikir 41

Zikir Meclisleri 46

Resulullah (S.A.V.) Efendimiz'e Selat-ü Selam Getirmenin .Fazileti 47

Murakaba 51

Murakaba Nasıl Yapılır? 53

Tasavvuf - Ahlak 55

Tarikat 62

Adab-ı Mühime 62

Hikaye 63

Adab-ı Zahire 65

Adab-ı Batına 65

Gaye 66

Nakşi Tarikatının Usul ve Esasını Teşkil Eden Onbir Esas 67

Kalp Afatları 68

Dil Afatları 73

Silsile-i Saadet Efendilerimiz .77

Şeyhlik ve Adabı 85

Allahü Teala'ya Vuslat Yolu 89

Tarikat-ı Aliyenin Adap ve Şartları 91

Hatmi Hâcegan Hatim Duası 96

Muhtasar Silsile-i Şerif	97
Şah-ı Nakşibent (K.S.) Hazretlerinden Bazı Kerametler	99
Tevacût, Vecd, Vücud Halleri Nelerdir?	100
İslamın Haram ve Yasak Eylediği Şeyler	103
Ahlak-ı Muhammedi	106
Feyz ve İlham	112
Resulullah (S.A.V.) Efendimiz'den Bazı Hadis ve Kudsi Hadisler	113
Münacat	133